સંજાણા સંગીત સંગ્રહ.

આવૃતી બીજી.

રચનાર દી. એ. સંજાણા.

સંજાણા સંગીત સંગ્રહ.

ઉસતાદી નીતી ભકિતનાં ગાયણો, ગઝલો, કવ્વાલીઓ, તેમજ દરેક ઉરદુ અને ગુજરાતી વખણાયલા નાટકોનાં ચુંટી કાઢેલાં ૪૮૦ ગાયણોનું પુસતક.

આવૃતી બીજી.

રચનાર

મી૦ દીનશાહ એદલજી સંજાણા

માલેક

સંજાણા મ્યુઝીક કલાસ

કીંમત રૂ. ૧ાા.

સને ૧૯૨૩.

આ પુસ્તક નં૦ ૨૩૭, બજારગેટ સ્ટ્રીટ, કોટ, મુંબઇ "નવરંગ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ"માં મી૦ અરદેશર ખરશેદજી દેશાઇએ છાપ્યું છે. અને મી૦ દીનશાહ એદલજી સંજાણાએ નેપોલ્યન બીલ્ડીંગ, બજારગેટ, કોટ, મુંબઇ ઉપરના પોતાના "સંજાણા મ્યુઝીક કલાસ"માંથી પ્રગટ કર્યું છે.

બે બોલ.

——:૦:——

સંગીતનાં શોખીન મેહેરબાંનો,

આજથી ત્રણ વરસની વાત ઉપર "સંજાણા સંગીત સંગ્રહ" નામનો ખાસ કરીને પારસી કુટુંબોનાં હાથમાં વીશવાસથી મુકી શકાય એવો નીતિ ભકતી અને બોધદાયક ગાયણોનોજ ખાસ સંભાળથી ચુંટેલાં ત્રણસો ગાયણોનો એક સંગ્રહ મેં પ્રવરતાવ્યો હતો. જે સંગીતનાં શોખીન મેહરબાનોની એકામતી પસંદગી પામયો હતો, તે એટલા ઉપરથીજ જોઇ લેવાશે કે તે બહાર પડયા પછીથીના થોડાજ માસોમાં તેની તમામ નકલો ખપી ગઈ હતી અને સંગીતના શોખીનો તરફથી એ સંગ્રહ માટેની ઉપરાસાપરી ચાલુ માંગણીઓ થતીજ રહી હતી.

અને તેથી કેટલાક મારા ખેરખાહ મેહરબાંનોનાં આગ્રહને માન આપી મજકુર સંગ્રહ બીજી મરતબા છપાવવાની મેં હામ ભીડી છે. વળી એ નવી આવૃતીમાં એકસો સુંદર નવાં ગાયણોનો ધરખમ વધારો કર્યો છે તેમજ આગળા ગાયણોમાં પણ મોટો ફેરફાર કરી તેને વધુ આકરસક બનાવવાનો બની શકતો પ્રયત્ન કયો છે તેમજ કેટલાક મેહરબાંનોની અરજને માન આપા જુના અને પ્રખ્યાત નાટકોનાં તેટલાંજ પ્રખ્યાત અને ઘેર ઘેર ગવાતાં માનીતાં ગાયણો ખાસ આમેજ કર્યાં છે. આ મારી બીજી આવૃતીને પણ પેહલેનાં જેટલોજ ટેકો મળશે તો મારો શ્રમ હું સફલ થયલો લેખીશ. આ પુસતક માટે જે મેહરબાંન ગ્રહાકોએ પોતાનાં મુબારક નામો આગમચથી નોંધાવી મને ઉતેજન આપ્યું છે તેઓનો અને જે ધંધાદારી વર્ગે પોતાના સહાસીક ધંધાની જાહેર ખબર ચોપડીમાં આપી મને સહાય થયા છે તેઓનો હું આભાર માનું છું.

લા૦ સેવક,

દીનશાહ એદલજી સંજાણા.

તા૦ ૧-૧૨-૨૩.

સાંકળયું.

ઉસ્તાદી અને ભકિત નીતીના ચુંટી કાઢેલાં ગાયણો.

ગાયન ૧ લું.

રાગ–કલ્યાણ.

મોરી લાજ શરમ રખલે જુગમે
પાક જાત પરવર દીગાર—મોરી
પએદા કીએહી લાજ તુમ હીકુ
તું દાતા મએ બંદા હુએ તેરા—મોરી
ગાએ બજાએ રીઝાએ પ્રભુકુ
રાગ કલ્યાણ સરસ સમજાયો
સપ્ત સુર ઓર તીન ગ્રામતી
તું દાતા મએ બંદા હુએ તેરા—મોરી

ગાયન ૨ જું.

રાગ–પાહાડી–કવ્વાલી.

ન છેડો તુમ ધરમકો–ચાહે જાન તનસે નીકળે
સચ્ચા સુખુન હો લેકીન–શીરી દહુંનસે નીકળે
હર વકત મોત સરપે–ચલ લેલે તોસા ભાઇ
ભકતી વીનાયકકી કરલે–જીતના ઇસ તનસે નીકળે
ચુનલો કરમ ધરમકો બહારે જવાનીમે ગુલ
નહીતો ખેઝામે રોરો–બુલ બુલ ચમનસે નીકળે
દયા ધરમ કરલો–નહીતો સમજલો અઝીઝ
સીકંદર કે હાથ દોનો–ખાલી કફનસે નીકળે

ગાયન ૩ જું.

રાગ-ભેરવી.

સદા સંપમા સુવાસ કરજો તમો જરથોસ્તી નરનારો
નીતીની રાહે કદમ ભરજો તમો જરથોસ્તી નરનારો
કોડીએ બલતી જોત જુવો દીએ ઉજાસ ચોપાસ
તખ્તે બેઠો સગપણ તજે નહી નીચ ખવાસ
દફા હોજો તે એક તરફી સદા પામજોજ સુખ બરફી
સખીનો સાગર તરજો તમો જરથોસ્તી નરનારો
અભણ મનસે જ્ઞાન શુ ખડતુ પીપલ પાન
અન્નાડી મન ધર્મ શુ વાદલી મેઘ સમાન
ચુતી લેજો સદા નેક બીજ થોકર મારો હોએ લાખની ચીજ
ખુદાના નામ પર મરજો તમો જરથોસ્તી નરનારો

ગાયન ૪ થું.

રાગ ભેરવી.

જુઠી દેખત હુએ પ્રીત જગતમે જુઠી દેખત હુએ પ્રીત
અપને સુખકો સબ જગ રોવે, કયા દારા કયા મીત
મેરો મેરો સબહી કહત હુએ, હેતસે બાંધે પ્રીત
અંત કાલ કોઈ સંગ ન આવે, એહી અચરત હુએ રીત
મન મુર્ખ તું અજહુન સમજત, ગાવો હરીકે ગીત

ગાયન ૫ મું.

રાગ—માંડ.

શુભ વેલ બીતી જાત હુએ ભજીલે રબને
અચ્છે દીન નીકલ જાત હુએ ભજીલે રબને
પ્યારે તું પ્રભુ ભજનમે દેર ન કુચ્છ લગાએ
કયા જાને ઇસ દેરમે સ્વાસ રહે કે જાએ—ભજીલે
આજ કહે મએ કલ ભજુ કલ કહે ફીર કલ
આજ કલ કરત કરતહી અવસર જાત ચલ—ભજીલે

ગાયન ૬ ઠું.

રાગ-જંગલો પીલુ કવ્વાલી.

જરા સમજો ઈસ દુનીયાકો મુસાફીર સબકો જાના હુએ
લગાલો ઇસ્ક અલ્લાહુસે ભલા બુરા જમાના હુએ
સર પર બોજ ભારી હુએ તુજે મંઝીલકો જાના હુએ
ખરચ કુચ્છ પાસ રખ લેનાં તુંજે વાંહકા બુલાના હુએ
અએ માલી ચમન ખાલી લગાવે ફુલોકી ડાલી
ચમનકો ફુલોસે ભરદે વાહ ક્યા ક્યા નજારા હુએ
પલંકુ ચારથે પાએ ફીરેસ્તો લેનેકો આએ
સમાલકે તુમ ચલો યારો ખુદાકો મોહ બતાના હુએ
કહાં નદી કહાં નાલા કહાં સમુદ્ર કીનારા હુએ
કહાં રૂસ્તમ કહાં સોરાબ કારૂનકા કહાં ખજાના હુએ

ગાયન ૭ મું.

રાગ-પીલુ બરવો.

સોચ સમજ નાદાન પ્યારે
આશક હોકે રોના કયારે
જીસ નગરીમે દયા ધરમ નહી
ઉસ નગરીમે રેહુના કયારે
કહુત કબીરા સુન ભાઈ સાધુ
શીશ દીએ ફીર રોના કયારે

ગાયન ૮ મું.

રાગ ભેરવી.

તમે સુખમાં સદા રહેજો અરે ઓ દીલસોજો પ્યારાં
દુખીની દાદ હંમેશ લેજો અરે ઓ દીલસોજો પ્યારાં
તોખમ તજે ન તોખમી નેક તજે ના ખવાસ
ભાંગો પણ કુવો જુઓ બુજવે સૌની પ્યાસ
દફા હોજો બલાઓ સઉ સફા સુખનાં ઝરાઓ બહુ

તમારે આંગણે વેડનો, અરે એ દીલસોઝો પ્યારા
પાંમી સુખ સઉ જહાંનનાં જીવો ઘણુજ સાલ
રાજી કરી ખુદાયને રહેજો સદા ખુશાલ
ફીરોજી આ દુવા સારી ખરાં દીલની અરે માહરી
સફલ પરવર કરી દેજો અરે એ દીલસોઝો પ્યારાં

ગાયન ૯ મું.

રાગ—પહાડી કવ્વાલી.

બન શકે તો નેકી કરનાં આખેર તો હુએ મરનાં
અએસી કરણી કર લે પ્યારે ફીર ન ચોરયાસીમે ફીરનાં
ધન જોબનકે પુર જોશમે—ઇતના નહી ઉછળના
દો દીનકી હુએ હુસમત સારી સાહેબસે કછુ ડરના
જાન બુઝકે રાહે બદીમે—પ્યારે કામ ન ધરનાં
ભજો ખુદા ઓર અલ્લાહ રામકો—ભવસાગર હુએ તરનાં

ગાયન ૧૦ મું.

રાગ—આસાવરી.

ચલનાં હોગા જરૂર એક દીન ચલના હોગા જરૂર
લછમન રામ અમર જો હોતે રહેતે કબરસો દુર
સોહી જગમે રહેન ન પાએ સમજ દેખ નર કુર
રાવન કુંભ કરન બદે જોધે કેહત હતે હમ સુર
કઠીન મોતસે વોહીન બંચે મીલ ગએ માતી ધુર
જમશેદ ફરેદુન મહમદ ઇસા ઓર રાજ ધર્મ કે સુર
ગએ જગત કે મેદુમાં હોકે દેવી દેવતા હુર
પીર મરે પએગમબર મર ગએ મરે ચાંદ ઓર સુર
કહે કબીર ભકતી કબ કરનાં થાડો કાલ હજુર

ગાયન ૧૧ મું.

રાગ-કાલીંગડો.

સુખ જનક નામ છે તારૂં
ઓ કીરતાર અરે ઓ અહુરા
અજબ ખરે ગુણકારૂં તારૂં
આફતમાં પણ હીંમત આપે
છે સઉ દુખનો દારૂં
પરવર તું નેક હીદાયત બક્ષ!હુમને
નીત્ય હુમારૂ સારૂં—સુખ

ગાયન ૧૨ મુ.

રાગ—પાહાડી.

ભલાઈ કર ચલો જગમે-તુમારાભી ભલા હોગા
નેકો બદ કીયા જયસા-કે વયસા ફળ સદા હોગા
સતાતે હો ગરીબોકો-નખાતે ખોફ માલીકકા
કભી કોઇ જુલ્મગર દેખા-ફુલા ઓર વોહુ ફલા હોગા
ખુદાકે હુએ સબીબંદે-બનો મત ખુનકે ખ્યાસે
છુરી જલ્લાદકે નીચે-તુમારા ખુદ ગલા હોગા
સમજકર જાન અપનીસી-દુખાવો મત કીસીકા દીલ
જલાવેગા તુમે બેશક-જો ખુદ તુમસે જલા હોગા
ફરાયઝ અપનીકો હરદમ-અદા કરતે રહો ફઓરન
મઝા હુવસોમે પાને હો-વોહી એક દીન બલા હોગા

ગાયન ૧૩ મું.

રાગ-દરબારી કાહાનરો.

યાદ ખુદાની તું કર લે ભાઈ
તે છે જગતનો પાલનહાર-યાદ
ફલ તેનાં તું મીઠાં ચાખે-સદા ખુશાલને સુખમાં રાખે
ભજે જો તું તે રબને-યાદ.

નેકીની છે ફતેહ હમેશ–સદા દીલમાં ધરજે એજ
ભકતી તેની કરશે તો–અમર સુખ પામશે દરેક

ગાયન ૧૪ મું.

રાગ–ઝીંઝોટી.

સીફત હરદમ ગાવું ભારી ઓ પરવર હું તાહારીરે
આસમાન ફાંની જમીન તુફાની ચાર દીનની જવાનીરે
બક્ષી મુજને રૂડી કરણી દુખોને દે નીવારીરે
બદકારા કાંઇ મજાહ કરેને નેકો સહે હારમારીરે
પણ આખર તે રબદરબારમાં નેકોની સરદારીરે

ગાયન ૧૫ મુ.

રાગ–ભેરવી.

નથી જગતમાં સાથી સંબંધી વીના રહો વનનાથ
શું ફોકટ ફાંફાં મારે મુરખનાં મલે આભથી ભાત
કમલ પત્ર પર જળ બીંદુને સુકાતાં શીવાર
શ્રાવણની જળ ભરી વાદળીઓ વીખરાતાં શીવાર
પનથી સેજ પામી ગયો નાવ નગર મો જાર
સોદાગર સમજી જઈ કરો પુણ્ય વઍપાર

ગાયન ૧૬ મું.

રાગ–દેશ કુંમરી.

સુનો તુમ યાર પરદેશી બચન કયેસે નીભાવોગે
નદીઆં જોરસે બેહતી ખવઇઆં સુજ નહી પડતી,
પોકારૂ આપને હેમદકુ લગા દેઓ પાર મોરી નઇઆ–સુનો.
બાલપન ખેલગે ખોયા જુવાંની નીંદભર સોયા,
બુઢાપા દેખકે રોયા નબીજા આસરા તેરા–સુનો.

ગાયન ૧૭ મું.

રાગ-ભેરવી.

મન મત કર મેરા મેરા-તન ધનબી કહાં તેરા
તું તો માયાસે હુએ ઘેરા કર જન્મ સફલકા ફેરા
મેહલ બનાયા વેહલ બનાયા છત્ર પલંગ પર સોયા
થોડી દીનકી કુચ્છ સફરમે મલમલ કાયા ધોયા
તીન દીનકી એ દુનીઆ હુએ માયા કીસે જોડી
અએ દીલજાન તું મુસાફીર હુએ રહી અબ મંજલ થોડી

ગાયન ૧૮ મુ.

રાગ-માલકોશ.

પરસતીકે કાબીલ તુ હયે કરીમ,
કે હયે જાત તેરી ગુફુરો રહીમ,
સબોંકા તુહી દીનો ઇમાન હયે,
એ તન હયે તેરા ઓર તુહી જાન હયે.
કીસીસે નબર આવે કુછ કામે જાન,
જો તુ મેહેરબાંન હોતો કુલ મેહેરબાંન.
તુ હયે માલીકે મુલ્ક દુન્યા હો દીન,
હયે કબજેમે તેરે જમાને જમીન,
દો આલમમે તેરા નહી હયે શરીક,
તેરી જાત હયે વાદહુલા શરીક.

ગાયન ૧૯ મું.

રાગ-ભેરવી.

જનમના લેખ લખેલા હોય મીટાવી તે શકે નહીં કોય,
કરમના ભેદ છુપેલા હોય બતાવી તે શકે નહીં કોય.
ખુદાની નેક ખુબીને શું પીછાણે માનવી ઓ તું,
કરે છે જે બધુ પ્રભુ જણાવી તે શકે નહીં કોય—જનમ.

ધીરજથી જો સમજશો સાર, ખુદાના ખેલનો નહીં પાર
ફરે છે કાંય દીવસને રાત, દેખાડી તે શકે નહીં કોય—જનમ.
હરીનો સાથ જેને કરીઓ કહે "દારાં" તે ભવતર્યાં,
થવાનું જે હુશે તે થાય થોભાવી તે શકે નહીં કોય—જનમ.

ગાયન ૨૦ મું.

રાગ–સારંગ

ભજ મુખસે દીન દયાળરે, સબ જુઠા હુએ સંસાર
કોઇ દીન આવેગા કાળરે, સબ જુઠા હુએ સંસાર
મેરી મેરી મત કરરે, સુન મેરી એક બાત
માયાતો સંગ ના ભાઈ, સબ ગએ પસારે હાથરે–સબ.
ચાર દીનકી જીંદગી, રાગ રૂપ વો રંગ
જીતે કે સબ યાર હુએ, કોઈ મુવે ન જાવે સંગરે–સબ.
માતીમે મીલ જાએગા, કબહુ તેરો શરીર
બની શકેતો કરો કુચ્છ તુમ, વો દીનકી તદબીરરે–સબ.
રામ નામ તું ભજ મન પ્યારે, હુમારી શીખામણુ માન
ધર પ્રભુ । ધ્યાન બસ, તું જબલગ ઘટમે પ્રણુરે–સબ.

ગાયન ૨૧ મું.

રાગ ભૈરવી ગઝલ.

જરા તો સોચ અએ ગાફીલ, એ દમકા કયા ઠીકાણા હુએ
નીકલ જબ એ ગયા તનસે, એ સબ અપના બીગાના હુએ
મુશાફીર તું હુએ ઓર દુનિઆં, સરા એ ભુલ તું મત ગાફીલ
સફર મુલકો અરમ આખેર, તું જે દરપેચ આના હુએ
લગાતા હુએ અબસ દઉલત પેદીલકો કયુ તું અબ નાહક
ન આવે સાથ કુચ્છ હરગીઝ, હયાં સબ છોડ જાના હુએ
ન ભાઇ બહેન ન કોઇ હુએ, ન કોઇ આસના અપનાં
બખુબી ગોર કર દેખો, તો મતલબકા જમાના હુએ

ગાયન ૨૨ મું.

રાગ ગઝલ-ઠેકો કવ્વાલી.

મોહબત ગએરસે મેરી છુડાદો યા રસુલ અલ્લાહ
કદમ મે ધ્યાનકો મેરા લગાદો યા રસુલ અલ્લાહ
લગા તકીઆ ગુનાહોકા પડા દીન રાત સોતાહુએ
મુજે તુમ ખ્વાબ ગફલતસે જગા દો યા રસુલ અલ્લાહ
પડા હું બીચ દરીઆમે ભમરમે ખાતા હું ચક્કર
કીનારા વો લગે મુજકો લગાદો યા રસુલ અલ્લાહ
અંધેરી કબ્રમે મુજકો અકેલા છોડ આવેગા
વહાંવો ફુજલસે તેરી ઉજાલા યા રસુલ અલ્લાહ
બદી કીસમત હમારી હુએ ઉમીદ હમકો તુમારી હુએ
ભરોસા દીન દુનીઆમે નીભાદો યા રસુલ અલ્લાહ
વસલકી પીડ ભારી હુએ નેહાયત બેકરારી હુએ
મુસાફીર હું બે મુકામે પોંહુચાડો યા રસુલ અલ્લાહ

ગાયન ૨૩ મું.

રાગ-કવ્વાલી.

નેકી કરલે એજહાનમે-સાથ તેરી આયગી,
નેકી આગે આયગી સાથ કુછન જાયગી.
જગમે કયા તું લાયા થા-ઓર સાથ કયા લેજાયગા,
ગુરૂ ભકિત કરલે બંદે-સંકટ સબતલ જાયગી.
દેખા કોઇ લાચારકો, દુઃખ ઉનકા મીતાયગા,
નાવ તેરી તરલે જગમે-સુખ સંપત પાયગી.

ગાયન ૨૪ મું.

રાગ-ભેરવી ગઝલ.

દીલા ગાફીલ નહો એકદમ, એ દુનીઆં છોડ જાના હુએ
બગીચે છોડ કર જાના, જમીન અંદર સમાના હુએ
બદન નાજુક કંચન જયસા, જો લેતે સેજ ફુલોપે
હોએગા એક દીન મુરદા, બદન કીડોને ખાના હુએ

ગફલતમે તું કયું સોયા, નહી આરામ ઈસ જગમે
મુસાફીર બે વતન હુએ તું, કહાં તેરા ઠીકાણા હુએ
નજર કર દેખલે પ્યારે, ન બેશોમે કોઈ તેરા
પેદર માદર જને ફરજંદ, સબીકો છોડ જાના હુએ
ન ભેલા હોએગા પ્યારા, ન બેટા બેટી ઓર પ્યારી
યાંહાં કરલે ધરમ નેકી, ખુદાકા નામ સચ્ચા હુએ

ગાયન ૨૫ મું.

રાગ–જંગલો પીલુ કવ્વાલી.

તજી જેણે ખુદા ભકતી, બુરો સંસાર તેનો છે
ફરજ જેણે ન પીછાણી, બુરો અવતાર તેનો છે
ગણે ના રાવ રાયાને, બની ખાલી અભીમાની
કરજ માથે ચહડાવે જે, બુરો વએપાર તેનો છે
હજારો બોધ દે સઉને, બનીનીજ બગ ભગતકાજી
તને ધોલો મને કાલો, બુરો વહેવાર તેનો છે
ગણી માહરૂં બધું માહરૂં, ભર્યું દીલ પુર ગરૂરીથી
જગતનાં નાથનો નહી ડર, બુરો એતબાર તેનો છે
કહે હયરત ભજી લે રબ, વીના ભકતી નહી ઇનસાન
સુખે દુખે સદા જગમાં, ખરો આધાર તેનો છે

ગાયન ૨૬ મું.

આસાવરી—ત્રિતાલ.

બિનતી હમારી સુનો ગિરધારી,
ભકત જનનકે તુમ હિતકારી.—બિનતી.
ત્રિબિધ તાપ મોહે સતવત ભારી,
તુમ બિન કવન સ્હાય મુરારી.—બિનતી.

ગાયન ૨૭ મું.

રાગ ભેરવી–ગઝલ.

હમારી દિલ લગી રખસે–કિસીસે દીલ લગાવે ક્યા;
મરીઝે ઇસ્ક જ્હાં હોકે ખુનોંકે હ્યાં જગાવે ક્યા—હમારી.
દગલબાજી હુઇ યારો હકીકત ક્યા સુનાઉં મેં;
કિયા સબ બખ્ત મેરેને–કિસીકો હમ સતાવે ક્યા—હમારી.
હમારી લાસ દોજખમે–ઉઠાકે ફેંકના યારો;
સિહા મું રોજ ક્યામતપર ખુદાકો હમ બતાવે ક્યા—હમારી.
હિજરકે દર્દકી દારૂ–નહી મિલતી જહાંમે તો;
સિવાવો યાર દર્દો ગમ–કીસીકો હમ સુનાવે ક્યા—હમારી.

ગાયન ૨૮ મું.

રાગ–ઇંગ્રેજી.

ગુણુવંતી તે નારી, જેની નીતી સારી
માતપીતાની નેક નજરમાં, લગે બહુ પ્યારી
જગમાં રોશન જેનાં કામો જારી
સુખમય તેનો સંસાર, સંતોષી તે નેક નાર
રાજ કરે તે રાણીને ઘર, મનસુખ અપરંપાર
સુખ દુખનો સંસાર, સાગર ત તરનાર
નેક ખસલત નેક નાર ખરી, જગમાં જેનો જયકાર,
પ્રીત ભરી દીલદાર ખરી, જે જીતે પ્રીતનો હાર
ધન્ય છે ધન્ય છે નેકનાર, મહેર તે પર વરસાવજે કીરતાર
ભાંજે દુખો મોહતાજનાં, જશ પામી તે દરબાર
સુખ શાંતિ સદા ધામજો, નેક નારીને ઘર જામજો
જરથોસ્તી કોમની જાળવી જોમ, આશીશ રૂડા પામજો

ગાયન ૨૯ મું.

રાગ કલ્યાણુ–ચતરંગ.

ચતરંગ રસ સો સુના વહી
તાલ સુરન કે ભેદ કઠીન અતી

રાગ તાલકો સમજ સોચ કર—ચતરંગ.
ઉસતાદ ગુરૂનકે પાએહી પુજે
ધીમી કતધાને પાવહી—ચતરંગ.
દરદર દીમ તનનન દાદી દુમ તનનન
તનનન તનનન ગાવહી—ચતરંગ.
ઉલટ સુલટ જબ ભેદ સુરનકે
સા રે ગ મ પ ધ ની સા સા ની ધ પ મ ગ રે સા
શ્રી વલ્લભ રસ સો સુનાવહી

ગાયન ૩૦ મું.

રાગ—જંગલો.

ખલકને ફલકનો સરજનહાર તું છે
હસ્તી નીસ્તીનો બક્ષનહાર તું છે
માહતાબ ખુરશેદ તારા સીતારા
સઉને ગતીનો દેનાર તું છે-ખલકને.
કરીમ તાહરી કુદરતનો નથી કાંઈ પાર
રોજી રજખ સઉને દેનાર તું છે
માંગીએ કર જોડી ઓ બાપ તુંજ બક્ષેસ
કુલ દુન્યાનો પાલનહાર તું છે-ખલકને.

ગાયન ૩૧ મું.

રાગ-હમીર કલ્યાણ

ગાવત રાગ હમીર-ગુનીજન
સંપુરણ સ્વર ઠાઠ બનાયો
દોનો મધ્યમ લાગત સુર મધુર
હરકત સબ જન ધીર-ગાવત.
ધૈવત વાદી રીસમવાદી
આરોહનમે નઇસદ વરજત
કામોદી કેદાર દીખાવત

ગાયન ૩૨ મું.

રાગ—ભેરવી-ગઝલ.

અએ ખુદા રખકે વફા રહી મએને પુરજફા
દોસ્તો દુશમન હો ગયા જો કીઈ ન કુચ્છ ખતા
પનાહ રખ મુજપે પનાહ યા ઇલાહી જહાંપનાહ
લેકીન તું તો હંમીશાં રખતા હમપે નેગાહ
ગર રૂકે કુલ આલમ મુજ સાથ તો કયા મુજે દરકાર
બેચાર રહુ મએ જો રૂઠે તું યાહી મઓલા
દુનીઆં દો દીનકી ફીર તો આના હએ તુંજ પાસ
જબ બાઝ કયું રહું મએ યાદસે તેરી ખુદા

ગાયન ૩૩ મું.

રાગ-કાલીંગડો.

ખલકનાં હએ ખુદા ખાવીંદ, ન્યામત તાહરી ન્યારી છે
કરીમ તાહરી કરામતમાં, ભલાનીજ ભેદ ભારી છે
ખાકી અમ આદમો પાપી, તોજેશ તાહારી નથી કરતા
આધીન તોય તુજ દાસોપે, નવાજેશ તાહારી ન્યારી છે
ક્ષમા કુકર્મો કર અમના, દયાથી દાદગર દાવર
આભાર બેસુમાર કરનારો, હમારો તુજ વાલી છે
મનશાની નેક ગવશાની નેક, કુનશાનીથી કરી બક્ષેસ
સફળ કર આ સફર ભવની, અરજ ખાલેસ હમારી છે

ગાગન ૩૪ મું.

રાગ—સારંગ તીલાનો.

તાના દેરે તાના દેરે તાના તદરે દાની
ઓ દાની ઓ દાની તાદાની તાદાની
તનુમ તનન તનુમ તનન—તાના.
ઓ દાની ઓ દાની તાદાની તાદાની
નાદીર દીર તુમ દીર દીર તનુમ તદરે દાની
તનુમ તનન તનુમ તનન—તાના

ગાયન ૩૫ મું.

રાગ—માંડ.

સોબત સજનકી કરનાં
કપટી લોગનસે ડરનાં ભલા ઇસ જગમે
સોબત કરીએ અએસોકીકે, અગમ બતાવે બાત
સોબત કરીએ ગધ્ધેકી તો, ફીર ફીર મારે લાત—ભલા.
સોબત કરીએ અએસોકીકે, જયસા તંતન ખાર
આપ જલે પર આખરી વો, ભાંગ્યા બાંધે હાર—ભલા.
સોબત કરીએ અએસોકીકે, જયસો શીશકો બાલ
કટે કટાવે તોભી અપનો, કભી ન છોડે ખ્યાલ—ભલા.
હંસકી સોબત જુઠ હુએ કે, ઓર સરોવર જાએ
સાચ્ચી સોબત મીનકી જો, જલકે સાથ સુકાએ—ભલા.

ગાયન ૩૬ મું.

રાગ-અંગ્રેજી.

સૌ ગાવો મલી દીલશાદ કરી, સઉ ગાવો ખુશીથી દરેક
હરદમની ખુશાલી રાખો જારી, કરજો કામો નેક
રહો સુખને મોજ કરો મજાહ થાય આશા પુરી હંમેશ
હમ રાખી તમ નેક રહો શાદમાન નેક હુરરે

(કોરસ)

ખુશ ખુશાલી ભરીયો, નેક ખુશીનો દીન આજ
રહે સલામત હંમેશ, કાયમ બ્રીટીશોનું રાજ
રહે શહેનશાહને હાથ, હમદીન ગરીબોની લાજ
રહે કાયમ સદા, હમો જરથોસ્તી કાજ

ગાયન ૩૭ મું.

રાગ—કવ્વાલી.

બચાવ હરદમ તું દુશમનસે, સદા સરકાર બ્રીટીશકો
ફતેહ તું દેના હએ માલીક, સદા સરકાર બ્રીટીશકો
ફતેહ ઓર શાદ રહે અયસી, દુવા હરદમ કબુલ કીજે
મદદ કર જંગે જરમનમે, સદા સરકાર બ્રીટીશકો
દીલસે હિંદ દુવા માંગે, બ્રીટીશ ઔર હિંદી લશકરકી
વેલીંગડન નેલસન જયસા, સુરા સરદાર બ્રીટીશકો
નીતી ઓર ન્યાયસે જલકે, બ્રીટીશકા રાજ ઓર તાજો
નીર્દય જરમનકા ફંદાસે, બચાવ સરકાર બ્રીટીશકો
નામદાર જ્યોર્જ જયસા શહેનશાહ, સદા સરપર રહો કાયમ
લોર્ડ હારડીંગ વીલીંગડન, ચમક દેતે હએ બ્રીટીશકો

ગાયન ૩૮ મું.

રાગ—ભીમપલાસી.

નાદ સમુદ્રકો મહા કઠણ રસ
કીન હુન પાયો પા રહે અન રસ
કહત સદા રંગ ગુણીઅન સબ મીલ
ગાવત રાગ પલાસ કઠણ રસ

ગાયન ૩૯ મું.

રાગ—સારંગ.

ગાઈ ભજન હર મનને બહેલાવું
હર મીલે તો મએ વારી જાવું
સૃષ્ટી ગગનનો તુંહી રચનાર
પાપ દુઃખનો તુંહી ટાલનાર
રોજી રજકનો તુંહી બક્ષનહાર
નીત્ય પાઠ હું હૈયે સમાવું

ગાયન ૪૦ મું.

રાગ-પીલુ બરવો.

લગા હુએ દીલ પ્યારેસે નીભાવોગે તો કીયા હોગા
હમારે કલ્બમે પ્યારે અદા રહોગે તો કયા હોગા
હમીકો ચાહ હય મીલનેકી મીલાવોગે તો કયા હોગા
હુસ્ન ચશમો કે પ્યાલે ભર પીલાવોગે તો કયા હોગા
અજબ દીદાર રોશન હુએ છીપાવોગે તો કયા હોગા
ચમન બીચ આન કર મુખડા દીખાવોગે તો કયા હોગા

ગાયન ૪૧ મુ.

રાગ ભીમપલાસી.

નીત ભજીએ અહુરમઝદને
જરથોસ્તી મહજબ નીનીસા નીસુવાંનીએ
મનસની ગવસની કુનશની—નીત.
તન મનથી દીનથી પાક સઉ સજી રહી
આતશની પવીત્રતાને બુલદીને નમીએ—નીત.

ગાયન ૪૨ મું.

રાગ-ભેરવી.

ઇલાહી ઝીકમે તેરી સભી ખલકત બની રહેવે
તુમારે કલ્બમે પ્યારે તેરી ઉલફત બની રહેવે
સફર હુએ દુરકા યારો ન ખાલી હાથે તુમ જાવો
અગર ચાહતે અઝીઝો તુમ વહાં રહેમત બની રહેવે

ગાયન ૪૩ મું.

રાગ-ભેરવી

નીંદા મત કરનાં કીસીકી સચી હુએ બાત કબીરકી
સાચા જુઠા દોનો ભાઈ એક ખુદાને બનવાઈ
જયસી કરણી વયસી ભરણી તું કયુ દીલગીર ભાઈ
જો કરેગા સોહી ભરેગા અપના કીસીકા જાતા
કહત કબીરા સુન ભાઈ સાધુ એક જુઠા એક સાચા

ગાયન ૪૪ મું.

રાગ-રામકલી.

તખ્ત ઉપર બેઠકે જો કરતેથે ઇનસાફ
ચીઠ્ઠી આઈ સરકારકી ઘડી ન કરે માફ
ફત્તેહકી તલવારથી મુલકોપે થા નામ
તેગ કજાકી આ લગી કોઈ ન આયા કામ
દુનીઆં હુએ દો રોજકી ઇસ પર ન કર ગુમાન
સો બરસ ઓર સાઠપે આવે મોત નીદાન
મરદોકી મરદાઈ રહે સખીયો કે ખેરાત
ઇસ દુનીઆંસે જો ગએ ખાલી ઉનકે હાથ

ગાયન ૪૫ મું.

રાગ-કવ્વાલી.

થવાનું ના થવાનું કે, નજુમી કોણ એવો છે
જમાનો જોરે જાલમ છે, ન માલુમ શું થવાનું છે
હતો લંકે સુમાહ બળયો, જગત સહુ વાત જાણે છે
ન જાણ્યું જાનકી નાથે, સવારે શું થવાનું છે
પ્રતાપી કૌરવો જેવા, જગત સઉ વાત જાણે છે
ન જાણ્યું ભીષ્મ જેવાએ, સવારે શું થવાનું છે
મરયા રાજા રમ્યા જુગતુ વીકુતી સર્વ હારીને
ન જાણ્યું ધરમાં જેવાએ સવારે શું થવાનું છે

ગાયન ૪૬ મું.

રાગ—ભેરવી.

જન્મો ગયા જમાના સાથ જન્મો જનમ સૌ વહી ગયા
કાબેલ ખુદરતના અચુક કાયદા જે હતા તે વહી ગયા
કઈકની ખુશાલી કઈકનો ગમ ખુદરતનો કાયદો મરતો નથી
લેવાને દમ આવેલો જમ પાછો કદી ફરતો નથી
અરે તું લે જરા જાગી કાં પડયો તું આ જગતની નીંદમાં
અજલની ગંતી છે વાગી—અરે તુ લે જરા જાગી
વીલાસી જગતના વાસી તુંને કેમ મોહેની લાગી
ભજીલે નામ યઝદાનું બદી તું દે સદા ત્યાગી—અરે તું.

ગાયન ૪૭ મું.

રાગ—ઠુંમરી.

પીયુકે ચીત્ર બન પ્રીતમ પ્યારે. મન બે રાગી મોરારે,
અપને પીયુપે તનમન વારૂ જો વારૂ સો થોરારે,
આવો પીયરવા ગલે લગાઉ, જગમે જીના થોરારે.
આધી આધી રાત કોએલીયા બોલે, બનમે બોલે મોરારે,
નદી કીનારે સારસ બોલે, મેં જાનુ પીયા મોરારે.
લટપટ ચાલ છાંડદે ગોરી, ઘટહી બસે પીયા તોરારે,
જીસે પીયા ચાહે વોહી સોહાંગન, કયા સાવરા કયા ગોરારે.

ગાયન ૪૮ મું.

સંજાણ માર્ચ.

ગોરા સુરા હમદીનોએ દીન કાજ છોડયુ ઇરાન
ધીરા વીરા દીવ થઇ આખર કીધો મુકામ સંજાણ
વેઠી દર્દ બેશુમાર આફ્લો, તો એ દીન કાજ સઉ રહયા ખુશાલ
જાદવ રાણાએ દીધો આસરો, જે કીર્તીવંત કહાણી
નેરીયોસંગની વાણીસે થયાં આજ બારસો સાલ
જઈફ જવાનો સૌ ખુબ વખાણો
અરદેશીર સમ હતા પેહેલવાનો

કાજે સંજાણુ ખોહયા જાનો
સ્થાપ્યા ઇરાનશાહ કોમની જેથી વાહવાહ
ધન્ય ધન્ય ટોળા જરથોસ્તી ઉભો કીધો સ્થંભ યાદગાર
અશો દીનની નેક બરકતથી કીર્તી બનાવી તેં આશકાર
ખમ કયાંનીની અમરતો કીર્તી, જાળવી રાખજે અય દાદાર
ચાહે હયરત જગ જરથોસ્તીઓ, રહો શાદ આબાદ દીનદાર

ગાયન ૪૯ મું.

રાગ–ગઝલ.

ખુશીસે કાટલે દીલદાર ઇસ ગરદન,
યેહ હાજીર હુએ સરે બાજાર ગરદન—ખુશીસે.
જો આશક હુએ નહી મરનેસે ડરતે,
કટાતે હુએ સરે બાઝાર ઇસ ગરદન—ખુશીસે.
તુમારે ઇશકમે હમ નાતવાં હુએ,
ઉઠા શકતે નહી બીમાર એ ગરદન—ખુશીસે.

ગાયન ૫૦ મું.

રાગ–પીલુ બરવો.

નજર બદ જો મેરે પર તેરી રહેગી,
તો હરગીઝ ન ફીર જાન મેરી રહેગી—નજર.
દીખાવોગે મુહ કાલા કસા તુમ ઉસકો
કીયાંમતમે જીસકી કચેરી રહેગી—નજર.
ઉસે ચહા ગનીકી ન પરવા હસીકી,
જીસે ઉલફત અલ્લાહકી ઘેરી રહેગી—નજર.

ગાયન ૫૧ મું.

રાગ-કાલીંગડા.

રબસે મીલા રહો રે ભાઈ
તોરી સબી બાત બન જાઈ
કાયા માયા કુચ્છ ન રહેગી, નેકી સંગ ચલેગી
અએસી કરણી કર લે પ્યારે, વાંહિ ન પુછે સાંઇ
રામ નામકી લુટ હએ, લુટ શકે તો લુટ
અંતકાલ પછતાએગા, પ્રાણ જાએગા છુટ

ગાયન પર મું.

રાગ-ભેરવી.

જીન્ને પયદા કીયા આલમ, ઉસીકી યાદગારી હય
ઉસીકી યાદગારીમે, ગુજર ગયે દીન સારી હયઃ-
સાચ્ચી બાત રસુલકી સોચ સમજ નાદાન,
બતીયાં પગ ધરકે ચલો, તો સાબુત રહે ઈમાન.
ઉઠાયાબી ન જાવેંગા, ગુનાહકા બોજ ભારી હયઃ-
કોડ કપટ મન મત રખ્ખો, મંજલ તુમારી દુર,
નેકી કરો કુચ્છ સાહેબ, તો પુંજી રહે ભરપુર.
નેકી બીન દુમ જાએંગો, કીસીકા સંગ ન્યારા હયઃ-
તેરા સબકો આશરા, તું બડા હમ ગરીબ નવાઝ,
લજ્જા શરમ રાખીયો, તો પયદા કીયેકી લાજ.
ઝફરતો યુંહી કહેતે હય, આલમકી લાજ સારી હયઃ-

ગાયન ૫૩ મું.

રાગ-આસાવરી ઝુમરા.

હે બાજે ઝનનન ઝનનન બાજે
પાયલી યા મોરે રાજ દુલારે
દોરે આગન વા મોઈ-હે બાજે
માનમ તંગ મનવારો ડોલે
નઇનન કીછળ છાઈ—હે બાજે.

ગાયન ૫૪ મું.

રાગ—હોલી.

સ્ત્રીની કેળવણી હોય સારી તો સંસાર નીભાવે વીચારી
ભાગ્યવંતી માનવી સદગુણી જાણવી ધણીને તાબે જે નારી
ખરૂં સુખ એમાં નહી શરમ તેમાં
માનો જાનો તમો બહેનો માહરી, ના દેતાં શીખામણ વીસારી
ભાગ્યવંત નર તે સુખી હુંમેશ જે. ગણે પ્રીયાનેજ પ્યારી
ચાહ રાખો મનમાં વફા રાખો દીલમાં
માનો જાનો એમાં સુખ સંસારી ના દેતાં શીખામન વીસારી

ગાયન ૫૫ મું.

રાગ-ભેરવી ગઝલ.

દુન્યામાં બરકરારી કોઇની રહી નહી
સદા હયાં બખ્તયારી કોઇની રહી નહી-દુન્યામાં
જમશેદ ઝુહાકથી આધીન થઈ ગયા
સદાએ બાગ બહારી કોઇની રહી નહી-દુન્યામાં.
ખુન બેખથી નેપોલીઅનનું ગયું નામ નીશાન
ત્યાં તાજ ઓ તખ્તદારી કોઇની રહી નહી-દુન્યામાં.
બે ગુનાહો તોહમતી જાલમાં તરફડે
ફરેબને બદકારી કોઇની રહી નહી-દુન્યામાં.
કીસમતી ઘંટી પીસે છે સઉને હરદમ
ખુદા સીવાય યારી કોઇની રહી નહી-દુન્યામાં.

ગાયન ૫૬ મું.

રાગ-ગઝલ.

ખુદા જાણે કે એ જગકા, કયું બેહાલ હોતા હુએ
બને નાદાન કયું બેતાલ, ખ્વાબે માલ ખોતા હુએ
કઇને જુલમકા દાવા, રે પેશામે દાલે હુએ
કઇકો બેગુનાહ હોકે, હલાલ એ દમકો ખોતા હુએ

કઈ તસબીરકે બહાંને, હજારો રંગ ઉઠા દેતે
કંઈ મજદુર કરે મહેનત, દેરમ મીલનેકા તોતા હુએ
અજીઝો ઓ અરે દમ ખાવ, પુછો સબસે ગમકી બાત
હુસમ કહેતા કરો ના દેર જાનેકા વખ્ત હોતા હુએ

ગાયન ૫૭ મું.

રાગ–ભેરવી.

અરે આવ્યો હતો, જ્યાંથી હવે હું ત્યાં જવાનો છું
તજી આ દેહ પીંજરને, નીરાકારી થવાનો છું
કરી કાળાં અને ધોળાં, ઉડાવી મોજ દુનીયાની
કર્યાં જે કર્મ તેનું હું, કટટુ ફળ ચાખવાનો છું–અરે.
સગાના સ્નેહને છોડી, પ્રીયાના પ્રેમને તોડી
હવે કીરતારના દરબારમાં, હાજર હું થવાનો છું–અરે.
કમાવ્યો ખુબ દોલતને, વસાવ્યા મહેલને માલા
અરે હું એકલો સઘળું, મુકી અહીથી જવાનો છું–અરે.
જગતમાં જન્મ લેતાં હાં, હતી બાંધી મુઠી માહરી
ઉઘાડી લઈને હાથ હવે હું તો જવાનો છું–અરે.

ગાયન ૫૮ મું.

રાગ–બીહાગ.

સોહત રાગ બીહાગ સજની
ઓહવ સંપુરણ સુર ગાવત
રીધ સુર માનત પ્યારે—સોહત.
શંકર ભુખન મેલક હાયો વાદીસુર ગંધાર
સમવાદી ભર્યો સપ્તમ જામે
ઉપજત નીત અનુરાગ સજની

ગાયન ૫૯ મું.

રાગ—આગેશ્રી.

બહુ ગુન કામ ન આવે સજની
જબલગ યે કરમ નહી જાગે
જગત સુની હુએ બાત રંગીલે
રૂપ જોબન ગુન ધરા હી
રહે તુ હુએ તેરે ભાગનકે આગે

ગાયન ૬૦ મું.

રાગ-ઝીંઝોટી ખમાચ.

ખુદા જાને કે કિસમતમે, હુમારે કયા લીખા હોગા
જો ઝાહેર હય સો દેખેંગે, વલે બાતનેમે કયા હોગા
મુઝે હય ખૌફ ઉસ દીનકા, બતા વોહ કૌનસા દીન હય
ઉતર કર સમ્સ જબ નીચે, સવા નેઝે ખડા હોગા
ઉસે ખોફ નહિ મહેરૂકુ, અઇસે રોઝે મહેશરકા
સવાબ હુએ જીસકે સીને પર, દરૂદે મુસ્તફા હોગા
કયામત હોવેંગી કાયમ, ઝમી ઓર આસમા ઉપર
કે જીસ દીન દો જહાં કે, બાગકા ગુનચા ખીલા હોગા

ગાયન ૬૧ મું.

રાગ-પીલુ.

મેરો મન લે ગયો કુષ્ણ મોરારી
નીસદીન ધ્યાન લગો ગીર ધરકો
તન મન ધન સબવારી—મેરો.
સાંવરી સુરત મધુરી મુરત
ચતુર ભુજા ગીરધારી—મેરો.

ગાયન ૬૨ મું.

રાગ—સોહની.

સમય જબ આવે પલત જગ જાએ
કીસીકા કછુ ના ચલે
બુધમાની અભીમાની રાજા રાણી
બલદવાની દુખપાએ—સમય.
દુનીઆં મુસાફીરખાનાં આએ યહા હંએ જાના
રએન સમજ ઠારે ભોર ભએ ચલના
મન ઠેરાના હરી ગુણ ગાના
યેહી નીત સંગ જાએ

ગાયન ૬૩ મું.

રાગ-દેશ.

રબ નામ ધરી હર કામ કરો
ફતેહનો દેનાર છે એજ ખરો—રબ.
નામ એ રબનું સૌને પ્યારૂં
દુર કરે દુખનું એ અંધારૂં
"હયરત" કહે એ તો સુખનો ઝરો
રબ નામ ભજીને સંસાર તરો—રબ.

ગાયન ૬૪ મું.

રાગ—આસાવરી.

અબતો મોરે કાન ભનકવા પરી લો આઈ
અજ આવેંગે મોરે લાલન, આપહી મોરે મંદરવા
જબ આવેંગે યા દરવજવા, તન મન ધન નૌછાવર કરહો
સદા રંગીલે મહમદશાહ રતન ઝનકવા

ગાયન ૬૫ મું.

રાગ—કેદાર.

ભજ ભજ મનુજારે તું, કમળ નયન બાસુદેવ
પ્રણુત વત્સલ કરૂણા કર, ભકતન પ્રતીપાળરે તું-ભજ.
જાકે સુરમન સુ નીત, પાપ હરત જન્મ તરત
પાવત પદ પરમ ઉન્ત
ચતર કહત સુલભ જુગત
ભજ દીન દયાલરે તું-ભજ.

ગાયન ૬૬ મું.

રાગ—આશાવરી ગઝલ.

કહે રહા હુએ આસમાએ સબસમાં કુચ્છભી નહી
પીસદુંગા એક ગરદી સમે જહાં કુચ્છભી નહી
જીસ જગાથા જમકા જલસા ઔર ખુશરોકા મહેલ
ચંદ કબરોકે સીવા ઔર અબવાહાં કુચ્છભી નહી
ધુજતેથે જીનકે દંકેસે એ જમીન ઓર આસમાં
ચુપ પડે હુએ કબ્રમે, અબ હુનહાં કુચ્છભી નહી

ગાયન ૬૭ મું.

રાગ—ગૌડ સારંગ.

સખી કોઈ જાએ સુનાવો સુંદરકો
ઘડી પલ છીન નહી ચયન પડત મોહે
ધ્યાન લગો ગીરી ધરકો—સખી.
ગૌર તનુ અરૂ સારંગ પાણી
મધુર રૂપ નટવરકો
સુંદર મુખ સુખ સદન શામકો
બળબળ જાઉ ચતુરકો—સખી.

ગાયન ૬૮ મું.

રાગ—કલ્યાણ.

દાદાર દાવર હે તું યારી
સારી જહાંનમાં તાહરી સરદારી
ગાઇએ કીર્તી તાહરી સઉમાં ભારી
છે ગુણકારી લે ઉગારી ઓ જગવાલી
કુરબાંન રહઆન સઉ કરીએ તુંજ પર
તન મન ધન અમ ઓ જગ પરવર
રામ નામ તું એક છે, કુલ આલમનો બાપ
દયા દીલથી લાવી તું, સંકટ સઉના કાપ
દાતા દાની, મહાજ્ઞાની, તુંજ બંદા પર, કર મહેરબાની
રબ દીલની અર્જ સુન હમારી
ચાહીએ દીનું સાથ સર નમાવી—દાદર.

ગાયન ૬૯ મું.

રાગ–ચમન કલ્યાણ.

ગુરૂ બીન કયસે ગુન ગાવે
ગુરૂ ન માને તો ગુન નહિ આવે
ગુનીયનમે બેગુની કહાવે—ગુરૂ.
માને તો રીઝાવે સબકો
ચરન ગહે સાદે દીનકે જબ
આવે અચપલ તાલ સુર સુર—ગુરૂ.

ગાયન ૭૦ મું.

હીન્દી દાદાની ગરબી.

અલબેલી સાહેલી આવો, ગુણ ગાવો, ગાવો હિંદ દાદાના
જેની કીર્તી ઝળકી રહી છે જગ આસકાર
સદા ગાલ્યું જેણે દેશ સેવામાં જીવન
ડોક્ટર મારી માન ચાંદને અર્પ્યું તન ધન

ભારતનાંજ ભલાં કાજ, સદા ધરી હૈડે દાઝ
રાખી હમારી લાજ આજ—જેની.
શ્રી કેળવણીનો પીતા, અબળા પડખે રહયો સદા
કીધી સઉ ફરજ અદા—જેની.
પાપી કાળ કહાં આવ્યો, ગરીબ હિંદને દવાર
ભીજવી હમારી આંખ્યોને, આંસુઓથી નવધાર
નોધાશે હિંદ તવારીખે, ત્રીસમી જુન સનવાર
અસ્ત થયો સુર્ય હિંદનો, છવાઈ રહયો અંધકાર
નેક નામ અમર કરી ગયો હમોને તું તજી
સ્વાર્થ સેવા તુચ્છ ગણી દેશ સેવાને ભજી
શાંતિ તેના રૂહ કાજ માગીએ દીનુ સંગાત
મીનોઈ બહેસ્તનું બાર દેજો દાદાર—જેની.

ગાયન ૭૧ મું.

રાગ—ખમાચ.

દીન કે દયાલ છાંડ કોણ શરણુ જાઉં
એક તો નામ હરી ન દુજા દુસરા ન પાયો
ભજુ તેરો નામ સદા મન મયલ ધોઈ
જીંદગી આખેર હુઇ તબ એ આંખોસે રોઈ

ગાયન ૭૨ મું.

રાગ-કલ્યાણ.

દાદાર ઓ દાવર યાવર
સરવર પરવર દાતા દાની માલીક અકબર
યઝદાન પાક તું માલીક બાપ તું
ચરણે શરણે રહે મન તુજને
પાપો તું કાપજે નેકી તું આપજે
માફ તું કરજે માફ તું મુજને

ગાયન ૭૩ મું.

રાગ–કવ્વાલી.

કયા પુછતે હો સાહેબ મુજસે કે કયા હુએ દુનીઆં
હીરસો હવાકા ઘર હુએ દારૂલ ફના હુએ દુનીયાં—કયા.
અગરચે બ ચશમે જાહીર ઇસ્મે હસી ખુશી હુએ
લેકીન હુએ ગમકી બસ્તી, ઈબ્રતકી જા હુએ દુનીયાં—કયા.
કોઢ કપટ મત સર ધરો, મંજીલ અપની દુર
નેકી કુચ્છ કમાઇલો, જો પુજી હો ભરપુર
ગર આજ હુએ કીસીકી કલ હોગી દુશરેકી
હરજાઈ બેહયા હુએ, ઓર બેવફા હુએ દુનીયાં

ગાયન ૭૪ મું.

રાગ–દરબારી કાહાનરો.

ભજીએ તાહરૂં નામ પ્યારૂં દાતા
રખવાલા ગાઇએ કીરતી તારી
દુઃખ કાપ સુખ સઉ આપ ઓ જગબાપ
ચરણે તાહરાં પડીને માંગીએ તુંજની યારી—ભજીએ.
તું છે જગ પાલનહાર, કુલ આલમનો છે સરદાર
ગુનાહો બંદાના કરજે માફ ઓ રહેમી કીરતાર
તુંહી માર તુંહી તાર તુંહી હમારો આધાર
તું સીવાય નહી કોઈ દુન્યામાં મદદગાર
કષ્ટ હરજે દયા દીલ ધરજે
દુવા એજ **દીનુ**ની આમીન રબ તું કરજે

ગાયન ૭૫ મું.

રાગ—સોહેની.

ગુરૂ ચરણ શરણુ કર મનુજા
બીફલ જાએ અન મોલ સકલ વયે
ઘડી પલ કબહુન પાછી ફીરત—ગુરૂ.
નાના તીરથ હર રંગ તુ ફીરત
એક નામ સબ બીધન હરત—ગુરૂ.

ગાયન ૭૬ મું.

રાગ—ગરબી.

દીલથી માગું સ્હાય રબ તણી, રંગ ભુમી પર આજ
નવલ દીન મુબારક સઉ, ચાહીએ સખીઓ સાથ
શાહે આદીલ જયોર્જ તણુ, તપો તખ્તને તાજ
હમારે સર રહી કાયમ, જુગ જુગ કરજો રાજ
એ સખી ચાલો કુલે ઠાળ ભરી, હરખે મળી અવસર ઉજવ્યે
સંસારી સાગરમાં નીતી રીતીશી ભવસાગર સઉ તરીએ
જાણીએ માનીએ દીલથી હરખથી સદગુણો સારા સંઘરીએ
નામ સદા રબનુંજ અંતરમા ધરજો
નીતીનીજ રાહમાં કદમ તમો ભરજો
દુખીઓના દુખ હરદમ ભાંજજો
આશીશ તણો ગુલજાર બનાવજો
આમીન હોજો તુને ઓ જરથોસ્તી કોમ
મનશની ગવશની કુનશનીથી જાળવી જોમ
નેકનામ અંમર કરી નેકીનોજ હાથ ધરી
નીતીનીજ જામ ભરી નેકીને લયો નોશ કરી
નેકીનાજ કામ કરી નેક નામ તમો જરી
નેકી નીતી લેઓ સજી અહુરમજદને ભજી

ગાયન ૭૭ મું.

રાગ—કલ્યાણ.

પોંહોંચો સરોશ મદદે માહરી, જોરાવર ને જે શુભકારી
ધરી તેજ હથીયારો કારી, નેકોનાં દુઃખ દે છે નીવારી—પોંહચો.
બુરાં મનને સુખન કામથી, હોએ કીધી મેં જે બદકારી
નેક થવા હું માફી તેની, માગું છું જગ બાપ તમારી—પોંહચો.
અહુરમજદની મરજી રાખી, કાજ કરૂં શુભ બહુ સુખકારી
અહુનવર પઢી હું બચું બદીથી, માંગી નીત હું સરોશની યારી

ગાયન ૭૮ મું.

રાગ—માલકોષ.

ધુન અપની અપની ગાતે હુએ
રામ નામકી સુમરન કીજો
પાપી જગતમે કામ ક્રોધકે
છલ કપટ છલકા બીસ રામ
જબ લીએ તબ દામદામ
સબ આખેરકો પછતાતે હુએ—ધુન.
જનમ કરમકી ભુલ ઘાત સૌ
ઘાત બરીમે ઘર દેખા
સુખ સંપતકા હર કોઈ સાથી
દુખમે કામ ન આતે હુએ

ગાયન ૭૯ મું.

રાગ-કવ્વાલી.

નર તનકો પાકે પ્યારે, પ્રભુકો કયુ બીસારે
નેકી દયા ધરમકો, ખોટા ફુઝુલ કયુ હય—નર.
કયુ બનતા હુએ દીવાના, જગ હય મુશાફીરખાના
બેદાર હો મેરે પ્યારે સોતા ફુઝુલ કયુ હય—નર.
કરલે ધરમકા સોદા, શુદ્ધ બુદ્ધ કયું બીસારા
હીર્સો હવસકે પીછે, હોતા ફુઝુલ કયુ હય—નદ.
ભાઈ બહેન સુત દારા, સમજે તું કીસકો પ્યારા
મતલબકી હુએ યહ દુનીઆં, રોતા ફુઝુલ કયુ હય—નર.

ગાયન ૮૦ મું.

રાગ-કાફી.

પ્રભુ તેરી દયા હય અપાર
તું અગમ અગોચર અવીકાર
ચર અચર સકલ કો તું આધાર
પતી તનકો ઉધાર—પ્રભુ.

દીનાનાથ પતીત દુરબલ હું મહદ અપરાધી
શરણાગત હું ચતર તે હાર
મોહે પાર ઉતાર—પ્રભુ.

ગાયન ૮૧ મું.

રાગ—અંગ્રેજી.

છઈએ હમે જરથોસ્તી, રે માજદયસ્નીની નેક
કુલ જહાંન સાથે દોસ્તી, રાખી નીભાવી ટેક
મુઠીજ ભર આ ટોળો, સઉ ઇલ્મનો સરદાર
રે બોલબાલા બોલો, તેની સઉ નરને નાર
ઓ તોખમ કયાની, ઓ જગ મશહુર
ઓ સઉ સદગુણમાં સાચી ને ભરપુર
કાયમ રહી જાળવજે શુભ તુજ જોમ
આબાદી સાથે તું ઓ પારસી કોમ
બહોલી સખાવત હાથે દેશે જગત જાહેર
બહુ ચંચલાઈ સાથે સઉ વાતમાં માહેર
ગુજરી જફાઓ ભારી તો પણ ન છોડયો ભરમ
તેથી મલી રબ યારી એજ ખરો છે મર્મ
સુખદાઈ સ્રી કેળવણી, જેનો દીપાવે બહાર
ગુન નેકની મેળવણી, રાખે સુખી સંસાર
પોશાકની ખુબી કાંઈ, છે ઓર જહાં મશહુર
તે કોમની બાનુ થઈ, છૈયે હમે મગરૂર
જેની વફાદારી પર, પડયા નથી કાંઈ દાઘ
આ રાજની યારી પર, લડશે મીસાલે વાઘ
નીમકહલાલી જામી, તે પર બની દીલસોજ
આ ફએજ આજે પામી, ખુશ થા તું ઓ ફીરોજ

ગાયન ૮૨ મું.

રાગ—જોનપુરી.

કયસેકે ધરૂં ધીર પીયા મોરા
ના માને જીયરા મોરા
રાત દીના મોહે તરફત બીતત
આન મીલો હર રંગ પીયા મોરા

ગાયન ૮૩ મું.

રાગ-બાગેશ્રી.

માન મનાવે મેરી માને ઔર મનાવે
વાકો તું નાહી માને
રયન દીના દુરજન નિત
સંગોહી રહત મેરી જાને

ગાયન ૮૪ મું.

રાગ-પીલુ બરવો.

ચાહતે હએ મદદ તેરી અએ યઝદાં હમારે
રખ સાહ્યા તેરા સરપે, તું હરઆં હમારે
લાજીમ હએ તેરી સીફત, અએ શાહે આલમ
લે દાદ હમારી, અએ કદરદાં હમારે
હર કામમે તું નેક, ફતેહમંદ હમે કર
તેરી મહેર ચાહતે હય, મહેરબાન હમારે
આગે હમ ખડે દસ્ત, તેરી દરગાહમે લાચાર
આરામ હમે બખ્સ, અએ પાસબાં હમારે

ગાયન ૮૫ મું.

રાગ—આસાવરી.

મીટ્ટીમે મીલ જાના, એક દીન આખીર બેશક જાના
મીટ્ટી પુછે કુંભારસે, તું કયું ગુંદે મુજકો
એક દીન અયસો વકત આયેગો, મેં ગુંદુગી તુજકો–મીટ્ટી.
કપરા પુછે દરજીસે, તું કયું સીવે મુજકો
એક દીન અયસા વકત આયેગો, લપટ દઉગી તુજકો–મીટ્ટી.
લકરા પુછે સુથારસે, તું કયુ છીલે મુજકો
એક દીન અયસો વકત આયેગો, ફુક દઉંગી તુજકો–મીટ્ટી.
મીટ્ટી ઓઢન મીટ્ટી બીછાવન, મીટ્ટીકા હય સીરોના
કહત કબીરા સુન ભાઈ સાધુ, સાવધ હોકે રેહેના–મીટ્ટી.

ગાયન ૮૬ મું.

રાગ-પીલુ બરવો.

ખુદાકી પરસ્તી જો ઘેહેરી રહેગી
તો મસ્તીમે યાદ તેરી રહેગી—ખુદાકી.
ન કર જુલ્મ ઝાલીમ કીસીકે તું ઉપર
તેરે ઘરમે જબતક કચેરી રહેગી—ખુદાકી.
ન કર દોલતપે તું ઇતની ગરૂરી
ન કીસીકી રહી ન તેરી રહેગી-ખુદાકી.

ગાયન ૮૭ મું.

રાગ-ખમાચ.

નોંદ નૌંદન ચરાએ ગેયા
મુખસે બજાવત વેનુ ધરી હે
બ્રીજ બાસીન કીરે—
મદન મોહનકો ધ્યાન ધરેજો
અતી સુખ પાવો, ચયન ભટકત
યહમન ઔર પુરી મોજા કછુ
લેન દેન ધની હે, બ્રીજ બાસીન કીરે

ગાયન ૮૮ મું.

રાગ–કવ્વાલી.

સીતમસે બાઝ આ જાલીમ, કયામત હોને વાલી હુએ
બ પેશે દાવરે મહેસર, અદાલત હોને વાલી હુએ
સંભલ જાઓ નજર બાજો, કયામત હોને વાલી હુએ
કીસીસે હુસ્ન સોહરેપર, સહાદત હોને વાલી હુએ
લીએ શમશીર તીરો આજ, વો મકતલમે આતે હુએ
મુબારક બાદ મુસતાકો, કયામત હોને વાલી હુએ

ગાયન ૮૯ મું.

રાગ–સોહેની.

સાંવરી સુરત જબ દેખી મોરે સજનાં
શુધ ના રહી મોરે તન મનકી
મોરલીકી ધુન સુન બેકલ ભઇરી
ચએન નહી દીન રજની
કાહે કરૂં કહાં જાઉં મોરી સજની–શુધ.

ગાયન ૯૦ મું.

રાગ–જોગયા આસાવરી.

ગુરૂ બિન કોન બતા દે બાટ, બડા બિકટ જમ ઘાટ
ભ્રાંતીકી બડી નદીયાં બિચમે, અહંકારકી લાટ
મદ મત્સરકી ધારા બરસત, માયા પવન ઘન ડાટ
કામ ક્રોધ દો પર્વત ઠાડે, લોભ ચોર સંગાથ
કહત "કબિરા" સુન ભાઈ સાધુ, કર્યા કરના બો ભાટ

.ગાયન ૯૧ મું.

રાગ-માંડ કવ્વાલી.

હઠ છોડ સખી ચલ સંગ મેરે, તોહે કાના આજ બુલાવત હય
ઇત તો તુમ બયેઠી માનકીયે, ઉત્તો મોહન ઘભરાવત હય-હઠ.
નહી તુમ બીન વાંકો ચયેન પડત, નહી ખાનપાન કછુ ભાવત હય
મોર મુકુટ કછુ નાહી પહેનત, નહી અંગ સુગંધ લગાવત હય-હઠ.
નહી ધેન ચરાવત જાયે સખી, નહી બનસી નાદ સુનાવત હયે
અયસો હીરો મેરો કઠીન ભયો, તોહે લાજ શરમ નહી આવત હયે
જાકો જોગી જત ધ્યાન ધરત, બ્રહ્માદીક નાદ સુનાવત હયે
અયસે પ્રભુકો તું ભુલ ગઇ, વોહ તકસીર માફ કરાવત હય-હઠ.

ગાયન ૯૨ મુ.

રાગ-પીલુ.

નીત ઉઠ સુરમન હરીકો કરીએ
ભાવ ધરે સુધ અપને ગતમે
ભવસાગર કો તરીએ—નીત.
હરીકો નામ સદા સુખ દાયક
મંગલ મુખ સુચરીએ—નીત.

ગાયન ૯૩ મુ.

રાગ-ઝીંઝોટી.

હાથ જોરૂં તારાં ચરણે પડી
આવો નગર મોરા હરી
સાંવલી સુરત પ્યારી પ્યારી
નૈણ રસીલે બાલો વાલી
અંખીયા તોરી જાદુ ભરી-આવો.
સાચી કહો હુસ્ન અમે
બોલો ન બોલો મુહસે તમે
તારી માયા મારા મનમાં ભરી

ગાયન ૯૪ મું.

રાગ-કાલીંગડો.

અબ હોને લગો પરભાત સખી, બોલત કેકી કીર કોકીલા
કુસુમ કમળ બિકસાત સખી
અરૂણ કીરણ પુરબ પ્રકાશત, ભોર ભયો નિશ જાત સખી

ગાયન ૯૫ મું.

રાગ-દેશ.

મેહારે બન ધન દાર દાર ઓર મુરલા બોલે
મેહા બોછારન બરસે
કારી ઘટા ધન ફીર ઉ મંડાવત
પપીયા બોલે સદારંગ મનુવા લરજે

ગાયન ૯૬ મુ.

રાગ-માલકોશ.

હર હરકો હરમે પએછાના
આ લખ આદની રંજન તુંહી
ઘટ ઘટ બીચ સમાના-હર.
ગુપ્ત પ્રગત તું દોઉં જગતમે
જગતમે જગતમે હે જગતમે—ગુપ્ત.
કહું જો હીર કહું જાના
અલખ અલખ લખ રૂપ વાહીકો
હર રંગ આપ લુભાના

ગાયન ૯૭ મુ.

રાગ-ભુપાલી.

એ તન જોબન પર માન ન કીજીએ
ડરીયે પ્રભુસો આજ આલી-એ તન.
જો કોઈ આવે અપને ઢીંગવા
તાસો ગરબ ન કીજીએ
સદા રંગ યહ રીત માને—એ તન.

ગાયન ૯૮ મુ.

રાગ-હોરી.

કનઇયા મોસે ખેલો હોરી કરોનાં ઠઠોલી
હંસબદન મૃગલોચન ગ્વાલીની નયનોકી મતવારી
લેલે હાથ ભર માર કુપમે, ભર એયાં સરજોરી-કનઇયા.
સબ સખીયન મીલ બનબન આએ કોઇ સાંવલ કોઇ ગોરી.
અપને અપને ઘરસે નીકલી સાસ નંદકી ચોરી-કનઇયા.
અબીલ ગુલાલકે બાદલ છાયો ખેલત રંગ બીહારી
કુવર કાન મોપે રંગ ન ડારો, ભીજત ચુંદર મોરી-કનઇયા.

ગાયન ૯૯ મુ.

રાગ-આશા જોગી.

જુઠી જગ માયા ધન ને માન
સમજ ઇનસાન, અએ નાદાન—જુઠી.
માત તાત ને મીત્રો ખેશી, સૌ પૈસાનાં યાર
નેકી નીતી ધર્મ બંદગી, સોભાવે સંસાર—જુઠી.
ભાઇ બહેન ને પરણી નારી, પૈસે આવે કામ
ગાંઠે ધનજો થાએ ખાલી, કોણુ લે તુંજ નામ—જુઠી.
માયા મોજો જગની ખોટી, ભકતી જાશે સાથ
તાહરૂં માહરૂં અહીજ રહેશે, ફકત નેકી બસ હાથ-જુઠી.

ગાયન ૧૦૦ મું.

રાગ—આસાવરી.

અબતો સાચો કલજુગ આયો
પુત્ર પીતાકો કહયો ન માને, કરત અપને મન ભાયો
નારી સ્રી પતિવરતા નારી, નીરખત પુરૂષ પરાયો—અબ.
સાધુ સનીઆસી ધન સરચન લાગો, હરીનામ મનથી બીસારો

ગાયન ૧૦૧ મું.

રાગ-હોળી.

ખેલ હોરીમેં પીયુંકો રીઝાઉં, આજ સફલ સખી ફાગ હમારો
જનમ જનમ સુખ પાઉ
જ્ઞાન ધ્યાનકી ભર પીચકારી, ભાવ અબીર ઉડાઉં
રહ્દય પ્રેમ પખવાજ નાડીમે, નવનિત તાલ બજાઉં
ફાગનમે સખી હોરી સલગે, મેં તીન તાપ બુઝાઉં
ભર મુખ હેત ગુલાલ મુઠસો, બારબાર બલજાઉં

ગાયન ૧૦૨ મું.

રાગ—ભેરવી-ગઝલ.

અરે મન સોચ તુ ભાઇ, હરીકો યાદ બીસારી હય
ચલાથા કોલતું કરકે, યહાંપે આયે કર ભુલા
ફસાયા મોહને તુજકો, નાહક અપની બીગાડી હય-અરેમન
કુતુંબ પરીવાર હય તેરા, વહાં નહિ કામ આયેગા
પડેગા યમરાજસે ઝઘડા, વહાંકી કયા બીચારી હય-અરે મન.
ભજો તુમ શ્યામકે શ્યામકો, કરેગે માફ અર્ઘ ભારી
કહે શ્યામ આધીનીશે, કૃષ્ણકી ભકતી પ્યારી હય-અરે મન.

ગાયન ૧૦૩ મું.

રાગ—કલ્યાણ.

ગુઝારો નવું વર્ષ સુખ સંપ સાથે
ખુદાનો રહો હાથ મુજ કોમ માથે—ગુઝારો.
સુખી કોમ છે આપણી આ રાજે
મુબારક તમોને નવું સાલ આજે—ગુઝારો.
ગુઝારો વરસ આ અમન ને ચમનમા
વસાવો ભલા ખ્યાલ ખુબ નેક મનમાં—ગુઝારો.
વધો સંપતિ સંતતી સાથ રોજી
ખુદાવંદ રાખે તમોને લ્યો મોજી—ગુઝારો.
રહો ખુશ તમારી બધી આશ પામી
ખુદા પાક આપો સદા નેક નામી—ગુઝારો.

ગાયન ૧૦૪ મું.

રાગ—ગઝલ.

અગર હુમ બાગબાં હોતે, તો ગુલશનકો લુટા દેતે
પકડ કર દસ્ત બુલબુલકા, ચમનસે બહાર ઉઠા દેતે
અગર હુમ બાગકે માલી, બનાતે ફુલકી જાલી
બના કર હાર ગજરોકા, તો દીલબરકુ પહેનાં દેતે
અગર હમ બાગકે ભોઉરે, ડાલીકી બીચ છુપા રહેતે
મજાહ ઇસકકા હુમ પાતે, સુબેહ હોતે ચલા જાતે
અગર એ દીલ પતંગ હોતે, ઉરાતા ગમકી દોરીસે
બનાકર ઇસકકા માજા, પતંગ ઉસ્કા કટા દેતે

ગાયન ૧૦૫ મું.

રાગ-પીલુ.

દોહી ઘડીકી સ્વાસ, કરત મન, લાખ બરસકી આસ
યહ બદનકો, નહી હય ભરોસો, પલમે હોવે નાશ
તોબી કાયાકો, માનત જયેસે, જીવત ઓતહી માસ-કરત.
સોના રૂપાકો, સબ કોઈ ચાહત હય, લોભ લાલચમે ખાસ
કોડીબી નહી સંગ ચલેગી, જબ છોડ ચલેગો બાસ-કરત.
અજહુઈ યહ સમય સમજલે, કર જન સેવા ખાસ
અયસી કરની કરલે પ્યારે, રેહ જાવે કુલ બાસ-કરત.

ગાયન ૧૦૬ મું.

રાગ-કવ્વાલી.

મકદુમ અલી રહેમતકી તોરી
કલીઅરકી નગરીઆં આંખોમે બસી હય
દુખીઆ હું મએ બોહોત દીનસે પીયા
અબ લે લો ખબરીયાં અબજાન ચલી હય
રોજેપે તેરે જાવુ દીયે ધીકે જલાવુ બીપતાકો સુનાવુ
ખુશ હોકે ચરાવુ તેરે
રોજેપે ચદરીઆં રે મનમે બસી હય
દસ બીસ સખીઓમે સખી મય
એક બુરી દવરોપે ખરી હું
સબ લોકકે હાથોસે મેરી
ભરદે ગગરીઆં કયુ દેર લગી હય

ગાયન ૧૦૭ મું.

રાગ-સીંધ ભેરવી.

આજ મય લરૂંગી સૈયાં
પીયાકો જાને ન દુંગી-આજ.
લાખ કહી મેરી એક હું ન માની
તાબે જીંદગીમે તાબેદાર હો રહુંગી સૈયાં—આજ.

ગાયન ૧૦૮ મું.

રાગ-સોયની ગઝલ.

ઝુલ્મ કરના છોડ દે, ઝાલીમ ખુદાકે વાસ્તે
હયફ હરકત નારવા, અહલે વફાકે વાસ્તે
કાટકર ઓરોકી ગરદન, ખયર અપની માંગતા
દે જગા ઇનસાફકો, દીલમે ખુદાકે વાસ્તે
કર ભલા હોગા ભલા નેકીકા બદલા નેક હય
ખવાંમખાં મુઝરીમ કયા બનતા સજાકે વાસ્તે
તીન દીનકી જીંદગી હય, તન પાનીકા બુલબુલા
મત સતા હરગીઝ કીસીકે, હાજત રફાકે વાસ્તે

ગાયન ૧૦૯ મું.

રાગ—આસાવરી.

કોન ખબરીયાં લે હમારી
બીના રામ રઘુનાથ દયાબીન—કોન.
ભવ દુઃખ ભંજન જનમન રંજન
બાંકો ખબર કરદે હમારી—બીના રામ.

ગાયન ૧૧૦ મુ.

રાગ-જંગલો કવ્વાલી.

નજુમી જોષી પાસે જઈ, બતાવ્યો જોષ કિસમતનો
તમોને દ્રવ્ય મળશે કહી, જગાડો જોશ કિસમતનો-નજુમી.
અહા કિસમત જગાવાને, ભરી ટીકીટ ડરબીની
અરે ઘોડો નહી લાગ્યો, થયો જ્યાં રોષ કિસમતનો
રમ્યા કંઈ જાતની શરતો, જુગારી જીંદગી ગાળી
કરી સટ્ટો અતીસેહી, તપાસ્યો કોષ કિસમતનો
ઘણા ધંધા કર્યા એવા, છતાં ના પાસ થઈ કોડી
વળી અપવાદ દે કોને, બધો છે દોષ કિસમતનો
નજુમી જોષીઓ જુઠા, ચહડાવે આસ ચકડોલે
પ્રભુ વીન આંક જોનારો, ન કો બાહોશ કિસમતનો

ગાયન ૧૧૧ મું.

રાગ—ભેરવી.

રચા પ્રભુ તુંને યહ બ્રહ્માંડ સારા
પ્રાણોસે પ્યારા તુંહી સબસે ન્યારા
તુહી ભાઈ બન્ધુ તુહી જગત જનની
સકળ જગતમે એક તેરા પસારા
ધર્મ દુધસે માતા તુમ હમકો પાલો
દેઓ ખોલ વીદ્યાકા અપને ભંડારા
નીવા કર પ્રભુ શીશ વીનતી હમારી
દેઓ દાન ભકતીકા હોવે નીસ્તારા

ગાયન ૧૧૨ મું.

રાગ-બાગેશ્રી.

અબ તુમ કબ સુમરોગે રામ
ગરભ કુલેમે જપ તપ કીનો નીકલ હુવા બેઇમાન
બાલપનોમે ખેલ ગુમાયા–તરૂણ પનોમે કામ
હાથ પાવ કંપન લાગે નીકલ ગયો અબસાન
જુઠી કાયા જુઠી માયા આખર મોત નીદાન
કહત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ યેહી ઘોડા મયદાન

ગાયન ૧૧૩ મું.

રાગ-ઝીંઝોટી.

મારા અહુરાની યાદ સમાઈ રહે
સમાઇ રહે છવાઇ રહે—મારા.
કેવો રસીલો રંગીલો સીંગાર, તારા સીતારાને અગ્ની અંગાર
જાથુકના આનંદ કલપાઇ રહે—મારા.
દીધો પ્રથમે પુત્ર પણોતો, બ્રહ્મ્યમાં પુરો જો તમે ગણો તો
જેની જ્ઞાની તરીકત ગવાઇ રહે—મારા.
હતો તે સ્પીતામાં જરથુસ્ત્ર પયગમબર

હતો અહુરાનો તે પેહલો દીગમબર
ભાવના જગત છલકાઇ રહે—મારા.
દીધા કલામો સલામો ભરીને અહુરાના ભાનોના ભેદો કરીને
ખરા માજ દય સ્નાન મલકાઇ રહે

ગાયન ૧૧૪ મું.

રાગ—કલ્યાણ.

એ દાવર ગેબી કીરતાર જરથોસ્તના યાર
તુંજને ચરણ નમન કાજ
નમીને કીરતન કરીયે આજ જરથોસ્તી ફીરકાની રાખે તું લાજ
તુંજના પુત્ર આતશનાં કુંદને ચંદન પ્રીતે દઈ ઇજત યજદ દઈ
ખોરશેદ માહાની તારીફ ગાઇ સાતે અમસા સપંદો મીનોને ગેતીની
જરથોસ્તી ખુબીની સ્તુતીઓ ગાઈ

ગાયન ૧૧૫ મું.

રાગ—કલ્યાણ.

શરણ પડી હું મૈ તેરી દયામેં
જગત સુખોંમેં ફસ કર સ્વામી
તુજસે લીયા ચીત્ત ફેરી દયામે—શરણ.
પાપ મલીન હૃદય હૈ મેરા
ક્ષમા દ્રષ્ટિ દેઓ ફરી દયામે—શરણ.
બહી જાત હું ભવસાગરમે
પકડ લીયો જન મેરી દયામે—શરણ.

ગાયન ૧૧૬ મું.

રાગ—બાગેશ્રી.

જગમે ખબર નહી એક પલકી
રામ સુમીર લે સુમરન કરલે કો જાને હે કલકી—જગમે.
કોડી કોડી માયા જોડી, માયા હૈ છલબલકી
પાપકી ગઠડી શીરપર ભારી, કયુંકર હોવે હલકી
અપની કરણી પાર ઉતરણી, ઔર કરની કયા ફલકી
ભવસાગરમે આન ફસે હું, થાહે નહીં જલથલકી
જબલગ સાધ મઢીકે અંદર, શોભા હૈ મંડલકી
પ્રાણ પુરૂષ જબ નીકલ જાયેગે, માટી હે જંગલકી

ગાયન ૧૧૭ મું.

રાગ—કવ્વાલી.

મુજે તુમ દેખકર સમજો, કે ચાહત અયેસી હોતી હયે
ખોદાકી શાન હમકો, દેખકર માશુક કહેતે હયે
જો સુરતપર મીટે હયે ઉન્કી, સુરત અયસી હોતી હયે-મુજે
તેરે કુંચેમે કોઈ હુર આજાતી તો મયે કહેતા
કેવો જન્નત તો કયા હયે દેખ જન્નત અયસી હોતી હય-મુજે
ખોદાકો માન અય ખુનત તુંબી તો ગયરોંમે આશીક હય
બસ અબજો તુમને દેખા ઉસકી, કુદરત અયેસી હોતી હય-મુજે
ખોદાસે ડર જરા અયે ચશમે જાના તુને કયા દેખા
જો ગયે રોસે મુરબત કી મુરબત અયસી હોતી હય-મુજે

ગાયન ૧૧૮ મું.

રાગ—બહાર.

તેરા નુર સબમે સમાયા હુવા હૈ
કુલ આલમ તેરાહી બનાયા હુવા હૈ
રમા હૈ તું હર ગુલમે માનંદ બુકે
જગતમે તુહી જગ મગાયા હુવા હૈ

ચમકતે હૈ દુન્યામે જો ચાંદ સુરજ
તેરે હીસે પ્રકાશ પાયા હુવા હૈ
સઝા વા જઝા તુહી દેતા હૈ સબકો
ભરેગા જો જીસને કમા યા હુવા હૈ
શીફારીસ ન જુઠી ચલેગી કીસીકી
યહ વેદોંમે સબકો બતાયા હુવા હૈ
તુ હૈ સબકા માલીક ગરીબોકા પરવર
જહાં કુલ તેરાહી બસાયા હુઆ હૈ

ગાયન ૧૧૯ મું.

રાગ—કહાનરા.

અનહદ રચના તારી ભારી
જગતનાં બાપ કાપજો પાપ
દુઃખ વિપત દેજો ટાળી—અનહદ.
તન મન જીવ જાન ચીત પ્રીત ધક ધ્યાન
તુંજ પર કુરબાન કરીએ જીગરથી
રંકનો પીતા દીનનો દાતા
હીત કર પર ઉપકારી—અનહદ.

ગાયન ૧૨૦ મું.

રાગ–પહાડી કવ્વાલી.

યા પચતન બચાના જબ જાન તનસે નીકલે
નીકલે તો યા મહોમદ કલમાં દહનસે નીકલે
આવેગા મોરા પ્યારા બાજેગી ધુનકી મુરલી
જબ વોહ મેરા સાવરીયા જોબનકે બનસે નીકલે
આયાથા એક સીકંદર દુનીઆમે લે ગયા કયા
થે દોનુ હાથ ખાલી બહાર કફનસે નીકલે

ગાયન ૧૨૧ મું.

રાગ–પીલુ.

કર લે સીંગાર ચતર અલબેલી,
સાજનકે ઘર જાનાબી હોગા
લાજકી સુંદરીઆં મુખસે હટાલે,
વોહી મુખ પીયાકો બતાનાબી હોગા
વોહી તેરી કોટરી વોહી તેરા બંગલા,
વોહી તેરા પીયાકા ઠીકાણાબી હોગા
મટ્ટીમે હોના, મટ્ટી મએ પયેદા,
માટ્ટી કાહી તેરા સીરાનાબી હોગા

ગાયન ૧૨૨ મું.

રાગ–કાલીંગડો.

કર યાદ ખુદાકો દમપર દમ
બીસરે જો મેરે દમકા ગમ
જુઠી હુએ દુનીઆ ખોટા જમાના
રખ લીજો મઓલા લાજ શરમ

ગાયન ૧૨૩ મું.

રાગ–ખમાચ.

આજ શામ મોરલીઓ બાંસરી બજાએંગે
બાંસરી બજા કે સૈંયાં મોરલી સુનાએંગે
હર હર સબ કરત જાત, ગાગર શીર ભરત જાત
નીર નાર ભરન ચલી, શુધ નહી શરીરકી
જંગલ કે બાંસવા, કતાએ દાલ જડસે
ઉપજે નાં બાંસ ન, બજેગી તેરી બાંસરી

ગાયન ૧૨૪ મું.

રાગ-ભેરવ.

સમજ મનરે કોઈ નહી અપના
હુએ કોઈ નહી અપના—સમજ,
દોલત દુનીઆં માલ ખજાના
સુખ સંપજ હુએ સઉ સપના

ગાયન ૧૨૫ મું.

રાગ—જોનપુરી.

અરે મન સમજ સમજ પગ ધરીએ
ઇસ જગમે નહી અપના કોઈ
પર છાઇ સઉ ડરીએ—અરે.
દોલત દુનીઆં કુટુંબ કબીલા
ઈનસે નેહ કબહુ ન કરીએ
રામ નામ સુખ ધામ જગત પત
સુમરન સઉ જગ તરીએ—અરે.

ગાયન ૧૨૬ મું.

રાગ--ખમાજ દીપચંદી.

રામ ભરોસો ભારીરે મન, પાણીપર જીન પાહણુ તારે
અઓર અહલ્યા તારી રે મન—રામ.
યમકે બાંધે પતિત છુરાયે, ઐસો પરઉપકારી રામ,
સબકી ખબર લેત સુખ દુખ કે, અરજુન કે હિતકારીરે મન-રામ.

ગાયન ૧૨૭ મું.

રાગ-ભેરવી, દીપચંદી.

કીયા જીસને પૈદા એ સંસાર સારા
ભરોસા ઉસીપર હૈ કેવલ હમારા
ઉસીસે મદદમે સદા ચાહતી હું,
સદા ઢુંઢતી હું ઉસીકા સહારા
ઉસીકા જગતમે હૈ સબ જગ મગાહટ,
ઉસીકા સકળ વીશ્વમે હૈ પસારા
અહંકાર એક જોરાવર પહેલવાં હૈ
જો ઇસકો પછાડા, તો જીતા અખાડા

ગાયન ૧૨૮ મું.

રાગ—તિલક કામોદ.

કર હરીકો ભજન નીત ઉઠ મોરે મન,
હરી સબકે તારન હરી પતીત પાવન—કર.
જાવત શરન જોઈ, ધરત ચરન,
વાકે તરતજનમ, વાકો હરત મરન,
એસે તીલક ભુવન, ભજ ચતુર સુજન—કર.

ગાયન ૧૨૯ મું.

રાગ-ભેરવી.

મેહરકી નઝર કીજે ! સુખ સંપદ સબ દીજે !
તું કરીમ કીરતાર !
નિત ઉઠ આસ તેહારી, સાફ નઝર તેરે દરકા ભીખારી,
જગમે કરમ ફઝલકી શરમ રખ લીજે !

ગાયન ૧૩૦ મું.

રાગ—ગઝલ.

ગરીબો કાભી કોઈ આસરા હોતા તો કયા હોતા,
ખુતે કાફીર હમારાભી ખુદા હોતા તો કયા હોતા.
કોઇ લહજત નહી હય ફેર એ દુન્યા જાન દેતી હય,
ખુદાવંદા મ્હોબતમે મજા હોતા તો કયા હોતા.
સુનાઓ હશ્રમે જીનકે ઉસે દીલ પ્યાર કરતા હય,
જો મયભી બીચમે ફીર બોલ ઉઠા હોતા તો કયા હોતા.
ફીર ઇતની બેવફાઈ પર ઉસે દીલ પ્યાર કરતા હય,
તો યારબ વો સનમ બાવફા હોતા તો કયા હોતા.

ગાયન ૧૩૧ મું.

રાગ—ગૌંડ સારંગ.

ભજ મન રામ નામ સુખ દાઈ,
ઘડી ઘડી પલ પલ અવધ બીતત સબ,
ફીર પાછે પસતાઈ,
ભાઇબંધ સબ કુટુંબ કબીલા, દેખત જીય લલચાઈ,
અંત સમે કોઇ કામ ન આવત, ચત્ર કહે સમજાઇ.

ગાયન ૧૩૨ મું.

રાગ—ભેરવી.

કરમ તેરી કળા ન્યારી, હજારો કો નચાતી હય
ચઢે જો ચક્કરે તેરા, ઉસે તો તું ભમાતી હય
હોતા જો કાલ ભીખારી, બનાયા માલદાર આજે
કયસા ધનવાનકો પળમે, ભીખારી કર જલાતી હય
હઝારો બાઝતા બાઝા, ગવાતે ગીત શાદીકા
હયે વોહી ઘરમે પળમે, મરણુ પોકો પડાતી હય
પતીકી પ્રાણુ પ્યારી હયે, પતીકી સંગમે રહેતી
હયે વીધવા બનાકે તું, બીચારી કો રડાતી હય
બનાવે જોગી કો ભોગી, કરે બલવાન કો રોગી
ઉસીકો નીચકે પાસે, ગુલામી તું કરાતી હય

ગાયન ૧૩૩ મું.

રાગ-દરબારી કાનડા.

સમજત ના મન તું મેરા, લાખ બાર સમજાવત હું મેં,
કાહે ન તજત અંધેરા.
જુઠી માયા, જુઠી કાયા, જુઠા જગત પસેરા,
અંત સમે કોઈ કામ ન આવત, "ચત્ર" પ્રભુ એક તેરા.

ગાયન ૧૩૪ મું.

રાગ-પહાડી.

કયા અમસે પીયા તકસીર ભઈ
તુમ દરશ દીખાના ભુલ ગયે
દીલ છીનકે હય મોરે માલીક તું
વોહો પીછલા જમાના ભુલ ગયે
તુંમ નેહા લગા કર રૂઠ હુયે
તુંમ સચ્ચે હો કર જુઠ ભયે
સનમુખ મીલના તો જાતા રહા
સપનેમેભી આના ભુલ ગયે
તેરે બીરૂહા અગનમે જળતી રહું
મેરી દીલકી હકીકત કીસ્સે કહું
દીલ જળજળકે સોલે ભરકે
તુમ આગ બુઝાના ભુલ ગયે
કયા હમકો જબરથી અયસે પીયા
તુમ ચીતવન લેકર સરકે ગયે
કયા બેસમજીમે અયસે બસે કે
મીલના મીલાના ભુલ ગયે

ગાયન ૧૩૫ મું.

રાગ-ભીમપલાસી.

મેલન હર પ્રીય ચયન મીલાવત
રાગણી ભીમપલાસી કહાવત
આરોહનમે રીધ ન લગાવત
સુરવાદી મધ્યમ કો બનાવત
સમય ત્રતીય પહાર દીન કહાવત

ગાયન ૧૩૬ મું.

રાગ-જોનપુરી.

પ્રભુકો સુમર સુમર મન મેરે
પાપ કતેજા શું સબ તેરે
દો દીનકો સુખ કારણ મુરખ પાવત ઉમર બખેરે
ગંગા જમના કાશી જંગલ હરગત મોહર નેરે

ગાયન ૧૩૭ મું.

રાગ-બીહાગ.

મય તુમારી સરનાગત પ્યારે
તુંમહો દયા ધન નાથ હમારે
પરમાનંદ મુંકુંદ પરમાતમા
દીનાનાથ સકળ ભય તારે
દામોદર શ્રીધર અગનાસ
પાપ હશ્ર તપ નામ મુરારી

ગાયન ૧૩૮ મું.

રાગ-માંડ.

દુનીયા એક મુશાફીર ખાના હય પ્યારે ના મન અટકાના
સાંજ સમજ કે આ ઠયરે ભોર કે હય જાના—દુનીયા.
ચુન ચુન મીટ્ટી મહેલ બનાયા લોક કહે ઘર મેરા
ના ઘર તેરા ના ઘર મેરા ચીરીયા રએન બસેરા
મત લલચાના દીલ દુખાના હરીકા ગુન ગાના—દુનીયા.

ગાયન ૧૩૯ મુ.

રાગ-પીલુ.

છે બંદગીમાં સુખ સજનો છે બંદગીમાં સુખ
બંદગી તાળે દુખ સજનો છે બંદગીમાં સુખ
બંદગી શરોસની એકજ ચીતની
કરો કેબલા સનમુખ—સજનો છે
બંદગી બચાવે પાર તરાવે
ભવની ભાંગે ભુખ—સજનો છે
રાહે આદીલ પર ધરજો દીલ
રેહશે રોશન રૂખ—સજનો છે

ગાયન ૧૪૦ મું.

રાગ—ગઝલ.

દરપર પડા રહુંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો
દેખા તુમ્હેં કરૂંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો
કુચા ગલી વ ઘર ગર હે દેખ લેના તુમકો
બદનામ તો કરૂંગા, ચાહે બોલો યા ન બોલો
ઘુરકીસે તુમ જો ચાહો દરવાજા છોડ જાઊ
મરકર ભી ના હટુંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો
લાખો સીતમ સહુંગા મેં ઇસ્કમેં તુમહારે
શીકવા નહીં કરૂંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો
દીલ જાન ઓર ઇમાં તુમપર કરૂંગા કુરબાં
વાએદા વફા કરૂંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો
કાજી પેહનકે કફની સુરત બના ફકીરી
દર દર સદા ફરૂંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો

ગાયન ૧૪૧ મું.

રાગ-કવ્વાલી.

તુમ્હારે હુશ્નસે બરપા કયામત હોનેવાલી હે
યેહી સુરત હે તો કુછ ઓર સુરત હોનેવાલી હે
વોહ કેહતે હેં કીસીશે હમકો ઉલફત હોનેવાલી હે
હમારીભી તુમ્હારી ઇસી, હાલત હોનેવાલી હે
હમારા જીક્ર ફીર આને લગા હે જીનકી સોહબતમેં
શુનાહે હમ પર ઉનકી ફીર ઇનાયત હોનેવાલી હે

ગાયન ૧૪૨ મું.

રાગ-કવ્વાલી.

ઇલાજે દરદે દીલ તુમસે, મસીહા હો નહી સકતા,
તુમ અચ્છા કર નહી સકતે, મય અચ્છા હો નહી સકતા.
અભી મરજાઉંગા જીને કે, તાને ફીર ન તુમદેના,
યેહ તાને વોહ સુને જીસસે, કે અેયસા હો નહી સકતા.
તુમહે ચાહું તુમહારે ચાહનેવાલોંકો ભી ચાહું,
મેરા દીલ ફેરદે મુઝસે, યેહ ઝગરા હો નહી સકતા.
દમે આખીર મેરી બાલી પે, મજમા હય હસીનોં કા,
ન આના અય કઝા ઉસવકત, પરદા હો નહી સકતા.
જો તુમ ચાહે વોહો જાયે, યેહ હય અલ્લાહકી કુંદરત,
જો મંય ચાહું તો ફરમાવો, કે અયસા હો નહી સકતા.

ગાયન ૧૪૩ મું.

રાગ-ભેરવી-ગઝલ.

સુનો તુમ ગઓરસે યારો યેહી હમને બિચારી હે.
હે જયસે રેલકા ઇંજીન યેહી હાલત હમારી હે.
હવાઓ આબ માટી આગકા પુતલા હે આદમકા,
ખુદાકે હુકમસે ઉસકે બદનમેં રૂહ ઉતારી હે.

ચલે ઇંજીન સડક પર લોહેકી યે બેધડક દોડે,
લવાઈ ઇસકી ખાતીરસે યે સબ બાગો બહારી હે.
મુસાફીર હેં અદમકે સબ વહાં એક રોજ જાઇંગે,
ફરીસ્તા મૌતકા આયા તો ફીર કયા ઇંતેઝારી હે.

ગાયન ૧૪૪ મું.

રાગ–કવ્વાલી.

લગાયા મેંને જો તુમસે દીલકો
તુમ્હારે દીલ પર નીહાં ન હોગા
ઉઠાયે સદમેં હેં જીતને મેને
જહાંમે કીસપર અયાં ન નહોગા
યે ખોફ મુજકો અકેલે ઘરકા
કે હોગા વહાંપર ગુજારા કયુકર
મદદકો મેરી જો લુત્ફે યજદા
નદીમો હમદમ ીલાં નહોગા
લગાયા ગુલસે જો દીલકો તુને
સમઝલે દીલસે તુ અપને બુલબુલ
હે ચંદરોજા બહારકે દીન
યે ગુલતો રોજે ખીજાં નહોગા

ગાયન ૧૪૫ મું.

રાગ–કવ્વાલી.

તડપતે હેં ઉન્હેં ગયરોંકી હાલત અયસી હોતી હે,
ખુદાકી સાન હે અયસોંકી હાલત અયસી હોતી હે.
જબ આંખોંસે લગાતા હું તો ચુપકે હંસ હંસકર,
તેરી તસવીરભી કેહતી હે સુરત અયસી હોતી હે.
અભીતો ખેલ સમઝે હો મગર એક દીન દીખાવેંગે,
કયામત ઇસકો કેહતે હેં કયા મત અયસી હોતી હે.

ગાયન ૧૪૬ મું.

રાગ—કવ્વાલી.

હમ એકસોંકા માલીક, પરવરદીગાર તુ હય,
ઓર કુલહુમકા ખાલીક અય કીરદીગાર તુ હય.
કીશ્તી હય આહ મેરી મોજે ગુનાહસે ઘેરી,
હો જાએ મહેર તેરી યકતા ગફ્ફાર તુ હય.
કુરબાન હું મે તુંપર પરવર દીગારે આલમ,
દીલમેં હક લબપે મેરે લયલો નહાર તુ હય.

ગાયન ૧૪૭ મું.

રાગ—કવ્વાલી.

હય બહારે બાગ દુન્યા ચન્દ રોઝ
દેખલો ઇશકા તમાશા ચન્દ રોઝ
અય મુસાફર કુચકા સામાન કર
ઇસ સરામેં હય બસેરા ચન્દ રોઝ
દફ્ન કરકે કબ્રમેં બોલી કઝા
અબ યહાં તુમ સોતે રહના ચન્દ રોઝ
કયું સતાતે હો કીસી બે જુરમ કો
ઝાલીમો યેહ હય ઝમાના ચન્દ રોઝ
પુછા લુકમાં સે જીયા તું કીતને દીન
દસ્ત હસરત મલકે બોલા ચન્દ રોઝ
ફીર કહાં અકબર કહાં તુમ દોસ્તો
સાથ હય ઇસકા તુમ્હારા ચન્દ રોઝ

ગાયન ૧૪૮ મું.

રાગ—ગઝલ.

ફરીયાદ કરે કિસ્સે ગુનેહગાર તુમહારા,
અલ્લાહ ભી હાકિમ ભી તરફદાર તુમહારા.
ખુરશીદ જો દિનકો હો તો મેહતાબ હો શબકો,
દુન્યા મેંય ઉજાલા હય, સબ અય યાર તુમહારા.

હુરોંકો તમન્ના હય, પરીઝાદોકો હસરત,
મીલતા હય કીસે સાયએ દીવાર તુમહારા.
કાયબેકી તો કયા અસલ હય, ઉસ કુચેકે આધો,
જન્ત હોતો જાએ ન ગુનેહગાર તુમહારા.

ગાયન ૧૪૯ મું.

રાગ-ગઝલ.

કીસ કદર મેં જાં કરૂં ઇઆર બરાઈ તેરી,
અકલ હેરાન હુઈ મેરી, દેખ સફાઈ તેરી,
આફરીન કહીયે મીયાં તેયે મુસવર કે તહીં,
જીસને ઇશ ખુબીસેં તસવીર બનાઈ તેરી,
કયા કરૂં કીસસે કહું કોન કરેગા આસાન,
શખત મુશ્કેલ હયે મેરે હકમે જુદાઈ તેરી,
યે જુદાઈ જો ન હોતી જેહાં બીચ પેદા,
કે યા ખોદા ખાલીભી રહેતી યે ખુદાઈ તેરી.

ગાયન ૧૫૦ મુ.

રાગ-પીલુ બરવો.

અગર યુંહી દીલકું સતાતી રહેગી
તો એકદીન મેરી જાન જાતી રહેગી
મેં જાતા હું દીલકું, તેરે પાસ છોરે
મેરી ઇયાદ તુજકુ દીલાતી રહેગી
અગર તુજકુ ચલનાહે ચલ સાથ મેરે
યે કબતક તું બાતે બનાતી રહેગી

ગાયન ૧૫૧ મું.

રાગ-ગઝલ.

અદમસે કીસ લીયે આયા, અરે નાદાન પરદેસી,
ભરોસા કયા હે દુન્યાકા, અરે નાદાન પરદેસી.
યે કયું ડાલે હેં ડેરે કીસલીયે-યે છાવની છાયે,
મુસાફીર હે તું દો દીનકા, અરે નાદાન પરદેસી.

ઈબાદતકે લીયે આયા હે, બચ બેહુકાને વાલોંસે,
ન ખા પરદેશમેં ધોકા, અરે નાદાન પરદેસી.
કહાં દારાં કહાં જમશીદ, શીકંદર કહાં અકબર,
હે સબકો ખાકસેં મીલના, અરે નાદાન પરદેસી.

ગાયન ૧૫૨ મું.

રાગ–કવ્વાલી.

હુશ્ન તેરા અય સનમ આખિર ફના હો જાયગા,
છોડ દે અપના વતન આપહી અકેલા જાયેગા.
હર ઘડી મત જાંચના તુમ માનલો મેરા કહા,
ચાંદની છુપ જાયગી મેલા બદન હો જાયેગા.
ફુલકે ઢેલે કબ્રપર મેરી નમારો અય સનમ,
ખાક છન છન કરગિરે મેલા કફન હો જાયેગા.
બાદ મરનેકે મેરીયે લાશ મિલતેભી નહી,
હડડીયાં મેરી ચબાનેકો હુમાલે જાયગા.

ગાયન ૧૫૩ મું.

રાગ—કવ્વાલી.

અએ દરદે દીલ બતાદે કબ તક તું કમ ન હોગા
હમદમ બનેગા કબ તું જબ મેરા દમ ન હોગા
દુનીઆંકે જો મજે હય દુનીઆં મે કમ ન હોગા
જબ તક કે સફર હમારા મુલકે અદમ ન હોગા
નુખસે ભી હજારો લીખ્યે હરગીઝ સફા ન હોગી
ઈકરાર વસુલ જાંનાં જબ તક રકમ ન હોગા
તુરબતપે મેરીઆયે ગયરોકો સાથ લાએ
બાદે સવા બતાદે કયા કયા સીતમ ન હોગા

ગાયન ૧૫૪ મું.

રાગ—કવ્વાલી.

શમાભી ખુદ બખુદ રોતી હુઈ મેહફીલસે નીકલેગી
હમારી લાશ જીસ દમ કુચએ કાતીલ સે નીકલેગી
ગલે પર તું મેરે ખંજર ચલા કર દેખલે કાતીલ
સદા અલ્લાહો અકબરકી હમારે દીલસે નીકલેગી
ઉડાતી ખાક કયુ લએલા તું ઈસ જંગલમે ફીરતી હય
ઇલાહી લાશ મજનુકી ઇસી મંજીલસે નીકલેગી

ગાયન ૧૫૫ મું.

રાગ—માલકોષ.

સુનરે મન મુરખ અગ્યાની, ભાઇબંધ સબ કુટુંબ-કબીલા,
સંગ ચલત કોઉ નાહી
મોહ જાળમે ભિલમ રહો હે, કોણ કીસીકો માની,
એક દિન પંછી નિકસ જાવેગો, એ નેચે કરમાની.

ગાયન ૧૫૬ મું.

રાગ—ગઝલ.

દીલ હમને સનમકો દીઆ નજરાના સમજ કર
જાલીમને જલાયા મુજે પરવાના સમજ કર
મએ તાલીબે બોસા હુવા ઝુલફોકા
જંજીરમે બનવા દીઆ દીવાના સમજકર
પેહેલે તો મેરે સામને મુહ ખોલકે બયેથે
ફીર કર લીઆ પરદા મુજે બીગાના સમજકર
મનસુર ઇસી વાસતે કહેતાથા અલલ હક
સુલીપે ચહરાયા મુઝે દીવાના સમજ કર
શાકીમે તેરે સબકે તુમ વસ્લ પીલા કે
આયા હું મએ બોહોત દુરસે પયખાના સમજકર

ગાયન ૧૫૭ મું.

રાગ—પીલુ.

જુઓ આંખ ખોલી હાલત તમારી
બીન બંદગીથી થશે પાયામાલી
બંદગી વીનાનું જીવતર નકામુ
બીન બંદગીથી થાએ ધુલધાંની
એકીનથી વલગી રેહુશો ધર્મને
જવુજ હોએ જો સ્વર્ગની બારી
બંદગીથી મલશે માંગી મુરાદો
સફલ થશે આ તમારી જીંદગાંની
બંદગી બચાવે પાર તરાવે
"અદા" કરજો ફરજ તેમાં તમારી—(દાજી)

ગાયન ૧૫૮ મુ.

રાગ—કલ્યાણ.

તારી કુદરતની બલીહારી ન્યારી ભારી
તુ છે દાતા માહાજ્ઞાની કુલ આલમ પર છે સરદારી
દાદાર દાવર દે તું યારી ગાઇએ કીરતી તારી એ જગવાલી
માલીક તું કુલ જહાંનનાં કમતર છઇએ બંદા તારા
અરજ ગુજારીએ તારી દયામાં
ભકતી તારી લાગે પ્યારી સઉમાં ભારી
છે ગુણકારી રબ દીલની અર્જ સુન હમારી
ચાહીએ "દીનુ" સાથ સર નમાવી—કુદરતની.

ઉરદુ અને ગુજરાતી નાટકોનાં ચુંટી કાઢેલાં ગાયણો.

ગાયન ૧૫૯ મુ.

બશરકો ચાહીએ જી કરે ખુદા શફાકે લીએ
મરીજ રૂહ ન ભટકે કીસી દવાકે લીએ
મુકાબીલ આઇના રખકર સફાઇ કર દીલકી
અજીમ નુસખા હુઓ એહ કલ્બે બદનુમાકે લીએ
ગુનાહ કરનેસે પહેલે એહ સોચ અય ગાફીલ
કે મએ ફનાકે લીએ હું ખુદા બકા કે લીએ

(બાગે ઇરાન.)

ગાયન ૧૬૦ મું.

ન ભુલે ઈનસાં, રખ્ખે હરઆં
અસલી હાલતકો ખુબ યાદ ઇસ દુનીઆમે
કીબ્રો તકબ્બુરસે સદા પાક રહે એ દીલ હરદમ
તું મહેલોમે રહેને પરભી, ભર ગરીબોંકા દમ
જામ પીએ રંગી તો અપના ટુટા પયાલા યાદ રહે
ઈસપે રહે પાબન્દ જીસ્સે, તું દીલ શાદ રહે

(બાગે ઇરાન)

ગાયન ૧૬૧ મું.

કયું પસ્ત હો રહે હંએ તેરે જહાનવાલે
અપની જમીં ઉઠાલે, ઓ આસમાનવાલે
જાલીમ બને હુવે હંએ તેરી ઇનાયતોંસે
પએદા કીએ હંએ તુંને કયું ઈજ્જોશાનવાલે
અબ ખાક પર નહી હુએ મજલુમકા ઠીકાના
પામાલ કર રહે હંએ—ઉંચે મકાનવાલે

(બાગે ઇરાન)

ગાયન ૧૬૨ મું.

જાગ અય નીન્દસે મુસાફરી ?
ઘડી એહ હાત ન આયે ફીર
કઓમ કે સરપર વકતે મુશકીલ
ગમકે બાદલ આયે ઘીર
બામુશરરફ જીન્દગાની અપની અપની કરલે ઇસ જહાંમે
તેરી સાથી હોગી રહેમત કામ યાબી પાએ
બનદે અલ્લાહ કે બનદોમેં
(નુરે વતન)

ગાયન ૧૬૩ મું.

જો તેરે બુજર્ગોને કીયા કામ વોહ કરજા
દુનીયામે જો બાકી રહે તું નામ વોંહ કરજા
શેરોને અછમ ઔર દીલેરાને અરબકી,
તઓ ફીર બઢે જીસ્સે સરજામ વોહ કરજા
રહે જાએ તેરી કઓમકી ઇસલામકી ઇજ્જત
કુરબાની તુ અય સાહેબે ઇસલામ વોહ કરજા
(નુરે વતન)

ગાયન ૧૬૪ મું.

મઓલા રહેમતકી નદીયા હો તેરી જારી
જીસ્સે સારા આલમ ફુલે કુદરતકી ગુલકારી બારી
તેરી હરજા ફુલવારી
તું હુએ દાતા સબસે ગ્યાની જાવેદાની—રહેમત
ખાલીક તુ કઓન મકાનકા
હરજા હુએ તેરા જલવા અયાં
અરજો સમાયે સબ તેરી જીયા હુએ
હર દીલમે હુએ ફેરા તેરા, નએનકે અંદર ડેરા તેરા
નારભી તેરી નુરભી તેરા, કમતર આજમ બન્દા તેરા
હો જાએ લુત્ફે રબ્બાની
(એશીયાઈ-સીતારા)

ગાયન ૧૬૫ મું.

સખી સાંવરો મોરે મન્દીર આયોરી
સહેલી કંથ આ ગયોરી
હર એક તરફસે હવા ઇત્રબાર આને લગી
ખીજાં રસીદા જો થી શાખ લહે લહાને લગી
બહાર આઈ સબા રંગ ફીર દીખાને લગી
જમીને બાગ નએ ફુલ ફીર ખીલાને લગી
આજ શાદીયાં મચાવોરી

(એશીયાઇ-સીતારા.)

ગાયન ૧૬૬ મું.

પીયા તોરી બતીયાં જાદુ ભરી
જએસે બનમે બાજે ગોયા હરકી મધુરી બંસરી
તુ જો બાંકા કનઇયા મએ રાધા પ્યારી
તેરી બાતોંપે અબ તો મએ જીયા હારી
યાદ રખો હું મએ ચેરી તુમહારી
હાત તુમહારે હુએ લજીયા હમારી
મોરે બીહારી, મએ તુજપે વારી
મોરે સાવરીયાં તીરછી નજરસે મારી કટરીયાં
ઘાયલ હુવા દીલ-હાએ
બાંકે બલમાં બલહારી મએ જાંઉ—તોરી.

(એશીયાઇ-સીતારા.)

ગાયન ૧૬૭ મું.

તપ કરના અબ જંગલ જાએ તપ કરના
પ્યારે હરદમ રબસે ડરના
બારબાર નહી આવે જનમ નર કામ ભલે કુચ્છ કરના
પાક બન દીલ સાફ રખ ઔર યાદ કર ગફ્ફારકી

ખાક હય બેબાક હય યેહ જીંદગી દીન ચારકી
દીલપે જબ્ર કર ખો ન સબ્ર નહી આફતસે ઘબરાના
રખ ભરોસા તુ ખુદા પર રાહબર ઇનસાનકા
ટાલ દેગા સબ મુસીબત ધ્યાન ધર રહેમાનકા

(ખાકી-પુતલા.)

ગાયન ૧૬૮ મું.

અય મઓલા અરજી સુનકે ફઓરન જવાબ તુમ ભેજો
જીસ્મે ઇનસાં શહર તુને એક કાયમ કર દીયા
ઉસ શહરકા શાહ દીલ, ઔર જાન હય એક મલકા
અકલ હય દાનીશ વજીર, ઔર રહમ હય એક મુનસીફ
નેકી હય લશકર, ઇમાં ઉસ લશકરકા અફસર
કુચ્છ દીનો તક સલતનતપર યેહ ચલી મગર અબ તો
સલતનત કે સારે અફસર પડે મુશીબતમે—અય.
બનકે દુશ્મન સલતનતપર બદીને કીયા ધાવા
શહરકે સારે અફસરોકો કયદ હય કરવાયા
અપને સરદારોંકો ઉનકે ઓહદો પર રખ્ખા
સીપેહ સાલારીપે કીના, હવસકો એક મલકા
કોતવાલીપર હસદ, ઔર જુલ્મકો એક મુનસીફ
નેક થે વોહ ચલ બસે ઔર રાજ બદીકા હુવા
કયા કરૂં ઇસ બીગડે શહેરકો તુમહી બતલાદો—અય.

(ખાકી-પુતલા.)

ગાયન ૧૬૯ મું.

દુનીઆંમે જો ચલા નેકીપર બેડા ઉસ્કા પાર હુવા
માલ ખરીદા જીસને અચ્છા નફા મીલા જરદાર હુવા
ખોટા સઓદા જીસ્ને કીયા નુકશાન ઉઠાયા ખાર હુવા
પરખા જીસને અપને આપકો દીલકી કસોટી કસ કર
શરમીંદા ફીર દુનીઆંમે ઇનસાન નવોહ જીનહાર હુવા

(ગાફીલ-મુશાફીર.)

ગાયન ૧૯૦ મું.

જીસે દેખો દુખીઆરે નહી કોઈ સુખીઆરે
ઈસ કલજુગમે શાદ માની નહી
અરે રાજા દુખીઆ રંકભી હુએ દુખીઆ
મેહલ ઓર ઘર ઘરમે દુખકા ઝઘડા સભીજા હુએ ગાડા
હાંરે સાધુ જોગી સન્યાસીભી દુખીઆ
પરજાભી દુખીઆરે નહી કોઈ સુખીઆરે
જીસને મનકો મારા હુએ વોહ સુખીઆ

(ગાફીલ-મુશાફીર.)

ગાયન ૧૭૧ મું.

કીસી પરદેશીસે હાં કોઇ ન પ્રીત લગાએ
સરસે ટાલે રોગ ન પાલે હીરેકી કનીયાં ખાએ
બીરહાકી અગની તન મન ફુકે કોઈ પલચયનન આએ
દીન દીન પલ છીન જીયરા જલાએ મોરા
વા અદા વફા ન ફરમાએ
તરસત તરસત આઈ આંખે મોરી પીયા ન વાપસ આએ

(ગાફીલ મુશાફીર.)

ગાયન ૧૭૨ મું.

હર વકત તેરી સુરત અય જાન સામને હુએ
હર લહેજા સામને હુએ હરઆન સાંમને હુએ
દીલ ચાક ચાક કરકે મુજસે એહ કહે રહે હુએ
એહ દીલ અગર તેરા હુએ પહેચાન સામને હુએ
વાઅદા કીયાથા તુમને અચ્છા કસમ તો ખાવો
રખખો તો હાથ દીલ પર ઇમાન સામને હુએ
મુજસા ન હોગા કોઇ દો જાન રખને વાલા
એક તન મેરે તનમે એક જાન સાંમને હુએ

(ગાફીલ મુશાફીર.)

ગાયન ૧૭૩ મું.

તુહી જગતકા સજન રખવારા
રબ તું મેરા સહારા તુજ બીન જાઉ કહાં ?
તોરી ચાહતમે બાવરી ભઈ, દરસ દે અય પીયા
હર ઘટમે તેરા જલવા સમાયા ગુલકારી તેરી ખીલી
હર દિલમે તેરી હય રંગત નઈ
જલ થલમે પ્યારે હય તુહી તુહી—રબ તું.

(હુરે-અરબ)

ગાયન ૧૭૪ મું.

નીગેહદારે જમાં તુ હએ મકીને લામકાં તુ હએ
અનીસે ઇન્સોજા તું હએ અયાં તું હએ નેહાં તુ હએ
તુહી શાહીદ તુહી મશહુદ આશક તુ તુહી માઅશુક
કરીશમા સાજીએ ગુલ તુ હય બુલબુલકી ફગાં તું હએ
અપને મઓલાકી મએ તો જોગન બની
જોગન બની બએરાગન બનીરે
કભી તું હએ સનમખાને મેં ગાહે તું હરમમેં હએ
કભી નાકુસકી આવાજ ગહે શોરે અજાં તું હએ
એહી સામો સહર કહેતી તેરી આશક તેરી શએદા
કીસીકા ગમ મુઝે કયા જબકે મુજપર મહેરબાં તુ હયે-અપને

(હુરે-અરબ)

ગાયન ૧૭૫ મું.

મતલબકે બન્દે કયું તું કહેતા હએ મેરા ?
આંખે મીટ ગઇ જગમે અંધેરા, ફીર તો યહાંપે કુછ નાહી તેરા
તું કહે મય રાજા હું તું તખ્ત કહાંસે લાયા ?
બીન સાહેબકી કીરપાસે યુંહી કયા તુને હય પાયા ?
કઓડી કઓડી જોડ કે જીસને જોડે લાખ કરોડ
આખીરમે કુછ સાથ ન આયા દિયા કફન એક જોડ

(હુરે અરબ)

ગાયન ૧૭૬ મું.

મેરો મન લાગોજી
દીન રતીયાં પ્યારે હરકે ધ્યાનમે
સાંઈ મેરા બનકે બએ પારી જગકા કરે બએપાર
બીન તરાજુઓ બીન પલ્લેકે તોલત હય સંસાર
સાંઈ મેરા બનકે નાખુદા દેખો કાટત હય મંજધાર
બીન બાદબાં ઓ બીન પવનકે નાવ લગાવત પાર

(હુરે-અરબ.)

ગાયન ૧૭૭ મું.

એહ સફરકા જમાના વોહી પ્યારા યજદા
તોરી દુખકી કરે પાર નાવરીયા
જગત હુએ બયરી, અદાવત ઠહેરી
સભીને ફેરી નજરીયારે
દેસ નીકાલા તુમ જો લીનો દરસન કએોન દીખાએ
હીર દે બાન બીરહનકે લાગે કએસે કરૂં અબ હાએ
બતાવો પ્યારી—કએસે કરૂ
હાય હાય જીયા ધડકત તન સુરગન જરત બરત જાન

(હુરે-અરબ)

ગાયન ૧૭૮ મું.

ક્યું તેરી રહેમત સોતી હુએ ઓ કાદીર કુદરતવાલે
યું લાચારોંકો દેતે હુંએ જીલ્લત એહ ઇજતવાલે
ચાર દીનકી જીંદગીપર ફુલે હય જરદાર
દએોલતે દુનીયાકા ઇનકે સરમે ક્યું હુએ ખુમાર ?
બેકસોંપર જુલ્મકી બરસાતે હુએ બઓછાર
હએફ સમજતે નહી અરે એહ જુઠા હય સંસાર

(હુરે-અરબ.)

ગાયન ૧૭૯ મું.

અરે તું પવનકે પંખી જીયરા કલ આજમે ઉડ જાએગા
સુંદર તનકો જાના તુંને, સાથી હુએ મેરા સચ્ચા
ગફલતમેં ક્યું પડા દીવાને ? કાયા મટકા કચ્ચા
ઈનસાન જગતમે આયા, વોહ મોત કીનારે સોયા
જો ફુલ ડાલીપે ખીલા, કુછ અરસેમે મુરઝાયા
આફતાબ સુબેહકો નીકલા, નહી રાત દેખને પાયા
સુંદર તનકો જાના તુને લોહેકી એક કાયા
ગફલતમેં ક્યું પડા દીવાને બાદલીકી એહ છાયા

(હુરે-અરબ)

ગાયન ૧૮૦ મું.

કાયા માયા કોઇકી નહી ભઈ સબ કહેતે હુએ અપની અપની
સત્ય જુગમે હરીશ્ચંદ્ર ભએ રાજા સત્યકી સત્ય કહી
એક સત્યકે કામને ઉનહે કાયા બેચ દહી—સબ.
ત્રેતામે રાવણ ભયો રાજા કંચન કોટ સહી
એક લક્ષ પુત્ર સવા લાખ જ્ઞાતી વાકો લકડી નાહી મીલી
પ્રાન વાયુ જળ ઉડ ગયા તનસે માયા ભી મીટ ગઈ
ઈસ દુનીઆંમે વોહી નર ભુલા જીસને કાયા અપની કહી
સબ કેહતે હય અપની અપની

(વીરાટ પર્વ)

ગાયન ૧૮૧ મું.

જાગો જાગો મુશાફીર રાત થોડી હય
તું મને પુછ સફરકી કયા કયા જોડી હય
તીન દીન કી જીન્દગી હય યેહ જઇસે સ્વપન વીલાસ
ઉસમે બાગ લગાકર ઓર ફીર ફુલ ચાખનકી આસ
બન્દે બહોત ન ફુલીયે પ્રભુ સહેગા નાહી
જોર જુલમ ના કીજીએ મૃત્યુ લોગ કે માહી
સ્વાશ ચલીત આયુશ ચલીત ચલીત હય તેરી દેહ
ચલા ચલીકે વકતમે ભાઈ ભલા ભલી કરલે

(વીરાટ પર્વ)

ગાયન ૧૮૨ મું.

અભી હય ભોલી ભોલો ઉનકી બાતે ખુદ સાલી હય
મગર ચીત વન યેહ કહુતી હય કયામત હોનેવાલી હય
રકાબતને હુવાએ ગુલમે અયસી ફુટ ડાલી હય
જુદા પતેસે પત્તા હય અલગ ડાલીસે ડાલી હય
જવાનીકી ઉમંગે હય તબીયત લાઓ બાલી હય
ન તુમ દુન્યામે ખાલી હો ન દુન્યા તુમસે ખાલી હય
અમારી તૌબા નહીદકી જવાની દોનો બે કસ હય
ન કોઈ ઇસકા વારીસ હય ન કોઈ ઉસ્કા વાલી હય

(ચલતા પુરજા)

ગાયન ૧૮૩ મું.

યું જુલ્મ કર ન જાલીમ લુત્ફો કરમકે બદલે
એક દીન તુઝે મીલેંગે જુલ્મો સીતમકે બદલે
ઇસ જુલ્મે નારવાકો આખર સજા મીલેંગી
દોજખકા ગાર હોગા બાંકે ઇરમકે બદલે
ઇસ અયશે અરજી પર ફુલા હુવા હય નાહક
મીટટીકી કબ્ર હોગી જાહો હશમકે બદલે
દૌલત ન સાથ દેગી અજમત ન પાસ હોગી
કીડે કફનમે હોગે જાહો હશમકે બદલે

(ચલતા પુરજા)

ગાયન ૧૮૪ મું.

બાવરી બાવરી હુઇઆ નાદાન લોગ બાવરી હી જાનીએ
બાવરી ગુઈયાં પીતા કારન—નાદાન લોગ
ગોરે ગોરે મુખપર ઝલકી ઉદાસી
કારે કરૂ મય તો-દરસકી પ્યાસી
યું જીયરા ન જરારી વારી વારી વારી—નાદાન લોગ.

(ચલતા પુરજા).

ગાયન ૧૮૫ મું.

ઈસ દુન્યામે માનુસ વોહી હૈ તજે ન ધર્મકા ધ્યાન માન
સતપનમે ન્યારે ન્યારે તનમન વારે સારે રામ મીલ રહે
આન બાન દુન્યામે—
બશરકો ભેજા હૈ દુન્યામે ઇમતે હાંકે લીએ
ફીરે ન રાહે ન કોઇસે ખોફે જાકે લીએ
ફના હય એક દીન આખીરકો ઇસ જહાકે લીએ
નહી હૈ દોલતે દુન્યા તો જાવેદા કે લીએ
યહાંસે દૌલતે ઇમાનલે વહાં કે લીએ—દુન્યામે.

(ચલતા પુરજા)

ગાયન ૧૮૬ મું.

જયુ મૃગકે મન રાગ બસે અરૂ કંજનકે મનસુર સોહાતા
જયુ પપી હા મન મેઘ બસે અરૂ
સીપકો સ્વાંતીકા બુંદ હય મનમે ભાતા
જયુ જખકે મન નીર બસે અરૂ ચંદ્ર ચકો રહી કે મન આતા
માધવ કે મન આપ બસે અરૂ આપકે ચીતકી જાને બીધાતા

(માહાભારત)

ગાયન ૧૮૭ મુ.

શામ પ્યારા હમારે હૃદયમેં બસા
ન્યારા ન્યારા હય સબસે મોરારી મોરા
મન ભાયો મોહે તન છાયો મોહે
દીન રયન સદા ગુન ગાઉ
પ્યારી પ્યારી સુરતીયાં દીખાઈ મોહે
ભાઈ ભાઈ સુંદરકી શામ ભાઈ મોહે
જીયામે બસા ગોકુલ બાસી બંસીવાલા.

(મહાભારત)

ગાયન ૧૮૮ મું.

કાના બેગી આવોરે દયા કછુ લાવોરે ભગીનીકી લાજ જાએ
જો નહીં આવો ગે દુશાશન ખિચે મોરા ચીર
જો નહીં આવો ગે ભગ્તો કે દીલમે હોગી પીર
જો નહીં આવો ગે પાછે પછતાંના હોગા બીર
ક્ષત્રી મીલકે ગાયકી ખીંચ રહે હય ખાલ
ગોરક્ષા કરની નથી તો કાહે ભયે ગોપાલ
હે ધર્મ ધુરંધર ધાવોરે—ભગીનીકી.

(મહાભારત)

ગાયન ૧૮૯ મુ.

પ્રેમ તત્વ સતા સકલ ફયલ રહો સંસાર
પ્રેમ સધે સો હીલહે પરમ જોતીકો પાર
પ્રેમસે બાંધ લીયા મોહે ગોકુલકી ગ્વાલનોને
લુટીયા ભર દુધ દહી લુટીયા ભર છાછમેં
બાંધા હય દાસીઓને ભોલે બ્રીજ વાસીઓને
મન મોહન ભોગ ચડા થાલીં ભર કાછમે

તો તે કો પઢવાને ગુનકાને બાંધ લીઆ
કુબજાને બાંધ લીઆ કુલનકે હારમે
ચાહુતમે ઝુમકર વસોકો તુમકર
દ્રૌપદીને બાંધ લીઆ તાગોકે તારમે

(મહાભારત)

ગાયન ૧૯૦ મું.

દગ મગ ડોલે તોરી નઈયાં હય નાવ પુરાની
પુન્ય ગવાયા પાપ કમાયા સાચકો સજલે
મોહુન ભજલે પાર ઉતારે તોરી નઈયાં
ચલે ન સાથ કોઇયે યહાંકો માયા હય
એ કાલ વો હય જીસને કાલકોભી ખાયા હય
ગઇ જો આયે નહીં ચેત સમય આયા હય
ભજો ઉસીકો જીસે વેદનેભી ગાયા હય

(મહાભારત)

ગાયન ૧૯૧ મુ.

કોઇ તેરે કામ ન આવે રામ બીના
એ ઝુટી માયા કે કારણુ રત્ન સોહી જન્મ ગંવાવે
કંચન કલસ હીરા મોતીસે ચુની ચુની ભવન બનાવે
તામે તત્ક્ષણુ ગ્રહી કાઢયો તોહે એક પલ રહેનન પાવે
ઘરકી ત્રીયા કહે મય સંગ ચલુંગી ધુત ધુત ધન ખાવે
અંત સમય છુપી ઘરકે ભીતર સગપન સબહી ભુલાવે

(મહાભારત)

ગાયન ૧૯૨ મું.

મન મીતકા જીતલે વોહી સતી વારે મોહન પરજો જાન સતી
દીન રયન ઉસીકાહી નામ જપે હર ગામ ઉસીકા કલામ કરે
જો ઉસકી ખુશી વોહી કામ કરે
રહે અપને પીયાકી ગુલામ સખો હર હાલ એ ખ્યાલ બેચાર કરે
રહે સહેમીહી ક્રોધકી ચીતવનસે ન નજર કો ઉઠાયે કઠોર પનસે
સદા સેવા કરે તન મન ધનસે હરનારી સતીકા હય કામ એહી
હર આન એ જાન નીસાર કરે—મન
બહુ મીઠા મધુર હુએ મીઠીમીસરી
બહુ મીઠા પીતા હુએ મીઠી પુત્રી
બહુ મીઠી મહક ધન દોલતકી
પર સબસે મધુર હુએ સ્વામ પતી
સો જાનસે પ્રાન બલીહાર કરે—મન.

(મહાભારત)

ગાયન ૧૯૩ મુ.

તેરી પ્રેમકી નજરીયાંને મન હર લીનો
મોરી બાંધકે ઉગરીયાને માહે બાંધ લીનો
રૂઈકે હય એ કચ્ચે તાગે ભાગ હમારે આજ હો જાગે
લાજ સાજ તોરી રખ્ખુ
સાવર સુંદર અનહદ વસ્ત્ર ઢેર કરૂ મએ તોરે આગે
સમજત મન ખેલ રચત સ્વામી હાંહાંહાંહાંહાં ઠીક હય
મનમે બસે સ્યામ અંતરજામી હાંહાંહાંહાંહાં ઠીક હય
તન મન કુરબાન કરૂ નીસપલ છીન ધ્યાન ધરૂ
તોરી સદા સેવા કરૂ આશા હય મનકી
તન મન કુરબાન કરૂ સ્યામ સુંદર હાંહાંહાંહાંહાં સચ હુએ

(મહાભારત)

ગાયન ૧૯૪ મું.

મર મનકી બલહારી તે હારી
નટવર તુમ્હી કહો બાત બીચારી
અરે હાંહાંરે કાના યુધીષ્ટર કયુ જુઆરીરે મોરારી
કહે પંદીત સમજો અએ મુર્ખો પ્રભુ ભકતી સુખકારી
સાચે ભકત દુખી ફીરે બનમે પંડીતકી કયુ મતી મારી-રે
કર મનકી ગતી ન્યારી ઓ સતી નારી
દેખો રદયમે બાત બીચારી અરે હાંહાંરે—દેખો.
સુંદર લોચન મ્રગકો દીયે હય બન બન ફીરત દુખારી
મુરખ રાજા રાજ કરે હય પંદીત ભયેરે ભીકારી—ઓ
મીઠે સુંદર સરોવર ભરે હય સમનદર કર દારો ખારી
બગલે કો રૂપ અનુપ દીયો હય કોયલ કર દારી કારી.

(માહાભારત)

ગાયન ૧૯૫ મું.

હમ વારિયાં ખાહી ન ખાહી રહે અશક બારિયાં
ફુલનમાલ ગલેમેં ડાલતી કાહેના ડાલતી કાહેના
કંગી ચોટીસે બેજારિયાં નાગન અભાગનકી આરિયાં
પ્યારી અખિયનમે સિયાહી ન સુર્મા
બનકે બયરાગન બિસારિયાં
કારી કટારિયાં, અબ્રુકી આરિયાં
ખોટી કરો ન ઇન્કી ધારિયાં

(જહરી સાંપ)

ગાયન ૧૯૬ મું.

કહું કાસે શરમકી હય બાત
મુશકીલસે કટતી હય રાત—નિગોડી
મોરી સુની હય બગિયા માલીસે ખાલી
ફુલે હય ફલ ફુલપાત—દઇરે મોરે
ગયા પહેલા જમાના—અબ તો નિમાના
ગદરા ગયા ગોરા ગાત—મુઈ ચોલી ન અંગમે સમાત

(જહરી સાંપ)

ગાયન ૧૯૭ મું.

નાર જાકી પતિવરતા વોહી શાદ જગમે
શાદ જગમે વોહી આબાદ જગમે—નાર
નારી પતિવરતા જાકી વાકો સ્વર્ગ હય જીતેજી
લબપે હોગી ના ફરિયાદ જગમે—નાર
પાઇ જો કરકસા નારી જીતેજી નરક હય ભારી
સમ્પત હો સારી બરબાદ જગમે—નાર

(જહરી સાંપ)

ગાયન ૧૯૮ મું.

પ્યારી પ્યારી હાંરે મોરે સાજના
તેહારી છટા કયા પ્યારી પ્યારી લાગે
અરસત પરસત હું મન હરસે ફીરભી દરશન કોમન તરસે
જીયા લલચાએ મોરે સાજના તેહારી છટા કયા પ્યારી
ઉન્કે અંદાજપે કુરબાન ખુશ અંદાજ હય વ્હો
ઉન્કે કદમોપે ફિદા હમ દમો દમ સાજ હય વ્હો
માલોજર હુશ્નો જવાનીપે મુઝે નાજ નહીં
જીન્કે દામનસે લગીહું સબબે નાજ હય વ્હો—અરસત.

(જહરી સાંપ)

ગાયન ૧૯૯ મું.

સાંવલ બાંકેરે નજર મોરી આ ગયે
ના કછું કહ ગયે ના કછુ સુન ગયે
મોહે બારી ઉમરિયામેં રોગ લગા ગયે
કયા ખબરથી કે કોઈ તીરે અદા હોતા હય
દેખ લેનાભી હસીનોકા બલા હોતા હય
મીઠા મીઠાસા યહાં દર્દ જરા હોતા હય
જબ મએ તન હાઈમે હોતી હુ સિવા હોતા હય
કિસસે પુછું કે મેરે દિલમે યહ કયા હોતા હય
(જહરી સાંપ)

ગાયન ૨૦૦ મું.

દેખુંગી પ્યારે અબ્બાકા મુખડા
પ્યારા પ્યારા, પ્યારા પ્યારા, પ્યારારી—
ભુલે હુવેથે હમેં અબતક દિલસે
દિલસે જાયગા સારા સારા સારારી—એક મુદતકા દુખડા
રખખેગા ઉલફત બહુમ અબ સબ કુન્બા
કુન્બા ફિરતાથા મારા મારા, મારારી દિલ ઉખડાહી ઉખડા
(જહરી સાંપ)

ગાયન ૨૦૧ મું.

ચલા જારે બેદર્દી સીપહિયા હરજૈયા વાહિયા
તોરે સંગ નહીં બોલતી
ગરજૈયા દુખદઈયા—હરજઈયા—વાહિયા—તોરે સંગ
માનો માનો માનોજી માનો
વાઅદા હમારા ઝુટા ન જાનો
આંખોસે આતા મૌકા જો પાતા
પ્યારીકો મય અપની ગરવા લગાતા
(જહરી સાંપ)

ગાયન ૨૦૨ મું.

જલથલમે તોહે પલપલમેં તોહે દાતા બીધાતા બખાને હય
પ્રભુનાથ જગમગાત જગ અનુપ રૂપ દેખ કીરતી ગાવે હય
છુપાવે દામને રહેમતમે ઇન ગુનાહોકો
ઇલાહી તુજકો ગફુરૂર રહીમ કહે તે હય
કહી કહે ન અદુ દેખકર જલીલ હમે
યેહ ઉસકે બંદે હય જીસકો કરીમ કહેતે હય
કષ્ટ હરન તુમરે ચરન ગુનીયન આવે હય
(ખુબસુરત બલા)

ગાયન ૨૦૩ મું.

હાંરે ગોરી ચાલો ન ઠારો અકેલી અલબેલી
દેખો બરાસા જોબના લુટે ન કોઉ સહેલી અલબેલી
સખીરી મય હારી મય હારી મય હારી
મોહે ન સતાવો અય જાઓ
કાહે રંગીલે રસીલેસે પ્યારી નેહાં લગાંયા અએ જાવો
જાઓ અબ ન બોલુંગી તુમેસે ગુઈયાં રાર ન મચાવો
ગઇ સબ જાન સખીયા કરકે ઘાત કાહે છુપાત
મનકી બાત, ભેદ કહત હય મોહની અખીયાં—ચાલો.
(ખુબસુરત બલા)

ગાયન ૨૦૪ મું.

આએ આએ શામ સુંદર સઇયાં સુન ગુઇયાં
મંદરવા તોરા સાવરા બાહે ગરે ડારીયાં છેડત કયું સારીયાં
શરમ ન કર મદન મોહનીયાં—આએ
જાઓ સખી ન સતાવો સખી અબ દુંગી મય ગારી જાવો.
દીલબર બરતર સુંદર મનહર જાન જાન પ્યારા
ચલરી જા જા જા ન કર ઠઠોરી અગ
ચતર સુગર મચલ મચલ ચંચળ ચપલ મત હટ કર
એ.........હાં નીઠુર ઝગરી—આએ
(ખુબસુરત બલા)

ગાયન ૨૦૫ મું.

દીનાનાથ મોહે ડુબતા તારો ઉગારો કરૂણા નૈયાસો
ભયકે ભવરનસે ઉધ્ધારો કરદો પાર ભવસાગર મત ડારો
તુમરોહી નામ નીશદીન સરનકો જગમજ ઠામ
તુમહી દયાકે ધામ, જીયામે હય હામ
તા કો તજે ડુબે સાગર ન સંસાર, જાવે નહીં પાર રહેમજધાર
હોવે નિરાધાર, તોરા લીલા જો કોઇ ભુલા વાકો નાહી ઠાર
હશર કો સંભારો

(અસીરે હિર્સ)

ગાયન ૨૦૬ મું.

ચલની ચપલા ચંચલ ચાલ સુંદરીયા અલબેલી
જોબન રસ માતી ડોલે બયનન અમરત રસ ઘોલે
સંગમા બન મંડલ ખેલી આલી
એક તો નયના મદ ભરે દુજે અનજન સાર
એ બોરી કંઇ દેત હય મતવારની હતીયાર
આહાહા શાનો વાલી ઓહોહો ભોલી ભાલી
નઈ બેલસી હય નાર નબેલી

(અસીરે હિર્સ)

ગાયન ૨૦૭ મું.

મન ધીર ધરો મોરી સજની હાં ધીર ધરો મોરી સજની
દીન રયન જપત પીયુ ભજનીરે હાં ધીર ધરો મોરી સજની
રો રોકે ફુટટી છતીયાં ભઈ કયસી હાય સુરતીયાં
તોહે ચયન નહિ દીન રજની હાં ધીર ધરો મોરી સજની
તે હારી જારી મોરી પ્યારી સુન સુન ઉઠત હય પીર
દુખ સાગરસે પ્યારી તોરી નૈયાં દાતા લગાઇ હય તીર

(અસીરે હિર્સ)

ગાયન ૨૦૮ મું.

જગવાલી તે હારી કરતારી કે વારી
ગુલકારી કુદરતકી હય સગરો જગબારી
લખત લખત તુમરો સાર ફુલ પાત ડાર ડાર
કોઈ ન પાયો ગુનકો પાર હશ્ર જગત હય હારી
રામ ઝરોખે બયઠકે સબકા મુજરા લેત
જયસી જાકી ચાકરી વયસા વાકો દેત
તુ માતા તુ પીતા પ્યારા તુ ત્રાતા તુ દાતા ન્યારા
તોપે તનમન ધન હય વારા—જગવાલી.

(મુરીદે શક)

ગાયન ૨૦૯ મું.

દીલે નાદાં કો હમ સમજાએ જાએગે
હીજરમેં જીનકે જાન ચલી હુએ
ન વોહ અહેલે સીતમ બુલવાએ આએંગે
સખત પથ્થરસે જીયાદા હુએ તેરા દીલ કાતીલ
હુઇ આસાન ન જાબાજકે મુશકીલ કાતીલ
ઉફ્રે બે દર્દે સીતમ પેશાઓ જાહીલ કાતીલ
ન કીયા જીબ્હા ગયા છોડકે બીસમીલ કાતીલ
દહને જખ્મ પુકારા કીયા કાનીલ કાતીલ
કીસ્સે જખ્મે જીગરકે એક ચરકે દીખાએ જાએંગે

(દીલ ફ્રોશ)

ગાયન ૨૧૦ મું.

દીલજાની મેરે મેરી તુંને ખબરબીન જાની
અબ આવો સૈયાં ન સતાવો સૈયાં
નજર આવો સૈયાં નજરાવો સૈયાં જાની દીલબર
જો ચમનસે ગુજરે તું અય સબા
તો યેહ કહેના બુલ બુલે જારસે
કે બીજાકા દીનભી હુએ સાંમને
ન લગાના દીલકો બહારસે

(દીલ ફરોશ)

ગાયન ૨૧૧ મું.

તુમેહ દુંગા મય વાકી ખબરીયાં જાન
મુજે દે દો એ પ્યારી સુંદરીયાં જાન
પ્યારી ચંચલ હય ન્યારી ન્યારી છલબલ
અએ જારે મુવે ચંચલ ન ગુલામકા કામલુ
અકસર કામ કરૂંગા ખુશ અનજામ કરૂંગા
બસ કુચ્છ કામ નહીં જા ચલચલ ચોર કહીકા
ચુપના કામ કહી તું કર બદનામ નહીં તું
હય નૌકર બરતર અકસર તુજપર
બદતર અજખર અફસર હમપર

(દીલ ફરોશ)

ગાયન ૨૧૨ મું.

ખુદાયા સરપર કયા તુફાન
હુવા ઘર છુટકર સર ગરદાંન
ભરોસા તુજપર હય હર આન
તું હય સુબહાં અય યજદાન

હો તું પ્યારા જગકા હય સુલતાન ચલી અબજાન
સરવર બરતર ખાલીક અકબર દાવર સબકા
કમતર બંદા સરગરદાં સુબહાં કર દરમાંન
બાર બાર એ સુમાર હાલે જાર પર હો મહેરબાન

(દીલ ફરેબ)

ગાયન ૨૧૩ મુ.

દાવર દાદાર કાદીર સતાર દાતાર
આલા કેબાર ગફ્ફાર જબબાર
એ તોરી ગુલકારી પેવારી બલહારી
આલમપર સરદારી કાયમકી કીરતારી તાપરવારી
પતીત તારે લાખો રબ શરમ ધરમ રાખો
બીનતી તોરી હાં કાહે કરત મીલ નરનારી

(ખુને નાહક)

ગાયન ૨૧૪ મુ.

આજ તોરા સૈયાં મન્દરવામે આઈરે પીઆરી
ભાગ જગેહે સોહાગ રાગ લેહે
બાર બાર હોનીસાર જાન દુંગી વાર વાર
ફીર હમકો તુમ જાઓગી ભુલ
તુંમ બનકે ગુલ જાઓજી ભુલ
વાહ વાહ વાહ વાહ એ લાગ ફાગ લેહે

(ખુને નાહક)

ગાયન ૨૧૫ મું.

નાંચે ઝુંમ ઝુંમ પ્યારી ગુલશન હય સબ હરા પ્યારી
નાચે દીલ મીલ ખીલ હાંહાંહાં
આજ સાજ કરે મેહર પીઆરી રંગ ઉદે ગતરાગ છીદે
બહદ્દે શાન કરે આન પે કુરબાન દીલોજાન
આ દીખાયે જલવા પ્યારી ખીલ જાએગી કીઆરી હાંહાંહાં

(ખુને નાહક)

ગાયન ૨૧૬ મું.

હેહેહે મન તું કાહે જલે
તુંજ પર દીલબર કી નજર નહી ગર
દર ભર હોગર યારજી
સંકત સહે ફીર કયુ હાથ મલે
બહેતે દરીઆ સી ગુજરે હય
ઉમ્ર એહ હાય જવાનીકી
તન મન જલ જલ ઘડી ઘડી પલપલ
બન કર દુશમન ચલા ધલ જોબન
હે હે નએ નએ નીત ગમ હરદમ જોબના ચલે

(ખુને નાહક)

ગાયન ૨૧૭ મું.

તોરી મનકી કછું ન પુરી હો આસ કાહે સતાએરે
મુજપે સીતમ કાહે કરે જીયરામે સોચ અરે
પાએ પાએ નહી જીયાકી આસ
છલકી ચલન તોરી બતીઆં દામનકી ખરાબ આબ
જીન કીયા કીયા ચમક તાપ
બીજલી છતીઆં તલમલાએ જાનકો જલાએ

(ખુને નાહક)

ગાયન ૨૧૮ મું.

પીયુ મીલનકી બતીઆં સુન આઇ હું મએ રતીઆં
ઘર છોડા દર છોડા હય આજ
પ્રેમકી લાગી મોહે એ દીલપાર ગઇ કતીઆં
કારી લાગે ભારી લાગે રયનન દુશમન બની
મન ઘભરાવે જીયા અકુલાવે ફાતે છતીઆં

(ખુને નાહક)

ગાયન ૨૧૯ મું.

દર દર દીલબર દેખતી દુખ દરીઆ દુખી નારી
દઈ દીલબર દીખે દીલમાહી દીવાની મોરી દીલદારીરે
અપના સો સપના લે ભયા અબ ખપના નહી ભારી
બસ જપના ઉસીકા નામ દીવાંની મોરી દીલદારીરે હોજી

(ખુને નાહક)

ગાયન ૨૨૦ મું.

જીંદગી કહેતે હુએ દુનીઆંસે ગુજર જાનેકો
જી તદપતા હુએ ગલા કાતકે મર જાને કો
ઇસ મરઝકા ન હુવા હજરતે ઇસાસે ઇલાજ
મઓત આ જાએ મસીહા તેરે દીવાંનેકો
એહ ન સમજી કે તુજે ખુદબી હુએ જલના આખીર
સમ આ કયુ તુંને જલાયા કીસી પરવાનેકો

(ખુને નાહક)

ગાયન ૨૨૧ મું.

કયા કરે ભરોસા હય જહાં ખરાબ
યાર ગાર સારે બેવફા બને
હુએ બુરા જમાના આજકા જનાબ
કે દોસ્તો દમમે રંજો ગમમે ઓર દે આજાબ

કયસે એતેબાર હો રાજ કયા કરે
રંગ ધંગમે બુરે હુએ દગા ભરે
હો ગયા જહાંનમે કયસા ઇનકેલાબ
જો ઉસ્તવાર રાજદાર હોન દસ્તયાબ

(ખુને નાહક)

ગાયન ૨૨૨ મું.

પ્યારા નામ નીરંજન રખ તું પત
સુલતાન જગત કીરતાર
સકલ રાજન બરનન ધન ધન
હમરી ગત સંવાર અબ
તુંહી કીરપા નીધાન નામ તેરો
જગત નાથ દુખ ભંજન

(ભુલ ભુલઇયાં)

ગાયન ૨૨૩ મું.

બદ કીસમતી સે હો ગએ સામા નએ નએ
હાસીલ કીયે હુએ હસરતો અરમા નએ નએ
ગુરબતમે સએરે લાઅલો ગુલ અબ કહાં નસીબ
સએરા નએ નએ બીઆબાં નએ નએ
કરતા હુ કદ્ર અપને દીલે લખ્ત લખ્તકી
પએદા કીએ હુએ લાઅલો બદખશાં નએ નએ

(ભુલ ભુલઇયાં)

ગાયન ૨૨૪ મું.

સુન પ્યારી મોહેના બતીઆં હમરી
દીલ જાના સે લગાના શરમાના કયુ ભલા
હુએ એ અખીઆં પ્રેમ ચખીઆં સબ સખીઆં વારીઆં
દબ ન્યારી છબ સારી સબ પ્યારી પ્યારીઆં

(ભુલ ભુ ઈયાં)

ગાયન ૨૨૫ મું.

જો પીઆ આએના મોસે સહા દુખ જાએના
જીઆ જાએ જરાએ સતાએ હીઆ
મુજકો માલુમ ન થા પેહલે લગાના દીલકા
મેરે પેહલુમે હંમેશાંથા ઠીકાંણા દીલકા
યાદ આતા હુએ ખુશીકા વો જમાના દીલકા
અબ તો મુશકીલ હુએ મેરે કાબુમે આના દીલકા
જાન લે જાતા હુએ કમબખ્ત એ જાના દીલકા
સુખ પાએના દુખ જાએના કુચ ભાએના

(ભુલ ભુલઇયાં)

ગાયન ૨૨૬ મું.

મએ બાઝ આઇ દીલકે લગાનેસે
મોહે સંગ લીઓ છએલા બહાનેસે
આજ ફીર અપના ગયા વક્ત મુઝે યાદ આયા
જેરે દીવાર કોઈ આશકે ના શાદ આયા
દીલ ચુરાનેકો વોહી બાનીએ બેદાદ આયા
મએ તો અઇઆરથી વો મેરાભી ઉસતાદ આયા
મીલને કો આઈ ગુઇયાં સાજન કે લાઈ
લગી મેરી મેહનત ઠીકાણેસે

(ભુલ ભુલઇયાં)

ગાયન ૨૨૭ મું.

મન પરદેશી છાંડ ચલે
બન બન ભત કર હાએ હાએ અબ
કબ લગ ફીર કર આનાજી
છોડ નગર અબ જોગ પાએ તો
હરસે ધ્યાન લગાના

(ભુલ ભુલઇયાં)

ગાયન ૨૨૮ મું.

વારી જાઉંરે સાવરીઆં તોપે વારનારે
તન મન ધન સબ તો પર વારૂ
ઘર દર જર સબ તોપે ની સારૂ
કબતક કાતીલ બનકર ખંજર મારનારે

(ભુલ ભુલઈયાં)

ગાયન ૨૨૯ મું.

તું કરીમ તું રહીમ દાતા સબ જગકો હુએ
દુશમનસે ન દરત જો રાખત હુએ તુજ પર આધાર
તું હમરો કીરપા નીધાન ચાહે તાર ચાહે માર

(શરીફ બદમાશ)

ગાયન ૨૩૦ મું.

લાજ શરમ રખલે પ્રભુજી મોરી
સકલ જગતકા પાલનહારા
આસ કરત હું મએ ચેરી તોરી પ્રભુ મોરી
એમ કુશલ સંપત સુખ પાએ સંકત સબ તલ જાએ
ભજન કરે ભગવાનકા તો મનકી આસા પાએ
કયસી ખુશાલી નીરાલી હુએ આલી
એક ઇસ્વરકી હમપર કીરપા હાંડાં

(શરીફ બદમાશ)

ગાયન ૨૩૧ મું.

દીલકો સંભાલીએ પ્યારી બેહેરે ખુદા
નાહક રંજન પાલીએ પ્યારી બેહેરે ખુદા
જો ગમ ખાએગી તો પછતાએગી
દીલસે ખ્યાલ એ તાલીએ પ્યારી બેહેરે ખુદા
વો ઘડી આએગી પીઆકો બી પાએગી
તબ અરમાન નીકા લીએ પ્યારી બેહેરે ખુદા

(હુસ્ન આરા)

ગાયન ૨૩૨ મું.

જય જય ઇન્દ્રાસન પતી ગ્યાંની
જય સુરપતી રાંની ઇન્દ્રાની રસીઆ રસ ખાની
આગમ જાંની દાની સાહસ અભીમાની
સુરજન પદ સંગી સુખ દાની
દુર જન મદ ભંગી દુખ હાની
ભગતી ભગવાની ગંધરવાની ગાતી તુંમ દર તાદાની
તોરી મુલતાની કાફી ધાંની રંભા મેનકા પતરાની
કરૂણા કે સાગર ગુનકે આગર નતવર નાગર નીરમાની
બાદલ બીજલી બરખા પાંની પાઈ સબ પર હય પરધાંની
હુએ પાંનીસે આબાદી ઝનનનન ઝન ઝન ઝન
નારદ સારદ મુની સએલાની
મહીમા સબને હુએ પએછાંની
ઇસ્વર ગ્યાંની સુરનર માંની જીસકે જાંની જાવેદાની
ઝનનનન ઝન ઝન ઝન સનનનન સન સન સન
છનનનન છન છન છન

(હરીશ્ચંદ્ર)

ગાયન ૨૩૩ મું.

ભલા નહી નીર દોશકો પોહચાના નુકશાન
પર જો સચ્ચા હુએ ઉસે સંકત સે કયા આન
ઉતમકી ગટટી નહી સખતીસે ભી તાબ
હીરા ચડકે ચર્ખ પર દીખલાતા હુએ આબ
કયસે કોઇકો સાચ જાને બે ભરોસે બે ઠીકાને
કયુ સુની હુંઈ બાત માને—કયસે.
બીચ જગતકે અનેક જન હુએ
કોઈ બુરે કોઈ નેક ચલન હુએ
એકસે સબકે જાન બદન હુએ
બે પરેખે કયા પીછાંને—કયસે.

(હરીશ્ચંદ્ર)

ગાયન ૨૩૪ મું.

રાત એક સપના મએને બદ હુએ જ્યારે આજ દેખા
જા પોહુચી મએ એક દેશમે હય રાજન
દુર હો જાતે ઉસ્કા રાજ દેખા જાતે ઉસ્કા તાજ દેખા
લુટ જાતે સબ સાજ દેખા સુખ પર પરતે ગાજ દેખા
રાજ તારાજ દેખા તાજ મોહોતાજ દેખા
રાજકે રાજા કો આફતમે હુએ સરતાજ દેખા

(હરીશ્ચંદ્ર)

ગાયન ૨૩૫ મું.

મેરે ગુલશનકા અગર કોઈ સમર કામ આએ
ઇસ્સે કયા બડકે હુએ વો અપ કો ગર કામ આએ
આજ હુએ કલ નહી એ દોલતો દુનીઆં કયા હુએ
એહી બેહતર હુએ કે સબ કે મેરા જર કામ આએ
ખાલ ઓર માસ ભી કામ આતે હુએ હયવાંનોકે
હયફ ઇનશાન ન ઇનશાન કે ગર કામ આએ
પાવ ખીદમતસે કભી આપકે હતને કે નહી
કાતલો શૌકસે મેરા જો યે સર કામ આએ

(હરીશ્ચંદ્ર)

ગાયન ૨૩૬ મું.

હોન દીલારામ તો કયા દીલકો આરામ
દીલકો આરામ ન તો જીને સે કામ
આંખોને કાતીલ કે બરછી હય મારી
મએ બનકે મતવારી હું કાતીલ પરવારી
હુએ જીસ્સે બેજારી લાચારી લાચારી—કયા
જીસ્કો હય રસ્કે સનમ તેરી અદા ભાઇ હય
ઉસ્કો દુરીમે તેરી પાસે કજા ભાઇ હય

ખાકે હમ ખુને જીગર અસ્ક સદા પીતે હય
ઇસ મોહોબતમે હમે દોહી ખીજા ભાઇ હય

(હરીશ્ચંદ્ર)

ગાયન ૨૩૭ મું.

કયસે ધરૂ મએ તો ધીર હાયમાં
કયસે કરૂ મએ કયસે ધરૂ મએ તો ધીર
બાવાકો દુખ મોસે દેખા ન જાવે
ઉઠતીં-કલેજેમે-પીર હાયમાં કયસે કરૂ મએ—કયસે.

(હરીશ્ચંદ્ર)

ગાયન ૨૩૮ મું.

ઉમાપતી નમુ નમુ શરણુ ગતી નમુ નમુ
જતા ધારી સંગ લીએ પારવતી નમુ નમુ
કરો મહાદેવ દયા હરો દુખ પીર બીઠા
તેરો નીત નામ રતત જતી સતી નમુ નમુ

(હરીશ્ચંદ્ર)

ગાયન ૨૩૯ મુ.

અરે નાદાન અરે બે ધ્યાન જરા તો માન જરા તો માન
નખો તુંજાન નહો હએરાન જરા તો માન જરા તો માન
કયસી રાની કયસી બાંની કયસે લાલાજી કે લાલ
બાતે તેરી લંબી ચૌરી બાકી સુખા જય ગોપાલ
રૂશીકા માન જો તું ફરમાન તો હો ઇસઆન તેરા કલ્યાન
અરે અગ્યાન નખો તું જાન જરા તો માન જરા તો માન

(હરીશ્ચંદ્ર)

ગાયન ૨૪૦ મું.

પ્યારા હમારા તું હમે દે અગ્યા જાનેકી
ઇશ્વર ઇચ્છા અયસી હય તો લાગે કોન ઉપાએ
ફેર બદા જો મીલના હો તો ફેર મીલુંગી આય
પ્યારી હમારી જાન નહી કલ તુંજ બીન પાનેકી
દૌલત સંપત અન ધન લક્ષ્મી તન મન જીવન જાએ
નાર જો તુંમસી હો ન્યારી તો કયસે જીના ભાએ
સતપન જાને દુન તુમારા દેદુ અપની જાન
સત્ય પતી રહીયો પીયુ પ્યારે બીનતી મોરી માન

(હરીશ્ચંદ્ર)

ગાયનં ૨૪૧ મું.

કરમ કર મેરે હાલ પર અએ કરીમ
તેરા નામ રહેમાન હએ ઓર રહીમ
તુહી દોનો આલમકા સુલતાન હએ
જહાંમે તુમાયા તેરી શાન હએ
ફના હોનેવાલા હએ સબ કારોબાર
રહે નુર તેરા સદા આશકાર

(હામાન)

ગાયન ૨૪૨ મું.

મએ હું હજારો જાનસે મઓલા કે નામ પે ફીદા
લએલો નહાર ધ્યાનમે કોઇ નહી હએ દુસરા
જાનો માલસે નીસાર હું મએ યારપે સદા
ચમક રહા સફર શામ નુર જુલ જલાલકા–
કયાહી સબજા જાર હએ શાંને કીરદીગાર હએ
તરપ રહા જીગર જાંન હાલ આશકાર હએ–

(હામાન)

ગાયન ૨૪૩ મું.

આદમ ક્યુ શએતાનકો દેતે હય ઈલજામ
ક્યા કુચ્છ ઉસને જોરસે ઇસે પીલાયા જામ
આયા બસર વબાલમે ભુલાસો ભુલા હોસો હો
આયા બદીકે જાલમે ભુલોસો ભુલા હોસો હો
જીસકો કે લત ખરાબ હુએ જીન્દગીમે અજાબ હુએ
નશાએ ગંજો માલમે ભુલાસો ભુલા હોસો હો
નેક ખ્યાલમે રહો નેક હાલમે રહો
આદમી બદ ખ્યાલમે ભુલાસો ભુલા હોસો હો

(હામાન)

ગાયન ૨૪૪ મું.

ગુન ભરી ધુન મોરી સુન પ્યારે
સાગરે સરાબપર નજર ન અએ ઠી કર–
જાનકે તું અનજાન બને ક્યુ જાન હુએ જાની ક્યું હાંરે
શરાબ પીના નેક કરીના સમજે અએ દાનાં સારે

(હામાન)

ગાયન ૨૪૫ મું.

બીન યાર ગમખ્વાર કોઈ નહી
અપના મદદગાર કોઈ નહી
હમસી જહાંમે કઓનો મકામે
લાચાર કોઇ નહી અબ હમસી લાચાર કોઈ નહી
હો શાદ માનીસે જીન્દગાની
આસાર કોઇ નહી અબ અએસે આસાર કોઈ નહી

(હામાન)

ગાયન ૨૪૬ મું.

શાહેવાલા તું પ્યારા સરવર બરતર હુએ આલા
દઓલત હસમત ખાતીર ખાહ
તું દેખે નીત ફુલે ચમન તેરા શાહ હુનરવર ન્યારા
સબસે આલા હુએ સુલતાન
જુગ જુગ જીવે તુંજી શાન પુરા દીલકા હો અરમાન
તું દાના તું બીના તું દાતા તું શાહા
તું આલા તું બાલા સબકા પ્યારા
શાહ તું પરવર બરતર અખતર અનવર
અકસર સરવર હરઘર ભરકા

(આલમશાહ)

ગાયન ૨૪૭ મું.

ઓ ફકીરી વો અમીરી હુઓ સલા જાતા રહા
કયુ કે તું બાકી રહી સબ દબદબા જાતા રહા
અએસે દો દીન ઓર ગરીબી તીશ દીન મશહુર હુએ
આગે ગમકે હર ખુશીકા વલવલા જાતા રહા
બાવફા માશુક કુલફત સાથ હુએ જબસે મેરે
દીલસે સઓ કે અએસો આરામ અએ ખુદા જાતા રહા

(આલમશાહ)

ગાયન ૨૪૮ મુ.

છાંડો છાંડોજી મોરી કલઈઆ દુખાવો નહી બહીયાં
પડું મએ પઈયા પઈયા–આહ બંગરીઆ સબ તોરે દરીયાં
કરો દેખો ન લરકઈયાં સખી જો સુન પૈયા આ જૈયાં–
ચુરીયા મોરી કરકાઈ દેખો દેખો તુમ રામ દોહાઇ
કાંપે હીયા જીયાએ મન રસીઆ કયા મન બસીયા
આવોજી આવોજી ના તરસાવોજી હે બાંકી જનીયાં–છાંડો.

(મુરીદે શાક)

ગાયન ૨૪૯ મુ.

ચકમા ચલતા છલતા જલતા
મુજકો એ કયા દીલમે સમઝા
ચીકમે ફીતના કુટના દમકા પ્યાલા હુએ એ સમકા
તેગ મારૂ ખનનનનનનન જાન જાએ સનનનનનનન
બનકે મુરદા ફદકે મુરગા સાથી હો વહી જમકા

(ખુને નાહક)

ગાયન ૨૫૦ મુ.

કયા સોહાએ રંગે જો મોરા રંગ
મોરે રંગસે હુએ ખીલ રહો હર રંગ—કયા.
નીલમકા હુએ રંગ નીરાલા
બરખાકી રૂતમે ઝમકે સો મોરા રંગ—કયા.
પુખરાજ હુએ હર રંગસે બાલા
ફસલે ખીજાં પર ચમકેસો મોરા રંગ—કયા.
લાલ રંગસે હુએ જગ ગુલલાલા
ફસલે બહાર પર દમકે સો મોરા રંગ—કયા.
સબજ પરી મએ સબઝસે હું આલા
રૂત બેરૂતમે ચમકે સો મોરા રંગ—કયા.

(ચત્રા બકાવલી)

ગાયન ૨૫૧ મું.

રાજીન્દર રીમ ઝીમ ઝુમ ઝુમ સનનન
દેવે નાદીર જર સીમ જાનના કદરેદાની—રાજીન્દર
ડાલી ધુમ ડાલી ધુમ સનનનનનનન
હરા ભરા આના જીમેલ મીલાના
સરગમ હરદમ ગાએ બજાએ

હોચન્દ માપાધા કીડકીડધા કીડકીડધા
ચટપટ ગીન્ના કીડકીડધા
મથ્થા ચમકત દીસન્ન દમકત
જગ બીરહમ જડે જગધર બડે જગધા

(ચત્રા બકાવલી)

ગાયન ૨૫૨ મું.

એએરંગી, રંગે તું રંગત નીત રંગ રાગ રંગત કહો ચમક
દુનયામે કઓન આલા—એએ.
રંગે તુ રંગ રંગ બેરંગી હરહર રંગત દીન રએના
નજર પડત હુએ તોહે રંગીલી
કયા રંગોમે રંગી રંગ નીરાલા

(ચત્રા બકાવલી)

ગાયન ૨૫૩ મું.

યારબ હાલ ખુલ જાવે, ઇશ્ક કીઆ કયું તુને પએદા
કાનો સુન ઈલજામ ધુમધાંમસે
સુન સુન સુન હુએ હોશ ગુમ હોશગુમ—હાલ
પ્રીતમે સુલગા દીલ જલજલકે જાન પડી હુએ અબ જલકે
દીલ હુએ દુશમન જાંન હુએ બએરન
પુર ગમ હુએ હમ હમ દમ હુએ કમ—હાલ

(ચત્રા બકાવલી)

ગાયન ૨૫૪ મુ.

ખુશ રહો ખુશ રહો જાઓ અએશ મનાઓ રાજનમે બએઠે
ગુન ભરી બાત સુનાઓ—ખુશ રહો
ખુશ રહો પ્યારે મીત્ર હમારે રાજ દુલારે જાઓ
જગ સાલારી અઓર સરદારી

બરખુરદારી પાઓ ફલફુલવારી પાઓ
અએ સરવર દીલજાની પ્યારે હર સુમરન ગુન ગ્યાંની પ્યારે
ગુલરૂખ ગુસુફસાની પ્યારે હો તુજકો સુલતાની પ્યારે-ખુશ
(ચત્રા બકાવલી)

ગાયન ૨૫૫ મું.

જો તું ગુન સમઝત સુન હમરી
મોરી સખી જએસા ન્યારા ઓમહે પારા નજર આયા
અએસા કોઉ બસર પાયા બોલો પુરા પુરા તોલો—જો
ચાંદ ન દેખા મએને તો અએસા
ખાતી ખાતી હું મએ સઓગંદ
જગમે અએસા નહી દીલબંદ દાતા મોરે દેવો ગ્યાન
કરકે ધ્યાન લુ પએછાન હુએ ઇન્સાન
કોઈ સુલતાન થા ગીલમાન—જો તું
(ચત્રા બકાવલી)

ગાયન ૨૫૬ મું.

કોઇ રબકી મરજી કયા જાને દુનીયાં મતલબ અપના જાને
જો જીસપર બીપતા બીતી હુએ વો જાને યા મઓલા જાને
જો મએ જાનુ તું કયા જાને ફરમાયા ઇંદર રાજાને
નુરીમે નુર સમાં જાને આદમકો આદમ યા જાને
જબ રંગમે રંગ મીલા જાને તબ તનસે સંગ છુટા જાને
(ચત્રા બકાવલી)

ગાયન ૨૫૭ મું.

હોશરૂબા સીતમગારા મહેલકા તુ કૌન હય
સબ્રો કરાર લે લીઆ સચતો બતા તું કૌન હય
દેખતેહી ફડક ગયા પહેલુમે મુર્ગે દીલ મેરા
હુર હય યા પરી સનમ નામે ખુદા તું કાન હય
ભેદ તું આપના દે બતા આશકે ખસ્તા હાલકો
બહેરે ખુદા ન રાજે દીલ હમસે છીપા તું કૌન હય
(ખુરશીદે જરનીગાર)

ગાયન ૨૫૮ મું.

દાવર તેરા નામ રટત હમ નીત કરે તોરી આસ ગરે
સગરા જગત તોરા બન્દા હુએગા બારીતાઅલા
મલક ફલક માને તોરી બતીયાં-હાં-કાદીર કુદરતવાલા
કરતાર તું હુએ આલા, સબસે ગ્યાની તુ લાસાની
બશર શજર હજર સગર ધ્યાનમે તેરે હુએ
જાનસે તોહે પુજે સભી હમ

(ધુપ-છાંવ)

ગાયન ૨૫૯ મું.

સંસારવામે કોઇરે બતલાવો કહીં સુખીયાજી
રાજાભી દુખીયા ઔર પરજાભી દુખીયાજી
દુખીયા જગતમે જુવાનીયા નર નારીયાજી
જુઠી ઉમ્મીદમે એહ જકડા હુએ જીવડાજી
ટુટી ઉમ્મીદ તો ફીર સહેતા હુએ ખુવારીયાંજી

(ધુપ-છાંવ)

ગાયન ૨૬૦ મું.

પરદેશી સૈયાં નેહાં લગાએ દુખ દે ગયો
આવનકી ઔધીયાં કીએ ગયો સુખ લે ગયો દુખ દે ગયો
સૌ તન બીરમાએ રાખો બયરન લલચાએ રાખો
કોહે કે અમરત રસ ચાખો કહે કે રસ બસ અભી લાખો
હમસે બતીઆં કરકે પતીઆં ના દયો
સુખ લે ગયો દુખ દે ગયો

(શાહીદે નાજ)

ગાયન ૨૬૧ મું.

હાંરે સૈંયાં પદુ મએ તોરે પૈઆં સતાઓ કાહે મઇકા
પીઆ પ્યારે સૌ તનપે જાવુ વારી
મોહે બીરહાકી મારો કયુ કતારી
કતારી મોરે સૈયાં હુએ મારી મોરે સૈયાં

પલપલીઆં તલમલીઆં એકલીઆં હો રઇયાં—હાંરે
બીરહાકી મારી મએ તો રાર કરૂગીરે
અયસે નીઠુર તુમ હાએ
મોહે કાહે સતાએ મોહે કાહે જલાએ
જી જલાએ કલપાએ તડપાએ તરસાએ

(દાવ પેચ)

ગાયન ૨૬૨ મું.

કીરદીગાર ઉસ્તવાર તેરા એકતેદાર
રોજગાર કારોબાર પર હય એખ્તીયાર
ખાકસાર ખારજાર હુમ હુએ ગુનાહગાર
તેરે આગે સરકો જુકાએ
અલમ સીતમ કદમ કદમ થાહુમ પેદમ બદમ કરીમ
કરમ સે ગમ તેરે અદમ હય અબ બહુમ
અમન ચમન સે દીલ મધન હુએ સરકો કર તેખમ
તેરે આગે સરકો જુકાએ

(દાવ પેચ)

ગાયન ૨૬૩ મું.

કુદરત રહેમતકા હુએ યા રબ તું ઇસરાર
હાજીર નાજીર તું હય કાદીર માહીર તું
ગાલીબ ગુફરાનો ગફફાર રાજીક રહેમાં રહેમતદાર
સાંઇ સુબહા સરજનહાર તાલીબ તૌબા કા સતાર
માલીક યઝદાંનો કહાંર વાજી બજી શાંનો જબાર

(સંગીન બકાવલી)

ગાયન ૨૬૪ મું.

એ કમર પતલી લચક છબ પ્યારીરે
નયના રસી લે ચીતવન મતવારીરે
ગોરી કલઇયા નાજુક બૈયાં
મોરે પીયાકી ચાલ હય ન્યારીરે

ખુદાને દીલ દીયા લજ્જતે વફા કે લીયે
મીલી હય આંખ તો દીદારે દીલરૂબા કે લીયે
અજબ કયુ યહ સહે જાને મુબતીલાકે લીયે
બસ અબ સંભાલીયે દીલકો જરા ખુદાકે લીયે

(બજમે ફાંની)

ગાયન ૨૬૫ મું.

કીરદીગાર તેરે નીસાર ખુલે ચમનમે ગુલે હજાર
સભીકા ચાર સુ હય સીંગાર તેરી શાનમે બાર દાર
ઈદકી યાર આઈ બહાર ગલેમે દાલે ફુલોકે હાર
નીસાર નીસાર હએ જાને હજાર યા ખુદા યા ખુદા
પ્યારા પ્યારા તેરા હએ ઈસરાર બહાર બહાર બહાર

(બજમે ફાંની)

ગાયન ૨૬૬ મું.

આગ તનમન લાગી કયસે બુઝાવુ
કયા બતાઉ કયા સુનાઉ કલ નપાંઉજીસે જાઉ
એ કીસકો દીખલાઉ હાય ગઈ મએ હાર
પાસ નહી વો યાર દાતા કયસે કરૂ મન માર
કંથ બીના મય કામની રોઉ કયસે કરૂ કીરતાર
આજા જલદી ઓ પ્યારે ઓ ન્યારે જરી સુખ પાઉ
મય તુંજપે બલ જાઉ

(તબદીલે કીસમત)

ગાયન ૨૬૭ મું.

લો ફુલ જાની વેલો ફુલ જાની લેલો વેલો ફુલજાની વેલો
ફુલોમે ફુલ ચંબેલી નરગીસ બડી રસીલી
ગજરા સોહાને લેલો વેલો ફુલ જાની
માલન હું છેલ છબીલી ફુલોમે હું રંગીલી
ચંપા હું નામી યારો વેલો ફુલ જાની

(લએલા)

ગાયન ૨૬૮ મું.

નજરીયાં મીલાએ જાઓરે મોરે સૈયાં
નજરીયાં મીલાવો કટરીયા મીલાએ જાવોરે મોરે સૈયાં
ચંદ્ર બદન મીર્ગ લોચનીરે મુઠ્ઠી અંગ સમાએ
પ્રેમ દારૂ પીજીયેરે ઉમંગ રંગ મન લાએ
છએલા સીપઇઆ કનઇઆ સાંવરીઆ કમરીયાં કતરયાં

(લએલા)

ગાયન ૨૬૯ મું.

ગરીબી તું હુએ નાગની કાલી
ફંદેમે તેરે આન ફસી જબ કાલી હુએ કફની દાલી
જબ તક માયા પાસથી તબતકથી સબ પ્રીત
હો ગએ ખાલી હાથ જબ કર ગએ પ્રીત અનરીત
બની બની કે સંગી સાથી બીગદીકા ન કોએ
ધનકે સારે પ્યારે નાહી નીરધનકા કોઈ હોએ

(નુરજહાંન)

ગાયન ૨૭૦ મું.

અયસા ન કરના ગુમાન મયે તેરે કુરબાન જાન
યહે જાનો તન મેરા યહે માલો ધન મેરા
સર મેરા તન મેરા મેરી શાન મયે તેરે કુરબાન જાન
આરજું હય તેરે કદમો પે મેરી જાન નીકલે
આંખે તલવોસે મલું તો મેરા અરમા નીકલે
દીલસે તું દુર કર યહે ધ્યાન મુઝકો તું બેવફા ન જાન
સચ મેરી અર્જમાન માન મયે તેરે કુરબાન જાન

(નાજા)

ગાયન ૨૭૧ મું.

આ દુનીયાં છે જાદુની માયા પલપલ પલટી જાતી કાયા
ગગને વાદળ રંગ સમાયા—છે જાદુની
દીકરા દીકરી પતિને પ્રેમદા બ્હેન બાંધવની જોડી
એક એકને પકડી પકડી નાંખે કાળ વછોડી
કોણુરે કોના છે કહેવાયા કહેવાયા—છે જાદુની
કાળાં વાદળમાં જેમ વીજળી ઝબકે ને મટી જાય
એવા સુખના ચમકારામાં મોહ તને કાં થાય ?
યાદ કરી લેને તું જગરાયા-જગરાયા—છે જાદુની

(એકજ ભુલ)

ગાયન ૨૭૨ મું.

છે સદા સમય પાપેથી છુટવા શીદ ડરે નાદાન
શીદ ડરે નાદાન કંઇક તો સારી શીખામન માન-છે
જેમ પાપની ઝળકે મોહી દોડે તું ભુલી ભાન
તેમ પુણ્યને સહેજ પકડયતો થાય પરમ કલ્યાણ-છે
જીવ મુસાફર શરીર હોડી ને છે મનરૂપી સુકાન
મનથી મરવું મનથી તરવું, મન પર રાખ નીશાન
કર્યું એટલુ નાંખ કુવામાં આજથી તજ તોફાન
માંડય ચાલવા સીધે મારગે આજથી થઈ સાવધાન-છે

(એકજ ભુલ)

ગાયન ૨૭૩ મું.

મને ભોળીને ભરમાવીરે મા કેમ કરૂં ?
અણુસમજુને ફોસલાવીરે મા કેમ કરૂં ?
મારી પાસે પાસે આવે છાની વાતો સંભળાવે
મારૂં દીલ લલચાવે પેલો ગરજી
પ્યારી કહીને બોલાવે એની પાસે કેમ ફાવે ?
એ તો સાંભળે ન એકે મારી અરજી

છા-તી-માં-તો-અરરર રરરર અરરર રરરર
થાયરે મા કેમ કરૂં—મને.
એના મોઢાંનો મીઠાશ એ તો જાણે નાગ પાસ
પછી હોય કે ન હોય મારી મરજી
કરે પરાણે એ પ્રીત એ તે કયાની હશે રીત ?
થઈ બેસે છે ધરાર મારો વરજી
છા-તી-મા-તો-થરરર-રરરર-થરરર-રરરર
થાયરે મા કેમ કરૂં ?—મને.

(એકજ ભુલ)

ગાયન ૨૭૪ મું.

તુમ્હેં યેહુ કયા પડી લોગો યા વોહુ જાને યા મએ જાનું
કટાએ ઇસ્કમેં જો સર ઉસીકો મર્દ મયેં જાનું-તુમ્હે.
વોહુ મેરી આંખકા તારા મયે ઉસકે દર્દકા મારા
ફીરૂં જંગલમેં આવારા યા વોહુ જાને યા મએ જાનુ-તુમ્હે

(એકજ ભુલ)

ગાયન ૨૭૫ મું.

ભાગ્યે જે લખાયું જરૂર તે થાવાનું
લખે જે વિધાતા ન ફોકટ થાતાં
કરો બળ સામે મિથ્યા તે જાવાનું-ભાગ્યે
માતુ ઉદરે જવ બંધાય તન આ
એ દેહુ માંહે પ્રવેશે જ્યાં પ્રાણનો પવન આ
ત્યાંથી છપાયે કેવું છે જીવન આ
સમજોને શાણા છે વેદનાં વચન આ-ભાગ્યે.

(ભાગ્યોદય)

ગાયન ૨૭૬ મું.

આંખો પરે અંધારી પુરે પુરી છવાઈ
સત્તા તણાં ગુમાને બુદ્ધિ એ ઉંધી સુઝે
પીડા તમે મારી મરે રૈયત રીબાઇરે—આંખો
આ રાંકડી રૈયત કદી સોંપી તમોને ઇશ્વરે

એને પ્રીતીથી પાળવી કે મારવી એને અરે ?
લાખો જીગરમાંના નીસાસા કો કદી બુરૂં કરે
માટે દયાની દ્રષ્ટિથી પાળો પ્રજાને આદરે
સંતોષ જ્યાં પ્રજામાં આબાદી ત્યાં સવાઈ
જ્યાં ધર્મ રાજ્ય ચાલે, ત્યાં રામની દુવાઈ–પીડો.

(ભાગ્યોદય)

ગાયન ૨૭૭ મું.

દીલ મારૂં આ દીવાનું ફટકયું ફરે છે કયાં કયાં ?
જેમ જેમ લગામ ખેંચુ જઇ જઇ મરે છે કયાં કયાં ?
પુરાઈ પીંજરાંમાં હું પંખણી ખુશીથી
તોયે પછાડી પાંખો ફોકટ ફરે છે કયાં કયાં ?
જુવાની આ મુંઝાવે પણ સત્ય કેમ છોડું ?
તોયે હ્રદય પ્રણયની પ્યાલી ભરે છે કયાં કયાં ?
કયાં કયાં જીગર ચીરાયે કયાં જીંદગી સુકાયે
જાણુ ન આંખમાંનાં આંસુ ખરે છે કયાં કયાં ?

(ભાગ્યોદય)

ગાયન ૨૭૮ મું.

અબસ હયેરાન કર તેહો નીગાહોંસેં નેહાં હોકર
મેરે કાલીબ મેં રેહતે હો તુમી અયે જાનેજહાં હોકર
કરો તુમ સખ્તીયાં હમ પર જહાં તક અપના જી ચાહે
પડે રહેંગે તુમારે દરપે સંગે આસતાં હો કર
તમન્ના દીલકી અયે પીરે ફલક કુછ તો નીકલને દે
અરે ઝાલીમ ન આયેંગે યહાં હમ ફીર જવાં હોકર

(ભાગ્યોદય)

ગાયન ૨૭૯ મું.

ભાઇ ભાગ્યની ગાડીયેં ઉધમ ને અભિમાન
જોડયા એ બે બળદીયા નસીબ ગાડીવાન
સુખ દુઃખે ભરી આ મુસાફરી કરમે જે ઠરી કરવાની પુરી

નહી વધે ઘટે તેમાં જરી જીવની શકિતને પ્રબળ બુદ્ધિ
કાં ગણો તમામ નકામા ?
નકામા તમામ એ નકામા ન થાઓ બાપુ સામા

(ભાગ્યોદય)

ગાયન ૨૮૦ મું.

દૈવ થકી જે થયું નીરમીત ગણું પુનીત મારે મન
પાળુ હું પ્રાણુ પણે સદૈવ—દૈવ.
જગત યંત્રને જે ચલાવે જીવના પુતળાંને નચાવે
લખ ચોરાશી ફેરા ફરાવે નમી રહું તને સદૈવ—દૈવ.

(ભાગ્યોદય)

ગાયન ૨૮૧ મું.

કોઇ સમજાવો મને કે પ્રેમ તે શી ચીજ છે ?
જેમ જેમ જાણુ વધારે બુદ્ધિ ગોથાં ખાય છે
કોઇ કે એ છે અમૃતધારા કોઇ કે એ તો વિષવજવાલા
ચંદ્ર સમ શીતલ કહે કોઇ અગ્નિ સમ બીજા ગણે છે
કોઈ કે એ તો નયનોની જયોતી કોઇ કે આંધળુ વિશ્વએથી
કોઇ કે એ છે દૈવી ખજાનો કોઈ ફકીરી હાલ કહે છે

(સાચો સન્યાસ)

ગાયન ૨૮૨ મું.

અમી ભર્યાં વચન સુણી જીંદગી આ સફળ થઈ
હૃદયમાં ચંદન સમ શીતલ રસ જાયે રેલાઇ-અમી
જગત મહી માતૃ વિહીન જીવ મુજ વહયું કઠિન
દીઠાં ન લાડ પુર્યા ન કોડ, પ્રભુ કૃપાએ મળી છે આજે
માતા મીઠી અહા શી વધાઈ ?-અમી.

(સાચો સન્યાસ)

ગાયન ૨૮૩ મું.

પ્રાણ કાંઈ સંદેશા મીઠડા કહાવજો
મોહનજી મોંઘેરા નેહે ભીંજાવજો
પ્રેમ પાશ બાંધ્યો તે (હા) શાણા સલુણા નીભાવજો
અંતર ગુંથાયાં બે પ્રીતિનાં સુત્રે
એથી જુદા ના થવાયજો દુર થાતાં તો ચીરાતાં
મીઠી મુર્તી ઉર છપાઇ હુથી ના ભુલાયજો–પ્રાણ કાંઇ

(સાચો સન્યાસ)

ગાયન ૨૮૪ મું.

વીસરી ગયા શું પ્રાણ સખી પીયા
ના હું તો કદી ભુલી શકી પીયા–વીસરી.
બાળપણે પોષ્યુ પ્રીતી બીજ અંતર
આજ સુશોભીત વેલી થઈ પીઆ–વીસરી.

(સાચો સન્યાસ)

ગાયન ૨૮૫ મું.

ભુલ જન સ્વભાવ સાથ જડાઈ પ્રભુએ ગળ શુથીમાં પાઇ
દાનાઇનાં ફળ દેખાડે ભુલ અનુભવ વેલ
ભુલ તાંતણે ગુંથાયો આ સકલ સૃષ્ટિનો ખેલ
રામ યુધીષ્ઠિર દશરથને પણ ભુલાવ્યા ભાવીએ
માનવ મગરૂરીનાં મહેલ બંધાયા આ પાયે
રચાયાં જગ ઉદ્ધારક ભારત રામાયણ ત્યારે
ડહાપણનો છે વીશાળ દરીયો અગણીત ભુલ બુંદે ભર્યો
પ્રભુ કૃપા વીના એ જલધી કોઈએ પારનાં ઉતરીયો

(રાજ રમત)

ગાયન ૨૮૬ મું.

અંધો જાય ગુલાબ ચુંતવા દીલ મ્હાય હાય રસ લુટવા
વય નવીચારી સમય ન જાંણ્યો ઓ સર્યું યૌવન પુર
સંધ્યા કાળે દોડયો દીવાનો આવેશે આતુર
કર પુષ્પ લઇ દીલ રહેમ નહી
અતી હોંશ ધરી પડયો કુપ મહી
રેડે શ્રાપ દઇ અરે પુષ્પ અહીં રડે અંધ અહીં લાચાર થઇ
ન શાંતી લગાર વ્યાપી અપાર કરતો પુકાર પ્રાણ છુટવા

(રાજ રમત)

ગાયન ૨૮૭ મું.

કથ્યુ શાસ્ત્ર ઇતીહાસનું સ્વીકારો સદ જ્ઞાન
કઇ નારીએ લીધાં પતી પ્રાણનાં બળીદાન
સત્તા મહત્તાનાં મોઘેરાં માન
છતાં તૃણવત એ તુચ્છ જ્યાં પતીનાં સન્માન
સતીઓ સુકન્યા ગાંધારી વીખ્યાત છે
સ્નેહે સ્વિકાર્યા અપંગ અંધ નાથને
(તમે) સત્તાની સ્પર્ધાયે ભુલ્યા કાં ભાન

(રાજ–રમત)

ગાયન ૨૮૮ મુ.

સદ બુદ્ધી કરી સારથી સંયમ નિયમ લગામ
અંકુશમાં લઇ અશ્વને જાવાને સુખધામ
ચાલો મુસાફર ચીલે ચીલે હાંકો જીવન રથ ધીરે ધીરે
મારગ અટપતો વીકટ અનંત છે
સાથીડો સંત મળે નિર્ભય પંથ છે
(ચઢી) પંથી લુટાયો અવળે ચીલે–ચાલો

(રાજ–રમત)

ગાયન ૨૮૯ મું.

પતી પત્નીનું જોડલુ એજ સત્ય સંસાર છે
બીજ સ્નેહ શાંન્તિ તણુ વ્યર્થ અન્ય વ્યવહાર છે
જગમાં નથી સુખ લગ્ન સમાન દેવો પણ કરે સન્માન
મલતા ખીલે માનવ જીવન બંધાય
ધાયે ધાયે ભલે દુર દુર ઘરથી નાં થાય
શૃંગાર પ્રેમ કરૂણા નીતીનાં પાઠ પુરા સમજાય છે
ઝોલા ખાતું પાશવ જીવન એ ખીલે સ્થિર થાય છે

(એમાં શું)

ગાયન ૨૯૦ મું.

દીલ હય વહી જીસ દીલમે મહોબત હો કીસીકી
હય આંખ વહી જીસમે શરાફત હો કીસીકી
કયુ હાથ શબે વસ્લ લગાને નહી દેતે
માશુક હો તુમ યા કે અમાનત હો કીસીકી
શમાંકો દેખ કર મય દીલસે યુ કહતા હય પરવાના
જો ચાહો જલના ઇસ્કમે મુજ સાહી જલા જાના
શમાકી બ કરાદી કે કહાં પહોંચેગા પરવાના
લરજનાં થર થરાના સર કટાના સાફ જલ જાના
હોતા હય ઉન્હે રશ્ક તો હો મેરી બલાસે
જલ જાય અગર જલનેકી આદત હો કીસીકી

(એમાં શું)

ગાયન ૨૯૧ મું.

યહી દીન હય દુઆ લેલો કીસીકી કલ્મે મુઝ તરસે
જવાની આ નહી શકતી મેરીજાં ફીર નયે સરસે
યે કહ દો અબ્રે બારાસે અગર બરસે તો યુ બરસે
કે જયસે મેહ બરસતા હય હમારે દીદ ઓ તરસે

કયામત હય કીસીકો પ્યાર કરના ઇસ ઝમાનેમે
કઝાકા સામનાં રખા હુવા હય દીલ લગા નઇને
મીલા હોગા કીસીકો બાવફા અચ્છે મુકદરસે
હુવા હોગા કીસીસે વસ્લ હમતો ઉમ્રભર તરસે

(એમાં શું)

ગાયન ૨૯૨ મું.

કુદરતની આ રચના ખીલી ફુલવારી જગમા
જગતનું પાલણુ કરે જન તારણુ—કુદરતની
ખીલી રે શું રચના બહાર વહાલી
ખલકના જીવન હારરે પ્યારા માહરા
વેલીઓ ફુલે સજી ઝુમી રહી કુદરત સારી
દીલમાં રબની યાદ રે પ્યારા માહરા
ખીલી રે શું રચના બહાર વહાલી—જગતનું

(રમતા પંચી)

ગાયન ૨૯૩ મું.

હકનામ મુબારક લઇએ નીરભય થઈ જંગમાં જઈ લડીએ
સરખા બીરાદર છઇએ કીરતી સાગર તરીએ
લાવ મકસદ બર અએ તું પરવર હય મુશકીલ કર આસાન
ગરદન રેહેંસવાનો ધંધો લઈ બંદા પડીઆ મેદાન
નાચાર જો કીધોચ તો આધાર તું થા
નાદાર જો કીધોચ તો સાઉકાર તું થા
છોટો જો કીધોચ તો વડીલ તું થા
બંધવા જો થઇશું તો વકીલ તું થા

(રમતા પંચી)

ગાયન ૨૯૪ મું.

દુખમાં તારે તું જગવાલી તુંને હર ચીજ છે બહુ વાહાલી
તુંજ વીન જંગલ બી નહી ખાલી ગુલશનમાં ખુશ હાલી
માનવી આશ કરે તુંજ રબની હરદમ
પાર કરે ભવ પલમાં—દુખમાં.

(રમતા પંચી)

ગાયન ૨૯૫ મુ.

મન કએોનસી રાહ તુ દેખત હુએ
અબ કએોનસા યાર તુમહારા હુએ
માત પીતા સુત દારા ભગીની કોઈ કહે હમારા હુએ
સભી ભર ભર નીર પીલાવે સબસે તુમહારા કીનારા હુએ
સમય આને કુછ સમય ન જાના
સબ સમય પે કયું પચતાના હુએ
કાલ આકે જબ કાંધેપે બયઠા કએોન સહારા તુમહારા હુએ

(રમતા પંચી)

ગાયન ૨૯૬ મું.

કરી હમ પાલન સખી દસ્ત આપી
રહેમી આજે દીઠાં મહા પ્રતાપી
ખુદા પાસે અરજ છે અમારી સદા રહો તમો સુખ માંહે
હમને નવાજી દઈ કીધી મદદ આજ—કરી
સુખમાં સાથી સઉ બને સુખ સંપત સઉ ચાહાય
દુખમાં દવેશી દોસ્તબી પડતીમાં પત જાય
દુવા દઈ દીલથી મન વારૂ કીધું સુખી જીવન હમારૂં

(રમતા પંચી)

ગાયન ૨૯૭ મું.

પામે જીગર આરામને દુખ દરદી દીલ તે કહાં
ખુદા જે હાલતમાં રાખે રહીએ વીતે તે સબુરીથી સહીએરે
દીલનાં દુખડાં હમ દીલ સીવાએ કોઇ આગળ ના કહીએરે
દુખમાં દીલાસો બેદરદીથી જીવ જતાં નહી લઇએરે
ધીરજ રાખી જો દુનીયાંનો ખેલ
ભેદ પામવો છે મુશકેલ—ખુદા.

(રમતા પંચી)

ગાયન ૨૯૮ મુ.

જગમાં લગન સમ બંધન કઠન નથી કોઈ
હોએ પતીના ગુણ જો સારા તો જીવન સુખમાં પ્યારા
સુખ સંપજ વીણુ ભવ જાએરે ધુલ જીવન તેમનું થાએ
મલે ન જીગર જો આપસમાં બે પ્યારા—જગમાં
સુખ સાગર ત્યાં ભવ પારજરે, વીન દીલથી ધુલ સંસારરે
સફલ જીવનનું સદગુણથી પ્યારા—જગમાં

(રમતા પંચી)

ગાયન ૨૯૯ મુ.

ખરે તારે ખુદા તાલા જગતમાં સતપન જે નિત રાખે
જુઠ હારે મતિવાલા આખરમાં બદમન જે ફંદ નાખે
નીતીને દરિએ નાવ બદીની છલ કપટ મહી હારે
નહિ તારે રસીલી છબીલી કપટમાં રાકુત મન તજી નાખે
વાવો તેવું પામશો જગની આ છે રીત
કરણી તેવી ઉતરણી નેકીની છે જીત

(પાકજાદ પરીન)

ગાયન ૩૦૦ મું.

સંસારમાં જે મોહીને પડવાનો મન સુખી હારે મન સુખીયા
કોઈ મન દુખીયા છે સંતોશી સુખીયા છે
પલપલ દુખના થલથલ રંજ રાએ રંજ જાએ
તનમન નીસદીન કોઇ સુખીયા—સંસાર
જુઠી જગત સારી પામી અગત ભારી
હર દિલના મોહબાનમા કયદ થયો કરજોડી—સંસારમાં

(પાકજાદ પરીન)

ગાયન ૩૦૧ મું.

લઈ નામ ખુદા નામ સઉ ઠામ
છે ખરો જે યાવર યાર તેને નમીએ—લઈ નામ
જે વન માયા લાગે અકારી તે વન સઉ નાકામ

જગ માયામાં વસજો થયો તો તે છે સંકટધામ
રામ નામ લે હર ધામ
છે ખરો જે યાવર યાર તેને નમીએ—લઇ નામ

(પાકજાદ પરીન)

ગાયન ૩૦૨ મું.

આસા મહારી છે ખરી
રે માન માન યઝદાન તું જરી—આશા
દાદ મ્હારી લઇ દે યારી હમ પરનું દુખ દે ટાળી
રંજ કાપી ગંજ આપી કર સુખી તું ઘર જરથી ભરી
માગુ હું કરગરી માન માન યઝદાન તું જરી—આશા

(પાકજાદ પરીન)

ગાયન ૩૦૩ મું.

માનો પરીન જરા દિલથી હજત તજી
નહિ તો થશે ખ્વાર માન
નહી કર જીદમાન જરા માન દઈ ધ્યાન
હટને તું છોડ નહિ તોડ આએ જાન
હાથ લાંબો કરૂં છું દે દાન--માનો
હસી વસી મળીને જોજે મહારૂં હેત મહેરબાન
હર વકતના કર તાન તું આલીશાન
માન ત્હારૂં ન ખોહી દે માન--માનો

(પાકજાદ પરીન)

ગાયન ૩૦૪ મું.

ખરી તે નારી જે નીતીમાં છે સારી
જે નીતીમાં છે સારી જે પ્રીતીમાં છે સારી-ખરી
નીતી વનાની નાર નઠારી તે જગતમાં તમામ અફારી
પ્યાર કરવા લાયક પ્યારી-જે નીતીમાં છે સારી

દાદગર રૂડાં કરે હરનારના ભુંડા ચલણ
નામમા ઘરમાં થશે ને ગામમાં સઉ જન મંથન
ભલી તે ભારી જે હીતથી રાખે યારી
જે હીતથી રાખે યારી જે ચીતથી રાખે યારી–ખરી

(પાકજાદ પરીન)

ગાયન ૩૦૫ મું.

આ જગતમાં ખુબી સારી સારી
દાતા ઉમંગ જાગે ત્હારા રાગે પ્રીતી લાગે આ હૃદયમા
જાને ભેદ નહી જોશે કદી કોઇ પ્રબલ હકુમત ત્હારી
મ્હારી લાજ રાખો આજ દીન જગતના માલીક

(ફાંકડો ફીતુરી)

ગાયન ૩૦૬ મું.

ચાહ રાખી ચીતમા દીલજાની ના જાઓ તજીને મુજને
વીલાયત વસાવી ઝટ વહેલા આવજોજીરે
દીલના દીલદાર પ્યારા હૈયાના હાર મ્હારા
દાદગર આપે તુંને યારી
જુદાઈની આગે વ્હાલા દુખ દીલ લાગેરે
અકલાવી દીધી મને ભારી

(ફાંકડો ફીતુરી)

ગાયનં ૩૦૭ મું.

જાનો જીગર જલાવી ઝુરાવી ગયો છોડી પ્યારોરે
દિલથી વિચારો નથી કોઇનો ચારોરે
જાની જવાની જાએ જુદાઇની જોતે જલતી
દુખી ગુલને તારોરે

(ફાંકડો ફીતુરી)

ગાયન ૩૦૮ મું.

આશા—આશાઓની દુનિયા ઝુટી છે જુઠો એ વ્હેવાર
ખોટી છે એ જીંદગાની જમાનાની હસ્તી ફાની
આશા પર રાખું જાની હું આધાર—આશા
એતેબાર એનો શાનો ખોટી એને દીલથી માનો
હવાનો એ ઝોકો જાનો સદા એને ઝુઠી માનો
લુભાવે સદાએ આ ઝુઠો સંસાર—આશા

(ફાંકડો ફીતુરી)

ગાયન ૩૦૯ મું.

જોઇ જગત જોઇ દુનીઆં જોયો કારોબારરે
આંખો બન્દ રાખી તેને ખોયો સરવે સારરે—જોઇ
યત્ન યુકતીને અંગ બળે બસ ભરો ખજાનો યારરે
પાસા એવા ફેંકીએ કે પડે સદાઇઓ બારરે—જોઇ
સુખ દુખની હસ્તી કેવીએ ખ્યાલી મનના ફેર
કોશીશોથી મોજ કરો ને કરે દુખને જેર—આંખો

(ફાંકડો ફીતુરી)

ગાયન ૩૧૦ મું.

નેકી ના છોડ નેક નામરે
ભલાનો નેક અન્જામ થાયે નામ થાયે નામ દામ કામરે
થઇને શાદ રબને યાદ કરી લે કામ એજ છે
લેવો અપાવો તેને નામ નેક કામ એજ છે
થોડા દિવસની જીંદગાની રબને યાદ કરીલે ગ્યાની
તો સરસ છે ત્હારી વાની પીલે નેક જામરે
નીભાવો કઓલ ફરજ આપની મુદામ છે એજ
મનશની પેશે અહુરમજદ નેક નામ છે એજ
જહાની હસ્તી એ ફાનીનો એતેબાર નથી
ખુદાની યાદ જે કરે ખરો ગુલફામ છે તેજ

(ફાંકડો ફીતુરી)

ગાયન ૩૧૧ મું.

અરે દુનીયામા પૈસા શું ખરા પ્યારની બલહારી છે
જુઓ તો પૈસા પરણી હાં ખરા પ્યારની સરદારી છે
ઝુપડે વસ્તાં જે ગરીબ સાદું સુતરૂં ખાએ
સુખ અને સંતોશ વસે દુખાયાં સુખીયાં થાય
નથી પૈસામાં સુખ કે પૈસો બેકરારી છે-અરે
તાજ ધરે સરપર ભલે કરે દુનીયા પર રાજ
રાજ તાજ તારાજ છે પ્યારથી જો મહેતાજ
ભલા તેજ પ્યાર ખરો જો છે ગરીબાઇજ પ્યારી છે-અરે

(અફલાતુન)

ગાયન ૩૧૨ મું.

હું તો ઘેલી ઘેલી મુજના જાલ
ઘેલી ઘેલી સમજો વ્હાલ ઘેલી ઘેલા રામજો
પાક મોહબતે ઘેલી બનાવી સત વચન એ સમજજો
કદર કરીને પ્રીતજ સાચી વ્હાલા મુજપર કરજો-જાલ
સદા કેટીને મનમા સમાવી યાદ તેની સાચવજો
ભવસાગરમાં તમ વ્હાલીને સુખ સંપજથી ઠેરવજો-જાલ

(અફલાતુન)

ગાયન ૩૧૩ મું.

ઓ નાદાન તાહરૂં ગુમાન છે સત્યાનાસીની એ નીશાણુ
દુર દુર અમથી મનથી ના ફુગરાતી તુંજ પૈસા પર
ધુર ધુર મલશે તાહરી ઉમીદ સારી ધુર આખર
ગરૂરી તુંજ આખર ફના એક દમમાં થવાની છે
હરધુત એ સરકસી તાહરી હવા થઇ જવાની છે
અદના ગીયા આલા ગીયા તો શું તું ટકવાની છે
તુંબી મગરૂર જોતાં જોતાં એક દમમાં મરવાની છે
તાહરૂં તાન બદગુમાન હું ભુલાઉં હું વીસરાવું

એ છે બસ દીલનો અરમાન એ તુંદી તાકુરી ઓ સરકસ
તું ભુલી જશે હજીબી સંભાલ
એ તુમાખ કાહાડી નાખ યાદ રાખ કરશે ખાક
તું ઓ કેટી ચેતી ચાલ—

(અફલાતુન)

ગાયન ૩૧૪ મું.

પ્યારા તાહરા પ્યારની પ્યાસી હું
તન મન ધન ઓવારી નાખું મ્હારૂં વ્હાલા
જાલ જંજાલમાં તેં તો ફસાવી સાચાં જીગરથી અતે હસાવી
દિલ મહારૂં તેં તો લીધું લુટાવી સુદ્ધિ બુદ્ધિ તેં ભુલાવી
જેમ પવનની લેહેરથી અંગ નમાવે વેલ
તેમ નમાવે પ્રેમી જગતને હેત પ્રીતની રેલ
પીડ પરાઇ કોઈ શું જાણે-જેને વીતી હોય તે માને

(અફલાતુન)

ગાયન ૩૧૫ મું.

જો કરમ કરીમે બક્ષી તે પર ઇતરાના કદી
જો પઢી થયો તું ફાઝીલ તોબી ફુગરાના કદી
જર જોબન ફાંની છે તો મસ્તીમાં મલકાના કદી
એ જરૂર ગરૂર છે એ નથી તે ટકવાના કદી
ચઢી દરીયાવ ઉતરી જશે આખર છે મરવાનાં કદી
અદના ને આલા સૌ મરી આખર છે મલવાનાં દકી

(અફલાતુન)

ગાયન ૩૧૬ મું.

વીટીચ યારો માહરી પર જેવી કાહાંણી
નથી જાંણી કોઇએ જીંદગાનીમાં
સ્વીટ હાર્ટ દીનુ થઈ માહરી મમ્મા હસ્તાનાં
જઈ કહું કોણુને વાત એ જફાની

પરણી ગઇ દીનુ બાપ માહુશાને
દર દોસ્ત બાપ ભાઈ બેટા સાથે સ્વીટીને ઓળખાવતા ના
દીના હાય હાયરે દીના મ્હોબતમાં તેં તો મારયોરે ઠાર
સીના સેરવ્યા સીના પરણી પપાને કીધો નાચાર
બાવા નોકલ્યા ખાવા લાડુ જે મેં તો કીધો તઆર
થયા દીકરાની દીલબર ઉડાવીને પોતેજ ખુદ દોલદાર

(અફલાતુન)

ગાયન ૩૧૭ મું.

જુગારીનો સદા જય છે બોલી ફેંકો ભાગ્યોદય છે
દાહયા કાગરા એમ કહે કે જુગાર ખરાબ ઘણો છે
હું તો કહું યારો જુગાર રમો તો તેમાં સવાબ ઘણો છે
લાલ જીઓ જરા કહો મને કે સરત શું બેહતર છે
એ ફેશનેબલ ગેમબ્લીંગ જુગારથી બેહતર શું ધુર પથ્થરછે

(બાપના શ્રાપ)

ગાયન ૩૧૮ મું.

જયારે અકકલ પર પરે છે પથ્થર સારૂં કદી સુજતું નથી
જે પર પરે તે પોતેજ ભોગવે કદર કોઇ બુઝતું નથી
છતી આંખે બને આંધળો સારૂં તે સુઝાદે કોણ
સારૂં કહયું તે લાગ્યું ખારૂં સારૂં કદી રૂચતું નથી
બદ બખ્તી શિકાર કરે જો છતાં કાને છે બહેરો તે
પરતીમાં તેને વગર ઠોકર કોઈ કશું પુછતુ નથી

(બાપના શ્રાપ)

ગાયન ૩૧૯ મું.

અરે આ અબલાનો પોકાર બાપ જરો સાંભળોરે
કહું હું કરગરી સો સો વાર માંગ્યું માહરૂં મલોરે—અરે
દુઃખ્યારી આ નારી બીચારી રોજ........રરે

પરવર તુજ વન મુજનાં સંકટ કોણુ......હરે ?
કર કરૂણા કીરતાર—અરે.
સીતા સતી તારામતી દમયંતી દેહ દુઃખ વેઠતી
સતીઓને દુખ આવે અતી પણ ધીર નહી તે છોરતી
કદી સુખ ને કદી દુખ એવી આ જગતની છે ગતી
ધીરજ ધરૂં કે સાહાય થશે રેહેમી જે જગતપતી—અરે

(બાપના શ્રાપ)

ગાયન ૩૨૦ મું.

માનવ ન ગુમાવ જીવન નકામુ તે તો જાણીને
ઉડી જવું બની પતંગ અંગ છે ખાક માનીને
અરેરે કાયા માયા તો જગતમાં બસ ફાની છે
સમાલી લે જવાંનીને જવાની ન રહેવાની છે

(બાપના શ્રાપ)

ગાયન ૩૨૧ મું.

કાકા વકટલેન તેવા કહેવાએ આજે ખાસા જેન્ટલમેન
ને હયાં તો બાંએ ને જયાં ચહડાવી
એ આંગલાથી ખેંચી કહાડીએ નેન
આજે અકરીકટ પર માર ને ચશમા ચાર ચહડાવી
ઇત્તર ટચાકો બનશે નાજુક નાર
ને એમનું કરવું હોએ જો તોલ
લેઓ એક સોલ ટીમ કે ત્યાંથી છુ થયા બસ ાેલ
હયાં તો હાંડા માસ્તર નામ તુચ્છકારી ને ધીકારી
મવાલી એમને કેહસે ખાસો આમ જયાં હમારાં જોગું કામ
તો એ મવાલીને કરશે સો સો સલામ

(જેન્ટલમેન—લોફર)

ગાયન ૩૨૨ મું.

દુન્યાં સારી છે ફરેબી તાહરી સુદ્ધા કહાં ગઈ
જેમ પવનની લેહેર ફરે તેમ ચુપચુપ બેસવું જઇ (સફાઇથી)
નહી તો ટપલા ખાતાં તાહરો જનમ જશે અટવઈરે

જેવા સાથે તેવા થઇએ ચાલ ચલાવી કંઇ (બુરી ભલી)
હાથે ચડેલું ન પાછુ મેલો સતવાદી હયાં થઇરે
ચકમક કરતી મીઠી બોલીની કાતર રાખે લઇ ખીસામાં
કાપ મુકીને કામ કહાડે તે છે સુખીયાં જહીં તઇરે

(જેન્ટલમેન-લોફર)

ગાયન ૩૨૩ મું.

સાચા જીગર પર રાખો ભરોસો એ છે કસોટી પ્રેમીની
વહેમોથી દુર કરી મન સાચું રાખો જીગરમાં પ્રીતીની નેમ
વેહમે ભમાવી પાપી મને કીધો
મનની સફાઇએ ઉગારી મને લીધો
માફી ખરા દીલની બક્ષો જાન
જો કદી ખોટો દોશ વેહમોથી તને દીધો

(ધરની-કંપ)

ગાયન ૩૨૪ મું.

જાનો જીગર આવોરે મોતીડે વધાવું પ્રેમ રસ પાવું
હું તારી દાસી વાહાલા તું મારો સરતાજ
લાગો આ ગળે જાન મને તમારી બનાવો આવો
પ્રેમ પીયાલો જહરનો સમજે સહુ સંસાર
અમૃત છે એ જહેરમાં પિયો કે બેડા પાર

(ધરતી કંપ)

ગાયન ૩૨૫ મું.

નાખી મને પ્રેમની તેં દોરી દીન્યાર વહાલા
પ્રેમ પીયાલો પાઈ દીલ લીધું ચોરી દીન્યાર
તમે ફરહાદ બનશો હું શીરી કારી ગોરી
તમો બનો ચંદર તો હું ચકોરી

જે નારી ભરથારની સેવા કરે અપાર
તે નારી સંસાર તરીને ઉતરશે ભવપાર
તુંજ સરખી સતી નાર તજીને ભજે કોઇ પરનાર
તેવા નરને દોજખનો છેવટ છે અધીકાર—તમો

(ધરતી કંપ)

ગાયન ૩૨૬ મું.

હે સજના રહે ધીરજના નીરખીને આ છબી ત્હારી ન્યારી
જાંઉ વારી વારી સુરત જોઇ મ્હારી તેં તો સુધજ ખોઇ
નીચી ઢલી આંખે બોલતો જાય પ્રેમં વચન મધુરાં સદાય
ખુબી ના કહી શકાય અમ્રત લજ્જત આરે–હે સજના

(મસ્તાન મનીજેહ)

ગાયન ૩૨૭ મું.

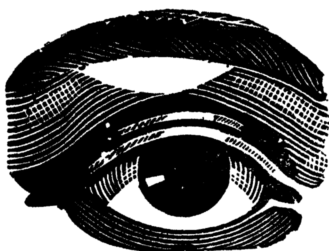
ઉભરાયે હરખ ભરી છાતી આહારથી મન હારથીરે
નાજુક મારી આ ઉઠતી જવાની હીરા હાર ડોકે જોઈ દીવાની
ફરૂં ફરૂં થઇ મદમાતી—આ હારથી
ચંદ્ર કલંકીને તારા છે મંદા બેદાગ હીરાથી બની હું ચંદા
મસ્તાન મનીજેહ કેવાતી—આહારથી

(મસ્તાન મનીજેહ)

ગાયન ૩૨૮ મું.

મને પ્રીત તારી ભારી લોભાવતીરે ઓ રંગ રસીયા
આંખ આડી ઘેલી મને બનાવતીરે—મને
ચંદ્ર ચકોરની પ્રીતી જે થાયરે સુરત તારી મન ભાવતીરે
તારી હું તાહરી થઇ તન મન ધનથી
મનને ખુશીથી હસાવતી હું હસાવતી—મને

(મસ્તાન મનીજેહ)

ગાયન ૩૨૯ મું.

રહે નારીના મમતમાં અરે આજના યુવાન
તારૂણ્ય પ્રભાવ આજ ભુલવે વીવેક જ્ઞાન
પ્રણય પવને યોવનમાં મદ ભરાએ
યુવક યુવતીને જોઇ અંધ થાએ
રે દીન રજની ગુણ વ્હાલીનાજ ગાએ
તુચ્છ મનમાં સઉ જગત આ જણાએ
વીસરે તમામ વાત કોણ માત કોણ તાત
(સંસાર-નૌકા)

ગાયન ૩૩૦ મુ.

શ્યામ ઝુલે હીંડાલા કુંજનબનમે કુંજનબનમે મધુબનમે
લતાએ પુષ્પોંકો ઝુલેમે કયા ઝુલાતી હુંએ?
પવનકે ઝોંકોંમે કયેસી સુગંધ આતી હુએ?
ચમનમે ઝુમકે શાખે સમા દીખાતી હુએ?
મદનકો ગોદમે લેકર એહુ સબ રમાતો હુએ?
બસ ગઇ સાંવરી સુરત એહુ નયનનમે
(સંસાર નૌકા)

ગાયન ૩૩૧ મું.

ભલે બહુ ભાવથી શીખે શીખેલું વ્યર્થ તે જાએ
કરે મહેનત છતાં સોનુ ઘશ્યું તે ધુળ થઇ જાએ
લખ્યું વાંચ્યું ભણ્યા ભુગોળ ને ઇતિહાસ અવલોકયા
વળી હીસાબ ગણુવામા દીવસના દીવસો રોકયા
અફળ એ જાણવું અંતર બાંધું છે ધુળ પર લીંપણ
નથી સદગુણ તો શીક્ષણ નકામું સર્વ કહેવાએ
(સંસાર-નૌકા)

ગાયન ૩૩૨ મું.

જલ ગયા ચમનકા ઘર પલભી ન આરામ હુવા
જો કભી પહેલે ન જાના વોહ પરીણામ હુવા
તુને અમૃતકે જો સાગરમે લગાયા ગોતા

વીષ હર શ્વાસસે જલ હો ગયા નાકામ હુવા
તૃષ્ણામે જો કભી મેઘસે માંગા પાની
ગીર ગઇ બીજલી તેરી આસપે કયા કામ હુવા ?

(સંસાર-નૌકા)

ગાયન ૩૩૩ મું.

કરકર પરવર અમપામર પર નજર જરી
દાદગર દાવર માહુરારે કરમ કંઇ કરી
અમ નાચારી મહીં તારી કરી ભારી ઉમેદવારી
ઓ દાતારી તુંજ દીલદારી થકી તારી માંગુ યારી
દાના પગે પરી પરીતાપ ઓ બાપ તું કાપ હરી
અરજી એ સુનો ખરી મરજી મુઝે હૈયે ધરી—દાદગર

(દોરંગી દુન્યા)

ગાયન ૩૩૪ મું.

ખુદ હાથોથી જે થયું કામ થકાવે મન મલકાવે–હરખાવે
આપ મુવા વન હર્ગમાં કોઈ કદી નવ જાએ
આહુ નીરાહ પરઇ એ કેહતી કેમ ભુલાએ ?
તે મનનું માએગું તો મલે મેહેનત ફલે
ચિતા ટળે કામે ભલે વલગે બલે તે ન કરે ભાવે-ખુદ

(દોરંગી દુન્યા

ગાયન ૩૩૫ મું.

હઠીલું માહરૂં મન હરખાવેરે
ખુબ રીઝાવે મને દીલડું ધ્રુજાવેરે—હઠીલું
કારી કટારી કાલજે મારી ચાલ ઢાલ પર જાઉં બલહારી
મનને કેમ કહુંરે ? મન હમજી રહુંરે
દીલથી બેદીલ હું તો છઉંરે પ્રાણ દઉંરે હાંણ લઉંરે
મધુરી તાહરી હુરત હુંદર મને બેકલ બનાવેરે-હઠીલું

(દોરંગી દુન્યા)

ગાયન ૩૩૬ મું.

સરતાજ કરમ આજ કરજે
સરતાજ કરમ આજ—લાજ શરમ કાજ કરજેરે—સરતાજ
તુંજ વીના દાના દાદ કૌણુ લે બાપ દયા દીલ ધરજે
ઘેર પાછો ફરે ભાઈ અમારો દુખ વાદળ વીખરજે

(દોરંગી દુન્યા)

ગાયન ૩૩૭ મું.

લલકારો રસીલા—ગાઓ ગાઓ હેતે સજીલાં
રંગીલા રંગરાગ આનંદ કરી—
ગાયણુની ખુબી નહી પીછાને જે
ખુદાની નહી ખુદાઈબી જાણે તે લેહેર અજબ ખરી
રાત વીના નહી ચાંદણી—ફુલ રત વિન ન થાય
રાગ વિના તેમ માનવું—માનવ નવ રીઝાએ—લલકારો

(દોરંગી દુન્યા)

ગાયન ૩૩૮ મું.

દીલ તો સફા બુરાઈથી તારૂં યાર કર અરે
નેક કારમાં બેદીલ બેદાર કર અરે—દીલ તો
હરદમ કરે તુંજ દીલથી ભલું ભલે મોરા સૈંયા
છોર ન તલબ કાજ માનવી નેકીની રાહ
ના દીલને બદીમે બેખોફ બેજાર કર અરે—નેક

(દોરંગી દુન્યા)

ગાયન ૩૩૯ મું.

છે અજબ એ ખુબી ત્હારી ભારી
વ્હા શરાબ ગુલાબી નશારી મહારી—છે
યારો મલાલમાં એ પીણુ હલાલ છે ખુશીની એ તો ખુમારી
શકલે બશરને કરે બંદર ને

નચાવે મજાહથી ગટરબી મપારી—છે
થારો શરાબ તો પીવો સવાબ છે
બબો છે બહેસ્તનીજ બારી
બેવરો મસાલાનો ટાંકો ટંકાવો
ને ટાંસો ખજુરાંની ચકુરાઉ તારી—છે

(દોરંગી દુન્યા)

ગાયન ૩૪૦ મું.

મદદ યજદ અમોને કરજે હર હાલ કરોએ ત્હારી યાદ
દાદરસ બસ તુંઇ દયાથી કર પરવર અમારો ધરજે

(દોરંગી દુન્ય

ગાયન ૩૪૧ મું.

અએ જગધર પરવર સરવર અમપર રાખતું એક નિઘાહ
અએ કીરતાર અએ સરકાર તું હરબાર
નેક જામો ભરી નેકી લ્યો નોશ કરી નેક નામો જરી
નેકીનો હાથ ધરી નેક કામો ખરી દેશે પનાહ
જેવું જે વાવસે તેવું તે પામસે
જગતનો ખરો નીયમ સદા તેજ કરવો અદા
અગર વગર દીરગ દીગર જીગર તો જશ પામે નહી કદી
જામેં નહી કદી જસ કસ રસ બસ દરગેહે ખુદા–અએ

(દોરંગી દુન્યા)

ગાયન ૩૪૨ મું.

સજની પ્રીત કરવી છે સહેલ ઘણી પણ નીભાવ્વી બહુ મુશકીલ
સાચ નીભેજો અંત તલકતો દેજે તારૂં દીલ
પંચ તજીને જીવતાં જીવત સુન મરવું તો પડશે
એ સઘલું જો સહન કરે તો થાશે તું કામીલ
સેજ બીછાવી કાંટાની તે પર પડવું તો પડશે
અમૃત પાણી પીવું પડશે વલી ઝેર કાતીલ—પ્રીત

(ભોલી ગુલ)

ગાયન ૩૪૩ મું.

બુલબુલ ભમે સુગુણ ફુલ ડાલી
નવરંગ ઢંગ ઢંગ સંગ સંગ સંગ સંગ
ગુલજારમાં ચકચારમાં ફુલ બહારમાં
ખીલી ગુલાબી કલી નવરંગ સાથે મળી ખુશબો બેહકે ભલી
ખુબ ડોલે ખુશ બોલે મુખ ખોલે
બસ શીરીન જબાંને સહી સુખન કઈ કહી
રમતમાં રહી રીઝાવે માલી—બુલબુલ

(ભોલી ગુલ)

ગાયન ૩૪૪ મું.

જગમાં ગુમાવ્યો જન્મ જેણે પ્રીત નહી કરી
સુખની સુગંધી છે ભરી ફુલમાં ખરી
આએ જગતનાં બાગમાં સુંદર એકજ ફુલ
પમરે છે તે સ્વર્ગમાં છે પાતાલે મુલ
કરમાએ છે તે નહી કદી નહી જાએ છે મરી—જગમાં
અતી ગેધે સડશે નહી જલવન નહી કરમાએ
અતી પઝડી ન તોડશે અતી સુરજે ન સુકાએ
લાખો જુગતો વહી ગયા પન તે રહયું ઠરી—જગમાં

(ભોલી ગુલ)

ગાયન ૩૪૫ મું.

હું તો ગામરેની ગોરીરે કે હું તો ગામરેની ગોરી
નાજ અદા અંદાજ ભરી છું ગામરીયન ભોરી
કંઇ છાસ દહી દુધ ઘી ખીચરી ને ભાજી
વલી વાલ વટાણા તરતરકારીં તાજી
અમે દાળ રોટલી ખાઇએ ખુશીથી ઝાઝી
સઉ પતરાજી છોરીરે અમે સઉ પતરાજી છોરી—નાજ

કઇ સુકકું પાકકું સાદું સુતરૂં ખાતા
અહીં તાજી હવા ને ગામનું પાણી પીવાતાં
બાવા ભાખરા સમ થઇ ફરીયે રાતાં માતાં
છેઉં દુખોથી કોરીરે કે હું છેઉં દુખોથી કોરી—નાજ

(ગામરેની ગોરી)

ગાયન ૩૪૬ મુ.

આજ કાલના શીખેલ જવાંનો તરેહ તરેહના બતાવે ઢંગ
કીમેતોરીઅમ કોઈ મંગાવે મુવાંઓ ઉપર મચાવે જંગ
અસલ્યા તને તજાવી કોઈ જુદદીનનો જમાવે સંગ
જુદદીનનો તજાવી ધર્મ કરે સગાઈ બે દીન સંગ
ઘેર સુધારો નહી કરે ને બાહારનાંને શીખાવે ઢંગ
સુધારો કરતાં હઠે છે પાછલ ટુક ભણેલા મચાવે જંગ
ધરમ રીતી રાહ જમા જમાને ફેરવતા રહે હર તરફ
નવી નવાઇ દરેક હાંસલ કરે પારસી કરી જરફ
સારી બુરીની નહી પરખ ઠાલી ફુલી પર રહે નજર
ફેશન દીન પર દીન નવાઈમાં કરે પોતે ગુજર
અજબ તરાંહથી ગજબ ઓરીને કેલવણીનો ગુમાવે રંગ

(જુદદીન ઝઘડો)

ગાયન ૩૪૭ મુ.

મન મન મનમા ફેર ઘણા નહી આંખે એક સમાવે
પર પરવાનો સમ ઉપર જઈ જાણી જાનને ગુમાવે
તન મન જનમાં ફેર ફેરાઉન નજર નજરમાં સમાવે
ફુલ ખીલ્યું નહી ખીલ્યું કોને ગમે ત્યાં મન રમાવે
મન એક તન એક બને ત્યાં જઈ પ્રીત કરીને જમાવે
પ્રીત વીનાનું જીવતર જાય ચાહે રીત રમાવે—મન

(જુદદીન ઝગડો)

ગાયન ૩૪૮ મું.

હેતવંતા પિતા તણી મળશે પ્રીતી ઘણી યાદ જુલે મન માયજી
માય માયા વીના મન દુખી બને તણી નેક પીતાથી સમાયજી
માય વિના જીવતર બળે નહી યાદ દીલથી દુર બની
પ્રીત વીના જીગર જળે વહી વહી જીગરથી પુર બની
છે નેક બાવા મુજ ઘણા ભુલાવે યાદી દીલથી
હર દીન સેવા તેમની હરખી કરૂં જીગરથી
પ્રેમ પ્રીતી મલે સદા નેક પિતા તણી હરખી જીગરથી સમાયજી

(જુદદીન ઝઘડો)

ગાયન ૩૪૯ મુ.

પ્યારા પૈસા પૈસા તુંજ બલીહારી ખરીરે
તું સાચો નીમ ખુદા હાંરે તુંજ પર છે સર્વે ફીદા
જગ સરદારી ઠરીરે--પ્યારા
પૈસે આઇ પૈસે બાઇ-પૈસે સર્વે સગાઈ
પૈસા ને સઉ માનપાનને-પૈસે મોજ સવાઈ
પૈસાએ જોની સઘળી ન્યામત હાજર ધરીરે-પ્યાર
પૈસે પાપો પૈસે શ્રાપો-ઇજજતની ધુલધાણુ
પૈસો બુરો ચશમચોર છે-પૈસો બે ઇમાન
પોતાના મારે હાય જીવતાં જીવત મરીરે-પ્યારા

(માશીનો માંકો)

ગાયન ૩૫૦ મુ.

ઝમક ચમક તું પ્યારા સદા સદા
કર તું તારી ફરજ પુરી અદા અદા
અમ પર રોશની તુ નાખી મહેર કર
રોશની બીજીને શરમાવી લેહેર કર—ઝમક
ખુરશીદ દાસ તું ખાસ ખોદાનો
છે તું મુસાફીર આએ જહાંન્નો અએ પ્યારા અએ ન્યારા
જોજે ભકતો તારા રાહબર ન્યારા—ઝમક

(જીવતું દોજખ)

ગાયન ૩૫૧ મું.

મોકલીઆ સંદેશા લઈ ફરેસ્તા તુજપર
પન દરશન ન દીધાં ન પરસન થયો આખીર મુજ પર
સોધું કાં જોઉં નજર કાં દોડાવું મારી
રોશની વગર યા અંધારૂં ત્યાં અંધારૂં કારૂં—સોધું
તારી મેહેર વગર તુઝ દીલેર વગર
લાગે મને બધું અકારૂં અકારૂં—સોધું
પાસે તું છેબી પ્યારા નથી પાસામાં મારા
જીગરમા તું નગરમાં તું
ભટકે તું કાંય બહાર જાન વારૂં વારૂં

(જીવતું દોજખ)

ગાયન ૩૫૨ મું.

પાપી બદકાર હતી દુનીઆં બેરેહમ બેવફા બેઇમાન
તાજુબ તાજુબ હુએરત તાજુબ ફરેસ્તોબી થઓ શએતાન
પરવર ગુપચુપ બેઠો કાંએ તું ખોલ આંખ તારી ને કાન
ફરીઆદ ફરીઆદ ફરીઆદ ફરીઆદ સાંભલ તું ઓ આસમાન
ખોટી રોશની નીકલી તે જે દેખાયો બહારથી ચાન
મંદીર સુજનુ ગનીયું જેને નીકલ્યું તે દેવસ્તાન
તોબા તોબા ઓ બદ પાપી ઇનસાન
લીઆનત લીઆનત શુ શુ ઓ ખુબસુરત ઇનસાન

(જીવતું દોજખ)

ગાયન ૩૫૩ મું.

ખુદરતની બલીહારી સારી ગાવું બંદગીમાં દીલ હંમેશાં રીઝાવુ
લઇ ખુદાનું નામ સફલ કરૂ કામ ઠામ ઠામ હર મુકામ
પરવરનું નામ લાગે કેવું પ્યારૂ
હાજરી વીન એની વ્યાપે અંધારૂ
ભમે ચીત મારૂ એની માયામાં સારૂ બીજુ લાગે અકારૂ
બંદગી ન જેણે જાણી થઈ હયવાની દીલથી ગુમાની માની

થયો પસેમાની બન્યા હુથ રાંની પેદા કરનાર જગ હીત ધરનાર
વીના બંદગી છે જીન્દગી શરમીંદગી
ખુદાને દીલ દે ઉઠી કાલ જાલ જંજાલ મોતની ધાલ
હજી ભજી લે તું નેકી કયામત કાજ
કરે કાલે તો કરીલે આજનો આજ

(પાતાલ પાણી)

ગાયન ૩૫૪ મુ.

ઘર રાખુ જેની બાનું તેનો છે સુખમય સંસાર
ધન દોલત તેના ઘરમાં જોશો મન સુખ અપરંપાર
સુખ દુખનો સાથી ઘરની રાણી જે ઘરમાં નેક નાર
આશિશ તે ઘર પર વરસે જ્યાં સુખ સંપજ બીશ્યાર
નીત્ય નામને તું દીપાવતી નીત્ય નામને જે નાર
નીત્ય નામને તું દીપાવતી સાચી સદગુણવંતી નાર
નેક નારી સઉને વ્હાલી દેશ ખેશ કુટુંબ સહુ સાથ
નીત્ય નામ કામને તું શોભાવતી નેક ચાલની જે નાર
પર ધન પર થુકી નેકી નીતી નહી ખોશે નેક નાર
નેક આશીશવંતા કામોથી તે શોભાવશે સંસાર
નેક કેળવણીથી આબાદી તે ફેલાવશે હર હાલ
નાર જાતી છે જગની શાંતી હરપળને હરબાર

(ખુદા પર સબર)

ગાયન ૩૫૫ મું.

વ્હાલાઓ મંચી જાવું હવે હું તારી રજા લઇને
પ્યારી પરીચહેર સુખે સીધાર પણ દીલાસો દઇને
દીલાસામા તો એમજ કહું કે પીચતો ના દારૂ
ઘેરમાં ખુણે ખુણે ઉભો રહી કહરાવજે ઝારૂ—વ્હાલા
દારૂનુ હરગીઝ નામ લઇશ નહી આસુંઓના સમ
તું ગયા બાદ ભુલવવા ગમ પીવસ થોડો રમ—વ્હાલા
છીબા દરજીનું બીલ ચુકવજે વેચી ના નાખતો કાંઇ
સારીને બ્લાઉઝની સંભાળ લેજે ભુલમા પડે નહી ઉધાઇ

(પારસી હરીશ્ચંદ્ર)

ગાયન ૩૫૬ મું.

ખુદાયા રહેમત તુંજની ભારી ન્યારી પ્યારી ને ગુણકારી
દયાનોજ ભંડાર-તું છે બારી
બંદાઓના દુખો સૌ-દે છે નીવારી—ખુદાયા
ભલાં મનને સુખન કામથી-મીનોજહાન લેવો પીછાની
ચમક પીછાનો મઙાં યઝદાની-ફાની સર્વે ધુમધામ સંસારી

(ધર્મી ગુનેહગાર)

ગાયન ૩૫૭ મું.

મુર્ખ નાર કબુલે લગનનો કરાર
એડી શાદીની ઠોકીને થાય તે ખુવાર
સંગદીલ મરદ છે પણવું ગજબ છે જહેરી શાદીનો સંસાર
ફીટકાર લગન પર સંસાર સંબંધ પર
શાદી બલા, છે હજાર હાંરે બ્હેનો શાદી બલા છે હજાર
નારી સરદારી કરવા અહીં સંસારી
સરજી ખુદાએ ગુલામ છે ભરથાર—મુર્ખ
જુઠી જગતની પ્રીત છે જુઠો સૌ સંસાર
નાટક લગનનો કરશો ના બ્હેની થાશો ખુવાર—ફીટકાર

(ધર્મી ગુનેહગાર)

ગાયન ૩૫૮ મું.

અરમાન દીલનો બજા લાવું આજે—અરમાન
ભુલથી ભરી મારી જીંદગી મેં ગુજારી
થાંઉ થાંઉ હું ખુદાની પુંજારી—અરમાન
દીલથી ભુલાઉં આ જુઠી મોહોબત
કરૂં નેકીની સાથે તારણુ આજે—અરમાન

(ધર્મી ગુનેહગાર)

ગાયન ૩૫૯ મું.

મીઠી તારી સુરત પર જાવું બલહારી
મોહેનીમા થાવું દીવાની મારા જાન—મીઠી
છું તારો હું પુજારી મુજ દીલને લે સંભાળી
તેં મારી બસ કટારી ગજબ તેં કીધો જાન જાન જાન
સાચ્ચી મહોબતનો આ પ્યાલો છે પીવો ખુબ મુશકીલ
થઇ પરવાનો જાન ગુમાવે તેજ આશક એ દીલ
ઇશકનો જખ્મો રૂઝાવા માટે સંભાળ આ દીલ
હે દીલથી જીગરથી સબરથી જલુ છું મારી પ્રાણ જાન જાન

(ધર્મી ગુનેહગાર)

ગાયન ૩૬૦ મું.

ચમત્કાર તારી કુદરતનો ખુદા છે હર જગે આશકાર
બલાઓના દમ આવેજહાર તું છે વાલી તું છે દાતાર
ન માયા એ સદા રહેશે ન રહેશે એ કાયા જુઠી
જો રહેશે તો સદા રહેશે મહાન ચઝદાં પર કુલ આધાર
ભજીલે બસ તું ઇશ્વરને કજા સર પર ઉભેલી છે
ચમકાવશે જહાર સમશીરતે ફના થાશે કુલ આધાર

(ધર્મી ગુનેહગાર)

ગાયન ૩૬૧ મું.

ભલી ભકતી ભમાવે મને–મુજ દીલના ધરે ધીર
ઘાયલ થયું જીગર કલેજે લાગો તીર–પ્રભુ
ચેલી ખુદાની બની સદાની ભલું મારૂં તકદીર
અરે હાંરે પ્રભુ ભલું મારૂં તકદીર
ઘાયલ થયું જીમર કલેજે લાગો તીર—ભલી

(ધર્મી ગુનેહગાર)

ગાયન ૩૬૨ મું.

શરમા જીવડા તું નાચીજ ફસે કાં મોહની જાલમાં
ખરે તું કંગાલ થાએ હસી ફસે વમાલમાં
મીનોઈ દુનિયા વતન તારૂં જીવડા તારી આશરા નાહી
આખરે કીડો કબ્રનો કાંપે દોરી આ ખાકી હસ્તીની
જશે જ્યારે તું આસમાં ઉપર કર્મ તારાંનો હિસાબ આપે
ખાક ધુળ ચાટી સર તું ફોડે મજુરી કરશે નર્કની
ત્યારેજ માલુમ પડશે તુંને—નુરખુદાઇ કાં ગુમાવ્યું
હવસ પરસ્તીમાં તેં ખોઈ ચાવી મહાન ગેબી હસ્તીની

(ધર્મી ગુનેહગાર)

ગાયન ૩૬૩ મું.

સઉ પૈસાનો બહાર પૈસાનો કારોબાર
પૈસાનો પ્યાર પૈસાથી યાર પઇસે સઉ તાબેદાર
ગમાર હો યા ચમાર ખુબખબી બે શુમાર
પણ પઇસા ચાર હોએ ગાંઠે યાર તો કેહસે ઇજતદાર
પઈસા પર સઉનો ચાહ ફકીર હોએ યા શાહ
પઇસા પઇસા પઇસાની વાહું વાહ
હોએ ધોબી કે હજામ પન પાસે હોએ જો દામ
તો બેલગામનો ખાસો આમ કરે સોસો સલામ
હોએ ખાનદાની અગર મગર તે જર વગર
દે સરબસર તે બે કસર નફરથી ન બેહતર

(ગામરેની ગોરી)

ગાયન ૩૬૪ મું.

ગરીબો પર દયા રખખે તવંગર હોતો અયસે હો
જો ટુટી નાવ તયરાયેં સમુંદર હોતો અયસે હો
સમજતેથે જીન્હેં દુશમન વો અપને હોતે જાતે હય
ગરીબો કે મુશીબતસે મુકદ્દર હો તો અયસે હો

ખુશીમે સાથ દેને વાલે હુયે લાખો જમાનેમે
બીપતકે વકત જાદેવે બીરાદર હોતો અયસે હો

(સતી મંજરી)

ગાયન ૩૬૫ મું.

ખુને જીગરકો પીતી હું બસ ગમમે તેરે યાર
શાહરે ચમનમે ફીરતી હું બસ ગમમે તેરે યાર
મય ચુપકે ચુપકે રોતી મું આંસુઓસે ધોતી
વો કહાં ગયો મેરો મોતી મોતી બીના ના સોતી—બસ
દીલ ઉસીકુ દીજીયે દીલદાર યાર હો
કયા હીંન્દુ કયા મુશલમાંન કદરદાન યાર હો
મેરી નજર જો તુમસે લડ ગઈ મયે પલંગકે નીચે પડ ગઇ
મયે અગ્ની જેસી જલ ગઇ—બસ

(રા”માંડલીક)

ગાયન ૩૬૬ મું.

નીતી તણી તજી વાત નાથ શીદ અનીતીનું નામ દઇએ ?
દેવ મંદીર મુકીને કેમ દુષ્ટના આવાસે જઇએ-નીતી
દુધ તજીને દારૂ શું પીવો ? રામ ભુલી કાં કામ સેવો ?
કોયલને તજી કાગ પાળી શું હીત થાયે ?
પાપનો ન પડછાયો લઇએ-નીતી

(વસંત પ્રભા)

ગાયન ૩૬૭ મું.

જાઓ વ્હાલાને વેગે વધાવો માળ પહેરાવો ફુલથી છાઓ
અંગ અંગે ફુલોનાં વાઘાથી સજાવો-જાઓ
કુસુમ સમી કાય ત્યાં પુષ્પ સોહાય
શીયળ સુગંધી સંસારે જો ફેલાય
રતિ પતિ છો સુગંધી કુસુમોની કુંજે સોહાવો—જાઓ

(વસંત પ્રભા)

ગાયન ૩૬૮ મું.

માનો માનોને રસીલા આતો ન સારી વાત
છેક આમ શું કરો છો બોલાવે જાઓ તાત—માનો
રસીલી પ્રેમ પાન અમૃતે જીવાયે
હાજી પ્રેમવાત જાણુ છું પ્રીયા
કટાક્ષે વિંધાઈ કેદી થઇ રહયા
વીતી જાય રાત વાને નાથ શું ઘેલા થયા—માનો

(વસંત પ્રભા)

ગાયન ૩૬૯ મું.

મદ ભરી જુવાની યાર રસ લેજો લુટી દીલદાર
અહો દીલદાર-હાં હાં—મદ
નાજુક ખીલતી હું ચમેલી તું રસીલો ને છબીલો
ભ્રમર મધુ પીનાર અહો પીનાર-હાં હાં-મદ.

(વસંત પ્રભા)

ગાયન ૩૭૦ મું.

શ્રી રામચંદ્ર રઘુવીર શ્રી સીતાપતી
ભજી લેને મન અવસર આવો એળે વહી જશેજી
ખીલો વસંત છેલા ખીલી જુવાની વ્હાલા
રસીયા રસ પી લેને સુખધામ
ખીલી વસંત તેવી ખીલી ફુલવાડી બાળા
પ્રભુને શણગારી લે મન લ્હાણુ—શ્રી સીતાપતી
રમણી રૂપાલી હેતે હૈયે ધરી લે વ્હાલા
પીલે અધરામૃત રસનું પાન
નાથના નાથને એ અંતર ધર પ્રીતે બાળા
કરી લેને કાયાનું કલ્યાણ—શ્રી સીતાપતી

(વસંત પ્રભા)

ગાયન ૩૭૧ મું.

કાંઇ લાવો પાપી પરે મહેર પિતાજી
ડુબતી આ દીન રમણી ઉગારો
ભુલતીનું ભાન લાવી ગુરૂજી સુધારો બાજી—કાંઇ
લુબ્ધ થએલી ઇંદ્રિય નાદે કેવળ નરક નિવાસી બિચારો
કરૂણા કરીને એને બચાવો દયામય રહે પ્રભુ રાજી-કાંઈ

(વસંત પ્રભા)

ગાયન ૩૭૨ મું.

મહોબત અજબ છે પાની દીલ બાગ બાગ બહેલાવે
દુનાયાં બને મસ્તાંની અજબ દીવાના કોઈ પ્રેમ જામ પીવરાવે
પ્રેમ દીવાના માનવી તેમાં છે શી નવાઇ?
ઇશ્વર પણ તરસ્યો ફરે કોઈ મહોબત શરાબ પાય
મહોબત સરીખી ચીજ કોઈ બતલાવે—દીલ
ઇશ્ક અમારો દેવતા પ્રેમી અમારાં પ્રાણ
નજર ફરે દિલદારની જાન જીગર કુરબાન
ચોળી મહોબત ખાક અલક જગાવે--દીલ

(વસંત પ્રભા)

ગાયન ૩૭૩ મું.

દિલ મારૂં માને નહી મનડું ઠરે નહિ ત્યારે કરૂં શું તાતજી
મેં જોયું ફરી ફરી જોડી મળે નહિ કોને વરૂં હું તાતજી
નેણે પ્રીતી ઝળકી હતી અહીં આવતાંજ સમાઇ ગઈ
ઉર્મિ અંતર ઉછળી હતી નૃપ દેખતાંજ દબાઈ ગઈ
હીરલો અમુલ્ય ખરીદવા ઉમંગભર આવી અહીં
પણ અંતરે અંકુર ન ફુટયા પ્રીતી પ્રકટાવી નહી
છતી આંખે દીવો લઇને પડી કુવામાં હું ડુબી મરૂં શું તાતજી

(કામલતા)

ગાયન ૩૭૪ મું.

મને આવે છે ફેર ઝુલે મારૂં મન હો સખી
બેસું રથમાં શી પેર ઝુલે મારૂ મન હો સખી—મને
કેફ ચડી કોઈ કારમી હુ સમજુ ના બહેન મ્હાવરી મને કરી
લ્યો વિસામો સુંદરી ઝીલી આ લ્હેર—ઝુલે મારૂં મન

(કામલતા)

ગાયન ૩૭૫ મું.

સખીઓ લઈ પીચકારી આવો
ફાગ ખેલાવવા ઓ અલબેલી નાર
શો વસંત તણો ચમકાર છે—સખી
આંબે મ્હોર કળી ઝીણી કુટી કેવો મદનનો માર છે
કોયલનો મધુર ટુહુકાર છે શૃંગાર સમયનો સાર છે
રમે રંગમાં રસીક નર નાર
ખીલે ઝીલે રસ પીલે ભર પ્યાર સાર—સખી

(કામલતા)

ગાયન ૩૭૬ મું.

કહી ભુલી ગયા હૈયાંના હાર
નારી પ્યારી દીધી શું વીસારી—ભુલી
દીલથી દીવાના થયા આકાશે ખોળી રહયા
મળવી હુવે નથી સ્હેલી એ નાર
તુજ પ્યારી ઉરમાં અમે તો ઉતારી—ભુલી

(કામલતા)

ગાયન ૩૭૭ મું.

કર ગોર ગર હુએ દાના પડે તો નહી પછતાના
ગ્યાંનીકા ગુન ગાના
દીલકી દીલમે સોચલે પેહલે ઉસ દમ લબપર લાના
જીસને બાતકી રીત ન જાની ઉસને કુચ્છ ન જાના

(સુફેદ ખુન)

ગાયન ૩૭૮ મું.

કયસે હમરી દીલ જાન બીના બીરહાકા દુખ જાએ
નીસ દીન ઘડી ઘડી વાંકી દેખકે દગરી
નયનન બારી બારી ભરી આએ—બીરહાકા
જાઓ કોઈ સમજાવો બુજાઓ
ઈતલાવો મનાવો બીપતા એ સુનાઓ
વાંકી ચીત્ર બન દીખાએ
પીઆરી નીઆરી આજરે આએ અમરત રસ પીલાએ

(સુફેદ ખુન)

ગાયન ૩૭૯ મું.

કાના કાહે બચન કે બોલ ભુલાએ કીની ચાતુરીઆં
સંગ નીકસ કે ચોરા ચોરી રોવત બાવરીઆં
બે ગુન બે ગુન સજન ભયરે નાશ કીઆ મએકા
કોન ચલનકી બતીઆં કરન મોહે દીઆ બહેકા
નીસ દીન દીન પલ છીન છીન રહે એહી ધદકા

(લયલા)

ગાયન ૩૮૦ મું.

મએ ચંચલ આફત હું ફીતના બદા દાના બદા શાના
મએ સીધા સાદા હું જીતના ઉતના હું નતખત ફરજાના
બદા જંગી હું બદા સંગી હું વાહવા વો લતપત રંગી હુ
મએ ચાહુ જીસે બેહકાવુ કહી ભદ કાવુ કહી સમજાવું મએ
અંતરમંતર જંતરતંતર સારી ભરી બાતે મેરી વાહ વાહ વાહ

(લયલા)

ગાયન ૩૮૧ મું.

ચાલો સાહેલી ભુવનેશ્વરીનાં સઉ મળીને દરશન કરીએ
દુખ હરનારી સુખ કરનારી મુર્તી માની અંતર ધરીએ
ભાવ ધરી જો પુજન કરીએ તો ભવ સીંધુથી તરીએ

સુવા ચંદન કુમ કુમ કેસર અરચન કરીને મન ઠરીએ
અબીલ ગુલાલને પુષ્પ માલથી માને વધાવી મંદીર ભરીએ
(સૌભાગ્ય સુંદરી)

ગાયન ૩૮૨ મુ.

મારા તનમા મનમા ભર્યો છે ઠર્યો છે ભય જાઉં જગ જોતી
વળી ગુમાવ્યુ મેં ભાગતાં ભાગતાં નકવેસરનું મોતી
હાલવું ચાલવું હારી છું હાય જીવ માહરો ઘભરાય
ક્હી ફરી માહરૂં મળશે મોતી ગોરી હું કાઢીશ ગોતી
(સૌભાગ્ય સુંદરી)

ગાયન ૩૮૩ મું.

આંખો ખોલી જો જીવ આ દીસે દુનીઆં ફાની
શાની જીંદગાની રોજ રહેવાની માની—આંખો
આ ધન ધામ મેડી મ્હોલને વાડી વજીફા
અંતે સાચવ્યાં અંતે થવાના ધુળ ધાણી—આંખો
અંચીતો હાળશે ટોટો અજલનો જો ફીરેસ્તો
કરી લેને ભલાઇ એજ છે સાચી કમાણી
(સૌભાગ્ય સુંદરી)

ગાયન ૩૮૪ મું.

મ્હેરી ચોળી લટકાં મટકાં કરતાં આવ્યાં
રંગ ળી સાડી ઓઢી મન લોભાવ્યાં
ઝાંઝર ારે ઝણકારે કર કંકણના ખખડાટે
કાજલથી નેત્ર દીપાવ્યા—મ્હેરી
હવે શરમાવો ઠાલા શાને ડીયરજી મારા
બોલો—બોલોજી બોલો બોલો
મેં કેવાં તમારાં નખરાં તો જણાવ્યા—મ્હેરી
(સાભાગ્ય સુંદરી)

ગાયન ૩૮૫ મું.

અરે કોઈ આવો પીયાને મનાવો
મારૂં દીલડું ચીરી ખોલી બતાવો—અરે
અરે પીયા મારો નહી પ્રેમ હાણુના બાણુ
તારે મન હું તુચ્છ છું તું માહરે મન પ્રાણુ
મને તપતીને નહીં તપાવો લાગી અગન બુઝાવો
બોલાવો લોભાવો પ્રાણુ પીયા રીઝાવો—મારૂં

(સૌભાગ્ય સુંદરી)

ગાયન ૩૮૬ મું.

ધીમાં ધીમાં ચાલો માહરા પ્રાણુરે
પગ નાજુક તમારા આ મચકાઈ જાશે
કંમર લચકાઈ જાશે ઓ સુજાણુરે—ધીમાં.
નાજુક વેલી ફુલ સમી કોમળ આ તુજ કાય
ધડકે છાતી શ્વાસથી એ ચંચલથી ઓળખાય
પરસેવાનાં બીંદુ આ બાઝયાં મુખે
મુખ રાતું થયું થાક અતી દુખે
આ છાતી પર લ્યો વિસામો સુખે ઓ સુજાણુરે—ધીમાં.

(સૌભાગ્ય સુંદરી)

ગાયન ૩૮૭ મું.

ગોવીંદ ગુણુ ગાઓરે નરનાર ગીરીધર શ્રી ધર શ્રી મુરલીધર
નામથી નેહ લગાવો-હા નેહ લગાવોરે
મારૂ તારૂં મિથ્યા માની કૃષ્ણુ કહે જાવો રે
અધમ ઉધારણુ ભવ જળ તારણુ
નિરભય નામથી થાવોરે ભય નામથી જાવો રે

(સતી દ્રૌપદી)

ગાયન ૩૮૮ મું.

વા'રે લાલા મોહુંન બંસીવાલા ઠગો છો શાનેરે સલુણા
જાણી જાણી તમારી મેં ઠગાઈ પ્રીત બાંધી હુવે હું પસ્તાઇ
પસ્તાઇ પુરી કાના ઠગાઈ હું તો કાના
રસ ભીના રંગીલા શરમાળા શામળીયા—વા'રે
શાને સતાવો વાત વાને ઉડાવોરે
એરી એરી લાલા વાતે ઉડાવોરે
મેં જાણ્યા સરવે ચાળા અરે જાઓ નંદલાલા
વ્રજલાલા ગોવાળા છબીલા છોગાળા—વા'રે

(સતી દ્રૌપદી)

ગાયન ૩૮૯ મું.

સખી સ્વપ્ન મહીં મન મોહુન મેં નીરખ્યાં એકાન્ત વિષે શયને
શરમાઇ રહી રતી નાથ વદે મુખથી નહીં કાંઇ બોલાય અરે
વિનવે અતિ વલ્લભ વ્હાલ ધરી નવ ઉત્તર મુખ અપાય જરી
નીચું જોઇ રહી દ્રગ પ્રેમ ભરી ખણુતી પૃથ્વી નીજ પાય અરે
કર સાહી રસીક રૂદે વળગ્યા કરતાં બળશેન થયા અળગા
તુટી હાર ગયો એ રકા ઝકમાં કંસ કંચુકીની છુટી જાય અરે
છુટી કેશ ગયા વીખરાઈ અરે ગઇ દેહ કળી કરમાઈ અરે
ગયા સ્વેદથી વસ્ત્ર ભીંજાઇ અરે પણ નાથ થયા નગણુાજ અરે
મનથી મન સેજ ગયું પિગળી જેમ સાકર દુધની સંગ ભળી
કીધાં ભોજન નાથની સાથ મળી મુખવાસ સુવાસ અપાય અરે
મુખ તાંબુલની પીચકારો ઉડી અચાનક નાથને અંગ પડી
સખી તે રજની અને તેજ ઘડી રસીઓ રીસ લાવી રિસાય અરે
સજી શસ્ત્ર શરીર શું અશ્વ ચડી રણુ જાય પિયું અરે હુંથી લડી
સખીઓ વિનવું તમ પાય પડી કરો જે રોત નાથ મનાય અરે

(સતી દ્રૌપદી)

ગાયન ૩૯૦ મું.

મને સ્હાય કરશે મોરારીરે વારે ચડશે ગોવરધન ધારી
અહલ્યા ઉગારી મીરાંબાઇ તારી બેની ચીન્તા કરીશ નહી મારી
માંજારા બચ્ચાંને બળતાં ઉગારી મોક્ષ દીધો ગજેન્દ્રને તારી
દ્રોપદીના ચીર પુર્યાં થાશે તે સ્હાયકારી—મને

(વીક્રમ ચરીત્ર)

ગાયન ૩૯૧ મું.

મન માયાના કરનારારે જરી જોને તપાસી તારી કાયા
પુછી જોને તું પડીત પુરાણુારે કોઇના અમર છે લેખ લખાણુા
કાચી છે કાયા આ માટીની માયા છે માટીના ખેલ બનાયા
શાણુા તો સમજી અલગ થયા પણ બાળક બીચારા લપટાયા
લાખોની પાંખો ગઇ છે પીખાઇ જેણે મુછપર લીંબુ ઠરાયા
કાળના કોવાડેથી કોણ બચ્યું ભલે રંક હાય ભલે મહારાયા
સંધ્યાના જેવા રંગ સોનેરી વંધયાને લાડ લડાયા
જોબનને તન ધન તેવાં સમજવાં પાણીમાના પડછાયા

(ઉદય ભાણ)

ગાયન ૩૯૨ મું.

દાસ પરે દયા લાવોરે દયાળુ દેવા દાસ પરે દયા લાવો
સંસારી સંબંધ તોડી જીવ આપ ચરણે જોડી
હું તો બની બેઠો બાવો બાવોરે—દયાળુ દેવા
આંખો વીના સંકટ આવું ખાડામાં ગોથા ખાવું
વારે અવીનાશી આવો આવોરે—દયાળુ દેવા

(સુરદાસ)

ગાયન ૩૯૩ મું.

સુંદર શામળીઆ નામ જપીશ નીત્ય તારૂ
મનહર ના મળીઆ કાશી કરત ધારૂ–સુંદર શામળીઆ
શામળા શણગાર હમારા કાળજું હર્યું કામણગારા
વીનવે કરગરી દીનદારા દર્શન દયો દીલદાર તમારા
કયાં હું કહું દુખ મારૂં–સુંદર શામળીઆ
આસપાસ નહી વાસ નિહાળુ અહા ત્રિભુવન ભાસનું કાળું
નિરખું નહિ કદી મુખડું રસાળું જઇ હિમાલય ગાત્ર હું ગાળું
સાક્ષી દેવ દયાળુ–સુંદર શામળીઆ

(વીણા વેલી)

ગાયન ૩૯૪ મું.

થઇ પ્રેમ વશ પાતળીયા મારા મનનાં માલીક મળીઆરે
પ્રીતે કરો મુખવાસ સજનવા રાજ હૃદયના વાસી
પ્રેમદા પ્રીત જયોત પ્રકાશી મારા મનના મનોરથ ફળીઆ
ભાગ્યવંત કર્યો ભગવંતી મુજને જીવન સફળ થયું મારૂં
કરો શ્રી હરી શુભ તમારૂ–મારા મનના

(કાદમબરી)

ગાયન ૩૯૫ મું.

કાનુડા તારી કામણ કરનારી વ્રજમાં વાંસલડી વાગી
મીઠી વળી મોહક મન વશ કરનારી–વ્રજમાં
મન વશ કરનારી સ્વર સુણતાં લાગે સુખકારી
હું ઘેલી તમ વિણ થઇ છું ગિરધારી–વ્રજમાં

(કંસ વધ)

ગાયન ૩૯૬ મું.

નાગમહાર પીલુની આરતી.

—:o:—

એ આવો આવો હરખાવો ગાવો ગાવો
ગજાવો રાજકુંવરને ફુલે વધાવો
ફુલે વધાવો હારો પહેરાવોરે—આવો
ભલે પધાર્યા રાજવીર ભારત ભુમી કાજ
આજે આખા હિંદનાં હર્ષ તણો નવપાર
બાલોના સ્નેહી માયાળુ માનીતા ગુણચલ જ્ઞાની ચીલનસારી
જયાં જયાં ગયા ત્યાં પંકાયા એ રાજવીર ભારતના હીલકારી
રણભુમીનાં રાજેશ્રી રંગારી આપી દરશન કીધાં ઉપકારી
એ પધાર્યા સંકટ સમયે—ખેંચી અતીશય શ્રમ
શાંતી સુખને સંપના ચિન્હો સર્વોત્તમ
સ્નેહી સાચ સુર સહાય કરજો હેતે આ હિંદને સંભારજો
કરજો સર્વ વિઘનતણો વહારજો હેતે આ હિંદને સંભારજો
આશા અભીલાશા પાર ઉતારજો હેતે આ હિંદને સંભારજો
એ શહેનશાહ રાણી માતને—પોંહોચાડજો સંદેશ
હયરત પ્રેમ આ હિંદનો ઘટશે કદી નવલેશ
સ્નેહનો લેજો સંદેશો દેજો આશીષો કહેજો ભારત ભુમી કાજ
સુખમાં રહેજો સદાયે બ્રિટીશ ન્યાયે અમર થયો આયરાજ
હીંદ કહે અમર તપો આયરાજ—એ આવો

ગાયન ૩૯૭ મું.

નામદાર શહેનશાહ જ્યોર્જની ગરબી.

—:૦:—

જુગ જુગ જીવો જ્યોર્જ તું મેરી સહીત મહારાજ
ભલે પધાર્યા ભાવથી હરખી હીન્દ સમાજ
ધર્મ ધુરંધર ધીર વીર જય જય જય હીન્દપતી
ચક્રવતી ત્રપ અમલ રહો ભારત જન વદતી
વીજયી માત વીકટોરીઆ સમી કળા રહો ચઢતી
એડવર્ડ સમ શાંન્તી સદા રહો બ્રીટીશ ધજા ફરતી
રક્ષ તું પ્રભુજી શેહનશાહ જ્યોર્જ પાંચમાં
શેહનશાહબાનુ મેરી સંગે વધાવીએ અખંડ ભકતીભાવમાં
તાજ ધરો હીત હીન્દનો જઇ દીલ્લી દરબાર
યાદ રહો ઇતીહાસમાં જય જય જય જયકાર
હીન્દ શેહનશાહ જ્યોર્જ જીવજો બહુ બહુ
શેહનશાહ બાનું મેરી સહ સુખ ભોગવો સહુ
જ્યાં જ્યાં રવી કીરણ વહે ત્યાં ત્યાં તુજ તેજ સોચે
અવીચળ પદ ઇંદ્ર જેમ મેરૂ સમ અડગ રહો
હીન્દપતી જ્યોર્જ અને માહારાંણી મેરીને શીશ નમાવો
મંગલ ગીત હલી મલી ગાવો સજની લ્યો સુખભર લ્હાવો
અવસર રૂડો અતી આવ્યો
સફળ સફર થાવો વીઘન સકળ જાવો
વિજય બહુ ફેલાવો જગતમાં હર વખતમાં
નીજ તખ્તમાં જય જય જય થાવો—હીન્દપતી
